

ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН

брой 6 (9), декември 2007

КОМИСИЯ ЗА
ЗАЩИТА НА
ЛИЧНИТЕ
ДАНИИ

Весела Коледа!
Честита 2008 Година!

СЪДЪРЖАНИЕ

1. РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

1.1.	Решение № 72/10.01.2007 г.	5
1.2.	Решение № 94/24.01.2007 г.	7
1.3.	Решение № 99/07.02.2007 г.	9
1.4.	Решение № 4/07.03.2007 г.	10
1.5.	Решение № 3/21.03.2007 г.	12
1.6.	Решение № 8/21.03.2007 г.	14
1.7.	Решение № 97/21.03.2007 г.	15
1.8.	Решение 27.04.2007 г.	15
1.9.	Решение № 19/23.05.2007 г.	18
1.10.	Решение № 22/23.05.2007 г.	19
1.11.	Решение 30.05.2007 г.	21
1.12.	Решение № 6/14.06.2007 г.	24
1.13.	Решение № 16/14.06.2007 г.	25
1.14.	Решение № 50/14.06.2007 г.	27
1.15.	Решение № 15/27.06.2007 г.	29
1.16.	Решение № 23/27.06.2007 г.	30
1.17.	Решение № 27/27.06.2007 г.	32
1.18.	Решение № 32/27.06.2007 г.	34
1.19.	Решение № 35/27.06.2007 г.	36
1.20.	Решение № 7/04.07.2007 г.	37
1.21.	Решение № 21/04.07.2007 г.	39
1.22.	Решение № 25/04.07.2007 г.	40
1.23.	Решение № 34/04.07.2007 г.	41
1.24.	Решение № 10/25.07.2007 г.	43
1.25.	Решение № 13/25.07.2007 г.	45
1.26.	Решение № 28/12.09.2007 г.	46
1.27.	Решение № 30/03.10.2007 г.	48
1.28.	Решение № 32 А/07.11.2007 г.	50

2. ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ЕВРОПА

2.1.	Защитата на личните данни във Финландия	51
2.2.	Защитата на личните данни в Естония	53
2.3.	Защитата на личните данни във Федерална Република Германия	55
2.4.	Защитата на личните данни в Гърция	56
2.5.	Защитата на личните данни в Малта	58

3. ПРОГРАМА ФАР

- 3.1. Бъдещо засилване на административния капацитет на българската Комисия за защита на лични данни и предоставяне на условия за прилагане на ЗЗЛД - проект №: BG2005/017-586.03.01 59

4. СЪБИТИЯ И КОМЕНТАРИ

- 4.1. Симпозиум “Право на неприкосновеност и дигитална телевизия” 60
- 4.2. 42-ра среща на международната работна група по защита на данните в телекомуникациите 60
- 4.3. Международна конференция по Информационни технологии 61

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ

№ 72/10.01.2007 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 10.01.2007 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж-72/14.11.2006 г. от А.Й.Р. срещу Г.Ш. - журналист от БТВ и Агенцията по вписванията.

В заседание на комисията, проведено на 22.11.2006 г. жалбата е обявена за допустима. Като заинтересовани страни са конституирани Агенцията по вписванията и "Болкан нюз корпорейшън" ЕАД (БТВ) - първата частна национална телевизия в България, на които да бъде изпратен препис от жалбата за представяне на становище и доказателства в 7-дневен срок.

Страните, редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество, не се явяват.

Агенцията по вписванията и БТВ са представили писмени становища.

Жалбоподателят сезира Комисията с жалба, в която твърди, че на 12.10.2006 г. неговите лични данни недобросъвестно са били разкрити на журналистката от БТВ - Г.Ш. от страна на Агенцията по вписванията, Служба "Вписвания", Районен съд - Несебър, предоставяйки ѝ компютърна разпечатка с всички вписвания, отбелязвания и заличавания за община Несебър в периода от 2002 до 2006 година.

На 09.07.2004 г. между Р. и кмета на община Несебър е било учредено вещно право на строеж с договор в писмена форма, който е бил вписан в регистрите на Службата по вписвания при НРС.

Имайки предвид, че журналистката е излъчила репортаж по националната медия за директора на ТП на Сметната палата - Бургас, жалбоподателят се опасява от евентуална бъдеща злоупотреба с неговите лични данни, поради което иска съдействие от Комисията за изискване на информация от Агенцията по вписванията за основанието и обема лични данни, които са били предоставени на Г.Ш..

Като администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, БТВ изразяват становище за неоснователност на жалбата, позовавайки се на разпоредбите на чл. 4, ал. 2 и чл. 35, ал. 1 от ЗЗЛД. Разпоредбата на чл. 35, ал. 1 от ЗЗЛД е отменена към момента на провеждане на заседанието на комисията, но е действала към момента на подаване на заявлението от страна на Г.Ш..

В становището си до КЗЛД, Агенцията по вписванията изразява становище за неоснователност на жалбата, позовавайки се на установения в Правилника за вписванията публичен характер на книгите за вписване и правото на всеки съгласно чл. 42 от него да поиска и съответно да му бъде направена справка по вписванията в тях.

След анализ на представените към жалбата доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от правна и фактическа страна следното:

1. Актовете, които подлежат на вписване са изчерпателно изброени в чл. 112 от Закона за собствеността, като подробната регламентация за начина на вписване е уредена в Правилника за вписванията (ПВ), приет с Постановление на МС №1486 от 1951 г. Съгласно чл. 6, ал. 1, б. "а" от ПВ, подлежащите на вписване актове трябва да съдържат собственото, бащиното и фамилното име, местожителството (постоянният адрес) и единният граждански номер на страните, а когато няма такъв - мястото и датата на раждане.

На основание чл. 42 от ПВ "всеки може да поиска справки по вписванията, отбелязванията и заличаванията, направени по книгите за вписване", но публичният характер на тези данни при издаване на удостоверение е ограничен съгласно чл. 45, който гарантира правото на достъп до тях само когато се отнасят за определени лица, определени имоти или определено време.

От представените доказателства по жалбата е видно, че предоставената на Ш. информация, като обем надхвърля установените в Правилника за вписванията изисквания. В жалбата се изтъква, че е излъчен репортаж за директора на Териториалното поделение на Сметната палата - Бургас. В изразеното от БТВ становище се посочва, че информацията е била необходима на Ш. във връзка с осъществявано от нея журналистическо разследване. От Агенцията по вписвания - Служба по вписвания Несебър, в писмо до кмета на община Несебър е посочено, че справката е била предоставена в качеството ѝ на физическо лице. В случай че целта е била разкриването на лични данни относно икономическата идентичност на директора на ТП на СП - Бургас и получените лични данни се отнасяха само за него, то не би представлявало нарушение, с оглед задълженията на публичните личности да декларират имуществото си в декларации, чийто характер е публичен - чл. 3 ал. 1 от Закона за публичност на имуществото на лицата, заемащи висши държавни длъжности. Получаването на информацията от книгите по вписвания би било законосъобразно, съгласно чл. 45, б. "а" и б. "б" от Правилника за вписванията, ако полученото от Ш. удостоверение се отнася за определени лица или за определени имоти. Видно от всички доказателства по жалбата вместо удостоверение е предоставена компютърна разпечатка за всички вписвания, отбелязвания и заличавания по партидата на цялата община Несебър в периода от 2002 до 2006 година, т.е. получени са

лични данни за широк кръг физически лица, осъществили сделки с недвижими имоти в този период от време.

Съгласно чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД “обработването на лични данни е допустимо и в случаите, когато се извършва единствено за журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните”.

2. Публичният характер на имотния регистър предполага неограничен достъп от всички лица, по ред предвиден в Закона за кадастъра и имотния регистър. В чл. 35, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни (преди измененията и допълненията, влезли в сила на 13.11.2006 г. (ДВ, бр. 91/10.11.2006 г.)) се допуска предоставянето на лични данни, когато те се съдържат в публични регистри. Съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър, имотният регистър е публичен. На основание чл. 93, ал. 1 всеки може да получи устна справка за вписванията по партида на недвижим имот, препис или извлечение от нея или удостоверение за вписано или невписано в нея обстоятелство, а съгласно чл. 92, справки в имотния регистър и извлечение от партидите се правят само по отделни имоти.

В отговор на писмо до кмета на община Несебър, съдията по вписвания от Службата по вписвания в Несебър посочва, че Г.Д.Ш. на 12.10.2006 г. е подала заявление №10122/2006 г., с което в качеството си на физическо лице е поискала писмена справка за всички вписвания, отбелязвания и заличавания за община Несебър в периода от 2002 до 2006 година по партидата на община Несебър, а не по партида на конкретно физическо лице.

Видно от горесцитираните разпоредби на закона, справка се прави по партида на недвижим имот. Във всяка партида са вписани и договори, с които кметът в рамките на своите правомощия учредява вещни права върху общинска собственост в полза на трети лица. Видно от доказателствата по жалбата, справката е направена не по партида на недвижим имот, а по партидата на община Несебър.

Съгласно чл. 7 и чл. 9, ал. 2 от АПК решенията на административния орган трябва да се основават на установени по безспорен начин факти, събрани по съответния ред.

В конкретния случай, не се установява по безспорен начин на какво правно основание Ш. е изисквала информацията – по Правилника за вписванията, по Закона за кадастъра и имотния регистър или по Закона за достъп до обществена информация. По жалбата не е извършена проверка на администраторите на лични данни, каквито по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД са двете заинтересовани страни.

Независимо от правното основание, предпочетено в конкретния случай, Комисията счита, че е налице нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД: “Личните данни трябва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително, по начин несъвместим с тези цели”. И в двете становища на заинтересованите страни – Агенцията по вписванията и БТВ не се посочват конкретните, точно определени и законни цели за получаване на информацията, а съгласно т. 3 на цитираната разпоредба личните данни трябва да бъдат още и “съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват”. В този смисъл е оправдано безпокойството на жалбоподателя, че личните му данни биха могли да бъдат незаконосъобразно обработвани, тъй като по жалбата не е извършена проверка на администраторите на лични данни, каквито по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД са двете заинтересовани страни.

Водима от горното Комисията

РЕШИ:

1. Уважава жалба с рег. № 72/14.11.2006 г. от А.Й.Р..

2. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от Закона за защита на личните данни Комисията издава задължителни предписания на Агенцията по вписвания и “Болкан нюз корпорейшън” ЕАД (бТВ), като администратори на лични данни да обработват лични данни на физически лица за конкретни, точно определени и законни цели и да не ги обработват допълнително, по начин несъвместим с тези цели, извън реда, установен в ЗЗЛД и действащото в страната законодателство.

3. На основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД задължава “Болкан нюз корпорейшън” ЕАД (бТВ) в 3-дневен срок от получаване на решението да унищожи личните данни, съдържащи се в компютърна разпечатка с всички вписвания, отбелязвания и заличавания за община Несебър в периода от 2002 до 2006 година.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 94/24.01.2007 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 24.01.2007 г., разгледа по същество жалба рег. № Ж - 94/08.12.2006 г. от С.И.А., за нарушение по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) срещу “ВИНТЕРКО – БГ” ЕООД - дружеството, което стопанисва супермаркет “Фантастико” в гр. София, бул. “Братя Бъкстон” № 30.

Жалбоподателката С.А. сезира Комисията с твърдения, че при опит да заплати с дебитната си карта на касата в супермаркет “Фантастико”, находящ се на бул. “Братя Бъкстон”, служителите изискали от нея да представи личната си карта за справка. Обяснили й, че ако не представи документа си за самоличност, отказват да я обслужват или в случай че не е съгласна може да пазарува с пари в брой.

Според г-жа А., изискването от страна на служителите на “Фантастико” да проверяват самоличността на клиентите си е в нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, поради което сезира КЗЛД за налагане на административно наказание на администратора на лични данни.

На заседанието на Комисията страните, редовно уведомени - не се явяват.

Получено е писмено становище от ответната страна, подписано от управителя на “ВИНТЕРКО-БГ” ЕООД и президент на ТВ “Фантастико” - г-н В.Н..

Становището на администратора е, че жалбата на г-жа А. е неоснователна, тъй като съгласно § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, “обработване на лични данни” по смисъла на закона е “всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.”

Посочва се още, че госпожа А., подписвайки договор за банкова карта се е съгласила, че картата е на банката - издател, че трябва да я ползва само лично, което може да се докаже единствено чрез документа за самоличност. Прилагат писмо № 340-0141/19.01.2007 г. от “ОББ” АД до управителя на “ВИНТЕРКО – БГ” ЕООД, в същия смисъл, което молят Комисията да вземе предвид.

ПОС - терминалните устройства (Point of Sale, Point of Service) в обектите на ТВ “Фантастико” са собственост на “Обединена Българска Банка” (ОББ) АД. Плащането с банкови карти чрез тях се извършва на основание сключен договор между “ВИНТЕРКО – БГ” ЕООД и “ОББ” АД за приемане на плащания с банкови карти от 27.10.2004 г. и при спазване на разпоредбите на Наредба № 16/29.09.2005 г. на БНБ за електронните платежни инструменти.

При плащания с банкови карти - без значение от вида им - дебитни или кредитни, преди да се извърши оторизация на плащането през ПОС - терминалните устройства, служителите са длъжни да проверяват реквизитите на банковата карта - защитни елементи, вид, дали е подписана от картодържателя, дали е в срок на валидност. Съгласно чл. 10, ал. 4 и чл. 19, ал. 2, т. 1 от Наредба № 16, “банковата карта се използва само лично от оправомощения държател”.

При представянето от клиента на личната му карта, се прави справка дали имената на лицето по двете карти - лична и банкова, са идентични, както и дали са идентични подписите върху двете карти, след което личната карта се връща незабавно на лицето, без да се копират или записват данни от нея. Лични данни не се предоставят на трети лица, не се води регистър, не се поддържа картотека на картодържателите или на извършени или отказани плащания и други подобни действия. Служителите не записват, сканират, фотокопират, съхраняват, или по какъвто и да е друг начин обработват лични данни от документа за самоличност на картодържателя.

Комисията прие разглежданата жалба за неоснователна.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 1 от Закона за паричните преводи, електронните платежни инструменти и платежните системи (ЗППЕПИПС), съдържа легална дефиниция, съгласно която електронните платежни инструменти (ЕПИ) са платежни инструменти, позволяващи достъп до електронно регистрирани или съхранени пари и даващи възможност да се извършват депозити, преводи, теглене на пари в брой, зареждане и отнемане на парична стойност и/или други операции посредством електронни или други технически способи. По вид могат да бъдат: платежни инструменти за отдалечен достъп и инструменти за електронни пари (чл. 27, ал. 2 от ЗППЕПИПС).

Наредба № 16/29.09.2005 г. на БНБ за електронните платежни инструменти дефинира понятието банкова карта като електронен платежен инструмент, представляващ пластмасова карта, върху която е записана информация по електронен начин и която се използва многократно за идентификация на картодържателя, отдалечен достъп до банкова сметка и за извършване на операции, като:

- Плащане на стоки и услуги и получаване на пари в брой чрез терминални устройства ПОС (Point of Sale, Point of Service);
- Теглене на пари в брой чрез терминални устройства АТМ (Automated Teller Machine);
- Плащане на стоки и услуги чрез виртуални терминални устройства ПОС (Virtual POS Terminal) и други.

Съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредба № 16/29.09.2005 г. на БНБ за електронните платежни инструменти, търговецът може

да изисква от държателя на ЕПИ да представи документ, потвърждаващ неговата самоличност.

В чл. 6 от Наредба № 16/29.09.2005 г. на БНБ за електронните платежни инструменти е уредено правото на отказ на търговеца да извърши плащането в случай на:

1. невалидност на ЕПИ;
2. направено известие относно изгубен или откраднат ЕПИ;
3. несъответствие на подписа върху ЕПИ с подписа върху документа за транзакцията или документа за самоличност;
4. отказ от страна на държателя да представи документ, потвърждаващ неговата самоличност, в случая по чл. 7, ал. 1, или когато търговецът установи, че неоправомощено лице използва ЕПИ;
5. невъзможност да се получи потвърждение за извършване на операцията;
6. съмнение за неистински или подправен ЕПИ или липса на някой от задължителните защитни елементи върху ЕПИ;
7. липса на подпис върху ЕПИ, ако такъв се изисква за валидността на ЕПИ.

Съгласно чл. 6, т. 3 от Наредбата, изискването за сверяване на подписа на лицето от личната карта с подписа върху ЕПИ е алтернативно. Търговецът има право във всички случаи да сверява имената по банковата и личната карта, а подписа може да се сверява от банковата карта и от документа за извършената транзакция или от банковата карта и документа за самоличност.

1. В конкретния случай, следва да се има, предвид че има сключен договор между “ВИНТЕРКО – БГ” ЕООД и “ОББ” АД за приемане на плащания с банкови карти от 27.10.2004 г. по чл. 31 от Закона за паричните преводи, електронните платежни инструменти и платежните системи.

2. Твърденията на жалбоподателката за нарушения по ЗЗЛД са в противоречие с нормата на чл. 7, ал. 1 от Наредбата, по силата, на която клиентът е задължен да представи документа си за самоличност при извършване на електронното разплащане, в случай че му бъде поискан.

3. На трето място следва да се вземе, предвид че това изискване е единствено в интерес на клиентите – картодържатели, в случаи, че картата е загубена, открадната или ползвана от непълнолетни лица без знание и съгласие на законния им представител.

4. Служителите не копират личните карти на клиентите си - притежатели на ЕПИ и не записват данни от тях.

Смисъла на нормативната уредба в конкретния случай е установяване на идентичност между името на картодържателя, записано върху банковата карта и името от документа за самоличност. Това е оправдано, тъй като основният риск при безналичното плащане се носи от търговеца.

Съгласно чл. 7, ал. 3 - търговецът е длъжен да спазва процедурите за сигурност, съдържащи се в договора по чл. 5, ал. 1, като не предоставя информация за номера на картата на държателя, личните данни на държателя, както и каквато и да е друга информация, свързана с държателя или картата, на неоправомощени лица, както и да не допуска неподходяща употреба или копиране на ЕПИ.

Представяне на документ, съдържащ лични данни, само по себе си, не е “обработване на лични данни”, по смисъла на ЗЗЛД. Още повече, че съгласно чл. 1, ал. 3 от ЗЗЛД, законът е приложим при обработване на лични данни с автоматични и неавтоматични средства, когато тези данни съставляват или са предназначени да съставляват част от регистър. Конкретният случай е извън приложното поле на закона, тъй като дори в някакъв смисъл да има обработване на лични данни с неавтоматични средства, то те не са предназначени и не съставляват част от регистър.

От казаното по-горе следва, че при извършване на плащания с банкови карти чрез ПОС - терминални устройства, не е налице обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

Следователно Наредба № 16 на БНБ дава една адекватна правна защита при изпълнение на горепосочените условия, като едновременно с това въвежда и задължения за опазване на личните данни на картодържателя.

В разглеждания случай, г-жа С.А. няма основателни причини да отказва предоставяне на картата си за справка, тъй като служителите проверяват само идентичност на име и подпис, което не представлява обработка на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни.

Комисията приема, че идентификацията на личността, по гореописания начин, която се извършва при безкасово плащане не може и не представлява нарушение на ЗЗЛД. Правата и задълженията на търговеца по наредбата са в интерес на картодържателите, в случаи на кражба, загуба или използване от страна на малолетни и непълнолетни лица, неупълномощени от притежателя на електронния платежен инструмент.

Изискването от страна на служителите на ТВ “Фантастико” към клиентите - картодържатели да представят документ за самоличност, не представлява “обработване на лични данни”, по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и по никакъв начин не накърнява правото на неприкосновеност на личността.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

Отхвърля жалба с рег. № Ж - 94/08.12.2006 г. от С.И.А., като неоснователна.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 99/07.02.2007 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 07.02.2007 г. разгледа по същество жалба, жалба рег. № 99/20.12.2006 г. от Л.Ц.Т. срещу АГЕНЦИЯ ЗА СИГУРНОСТ – СКОРПИО ООД, за нарушения по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Господин Т. сезира Комисията с оплакване, че при посещение в ИПК “РОДИНА” охранителите от АГЕНЦИЯ ЗА СИГУРНОСТ – СКОРПИО ООД са поискали да запишат **номера на личната му карта**, който според него представлява лични данни. След отказ да си предостави данните Т. не получил достъп до сградата.

На заседанието на Комисията за защита на личните данни за разглеждане на жалбата по допустимост, жалба рег. № 99/20.12.2006 г. от Л.Ц.Т. е обявена за допустима.

Във връзка с изясняване на фактите по жалба КЗЛД е изпратила писмо № 92/18.01.2007 г. с искане за становище по случая от АГЕНЦИЯ ЗА СИГУРНОСТ - СКОРПИО ООД.

С писмо рег. № 035/29.01.2007 г. управителят на АГЕНЦИЯ ЗА СИГУРНОСТ - СКОРПИО ООД – г-жа В. П. е отговорила, че са извършили проверка по случая, при която се установило следното:

Охраната на ИПК “РОДИНА” АД се извършва от АГЕНЦИЯ ЗА СИГУРНОСТ - СКОРПИО ООД въз основа на сключен на 04.02.2002 г. договор, чието действие продължава и към момента. Съгласно чл. 24, ал. 2 от Закона за защита на частната охранителна дейност, за всеки обект, поет под охрана се изготвя план за охрана, който включва и правилник за пропускателния режим, утвърден от възложителя по договора.

Такъв правилник за пропускателния режим и вътрешния ред е утвърден на 01.03.2005 г. от изпълнителния директор на ИПК “Родина” АД г-н Е.П.. В Глава II, член 5, точка 2, изрично е записано, че външните посетители се пропускат с временен пропуск след представяне на охраната данните от личната карта и записване в дневника за посетителите трите имена, номер на лична карта, при кого е посещението, час на влизане, номер на пропускателна карта и час на излизане от обекта.

На 14.12.2006 г. на входа за “Личен състав” на обект ИПК “РОДИНА” АД се явил като посетител г-н Л.Ц.Т.. Изпълнявайки, посочените по-горе изисквания на правилника за пропускателния режим, дежурният охранител му е поискал личната карта с цел да го запише в дневника за посетители и сверяване на личността му. Същият отказал да си предостави личната карта, поради което не му е издаден пропуск и не е допуснат в охранявания обект. В случая, дежурният охранител е действал, правомерно изпълнявайки задълженията си, произтичащи от правилника за пропускателния режим и изискванията на възложителя - ИПК “РОДИНА” АД.

На заседание за разглеждане на жалбата по същество страните не се явяват, не изпращат представител. От АГЕНЦИЯ ЗА СИГУРНОСТ – СКОРПИО ООД - г-жа В.П. управител е получено становище.

Комисията прие разглежданата жалба за неоснователна.

По реда на Закона за частната охранителна дейност (Обн., ДВ, бр. 15 от 24.02.2004 г. последно изменение от и доп., бр. 82 от 10.10.2006 г.) се извършват следните видове дейности: лична охрана на физически лица; охрана на имуществото на физически или юридически лица; охрана на мероприятия; охрана на ценни пратки и товари, както и самоохрана (чл. 5, ал. 1).

1. В разглеждания случай, следва да се вземе, предвид че има сключен договор от дата 4.02.2002 г. за осъществяване на охранителна дейност, между АГЕНЦИЯ ЗА СИГУРНОСТ - СКОРПИО ООД и ИПК “РОДИНА” АД.

2. Правилника на ИПК “РОДИНА” АД, за пропускателния режим и вътрешния ред, утвърден от изпълнителния им директор. В Глава II, член 5, точка 2 от Правилника изрично е записано, че външните посетители се пропускат с временен пропуск след представяне на охраната данните от личната карта и записване в дневника за посетителите трите имена, номер на лична карта, при кого е посещението, час на влизане, номер на пропускателна карта и час на излизане от обекта.

3. Видно от становището на управителя на АГЕНЦИЯ ЗА СИГУРНОСТ – СКОРПИО ООД, че г-н Т. на 14 се е явил пред входа на личен състав, отказал е да предостави личната си карта, за да му запишат трите имена и номера на личната карта и съответно му е било отказано издаването на пропуск.

Комисията приема, че за идентифицирането на личността при желание да бъде посетена охранявана сграда е необходимо да се предоставят поне два от вида лични данни, отнасящи се до физическата идентичност.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

Отхвърля жалба с рег. № Ж - 99/20.12.2006 г. от Л.Ц.Т..

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 4/07.03.2007 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 07.03.2007 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 4/16.01.2007 г. от Д.Н.К. срещу Р.Т.К. ЕООД (М.), като заинтересована страна е конституирана Комисията за регулиране на съобщенията (КРС).

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество. Жалбоподателят се явява лично и с адв.С.. Ответната страна не се явява, не изпраща процесуален представител, изразено е писмено становище. КРС изпраща процесуални представители - юристите Т. и Ц..

Жалбоподателят Д.К. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че на 14.06.2005 г. РТК ЕООД (М.) неправомерно е предоставила на адв.В.М. справка за проведени разговори към мобилен номер xxx xxxxxx с начален период 1997 г. Информацията била изискана от адвоката с писмо до мобилния оператор във връзка с наказателно дело № 288/2005 г. при ВКС. От приложените към жалбата писмени доказателства е видно, че предоставената информация съдържа данни за абонатите на съответния номер, както и извършените позвънявания към съответни номера (дата, час, продължителност на разговора). Според твърденията на жалбоподателя тази информация не е била изискана по предвидения в закона ред от компетентен съд с надлежен акт.

В жалбата си г-н К. протестира и срещу неправомерното задържане на данни от страна на мобилния оператор, като твърди че с предоставянето на данни на трето лице е нарушена неприкосновеността на неговата личност и личен живот като по този начин се нарушават негови основни конституционни права, както и основни принципи, свързани с обработката на лични данни. Застъпва се идеята за неправомерност на задържане на данни в противоречие с прогласения в Директива 95/46 на ЕО принцип на пропорционалност при обработване на данните.

Ответната страна - Р.Т.К. ЕООД (М.), изразява становище за недопустимост и неоснователност на жалбата, позовавайки се на разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, съгласно която жалбоподателят би следвало да сезира комисията в рамките на 30-дневен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от 1 година от извършването му. Р.Т.К. ЕООД (М.) счита, че жалбата е процесуално недопустима. По отношение на основателността се визира обстоятелството, че предоставената справка касае бизнесабонат - юридическо лице- "Т.Г.К" ООД, като в този случай не би могло да се конкретизира фактическия ползвател - физическо лице. Приложено е писмо от 1997 г. на Националната следствена служба с искане към мобилния оператор да предостави разпечатка за водените разговори от въпросния номер за периода 01.03.1997-04.03.1997 г. във връзка с извършено тежко криминално престъпление.

Като администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД и във връзка с контролните си правомощия по отношение да далекосъобщителните дейности, КРС изразява становище, че далекосъобщителните оператори като администратори на лични данни са обвързани с общия режим по ЗЗЛД, както и със специалния Закон за далекосъобщенията (ЗД), където им се предоставя право да съхраняват лични данни, необходими за разплащане и за формиране на абонатните сметки след приключване на повикването или връзката до приключване на периода, през който данните от таксуването могат да бъдат изискани, оспорени и да се осъществи плащане. В индивидуалната лицензия на оператора се посочва, че то трябва да задържа данни не по-малко от 12 месеца.

От представените от страните доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят сезира КЗЛД с жалба, в която оспорва като незаконосъобразни действията по обработването на неговите лични данни от РТК по отношение на срока на задържане на неговите данни, както и предоставянето им на трети лица. Налице е несъответствие с твърдените в жалбата факти. Данните са били предоставени във връзка с наказателно дело ВНХОД № 353/2006 г. по описа на САС, НК, 3 с-в, а приложените от жалбоподателя доказателства сочат, че са били изисквани от РТК ЕООД във връзка с наказателно дело № 288/2005 г., I-во НО при ВКС.

От Р.Т.К. ЕООД (М.), прилагат копия от съдебни удостоверения от САС по наказателни дела №№ 570/2001 г., 353/2006 г., с които съдът е изисквал информация относно жалбоподателя във връзка с провеждани разговори за периода 28.02.1997 г.- 03.03.1997 г.

Комисията приема, че обработването на данните на жалбоподателя е извършено с оглед целите на наказателното производство.

По отношение на задържането на лични данни, ЗЗЛД не предвижда определени срокове. Те следва да се определят съобразно целта, с оглед на която данните се събират. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, която забранява последваща обработка на данни с цел различна от първоначалната. В чл. 199, ал. 2 от ЗД е предвидено, че общественят оператор съхранява данни, необходими за разплащане и за формиране на абонатните сметки след приключване на повикването или връзката, до приключването на периода, през който данните от таксуването могат да бъдат изисквани, оспорени и да се осъществи плащане.

Р.Т.К. ЕООД (М.), осъществява далекосъобщителна дейност въз основа на Индивидуална лицензия № 114-01053/04.11.2004 г. за осъществяване на далекосъобщения чрез обществена далекосъобщителна подвижна клетъчна мрежа по стандарт NMT с национално покритие. Условието на издадената лицензия препращат към разпоредбите на глава 14 от ЗД, като в точка 19.2 предвиждат, че лицензиарият оператор може да събира, обработва и използва лични данни и данни за повиквания, когато те са предназначени за предоставяне на далекосъобщителна услуга, спазвайки разпоредбите на чл. 199, ал. 2 от ЗД. Точка 19.2 от издадената лицензия конкретизира разпоредбата на чл. 199, ал. 2 от ЗД като предвижда, че лицензиарият оператор е длъжен да съхранява данните по т. 19.2 не по-малко от 12 месеца и да ги предоставя на абонатите при писмено искане. В глава 14, раздел II от ЗД са регламентирани правомощията на далекосъобщителните операторите по отношение обработката на лични данни, като за неуредените въпроси чл. 202 от същия препраща към ЗЗЛД.

Видно от предоставените доказателства, съхраняваната информация е нужна с оглед целите на наказателното производство. В този случай правомощията на КЗЛД съгласно чл. 38, ал. 5 от ЗЗЛД са ограничени в рамките на преценка на законосъобразността на обработването на лични данни. И доколкото ЗЗЛД транспонира Директива 95/46 на ЕО, в чийто чл. 3, т. 2 категорично се изключва нейното приложение поле по отношение на всички дейности в областта на наказателното производство, Комисията в случая намира за законосъобразно съхранението на данни за период по-дълъг от установеното в чл. 199, ал. 2 от ЗД.

По отношение на предоставения на адвокат М. достъп до лични данни на жалбоподателя Комисията счита че е налице нарушение, въпреки че информацията е изискана с писмена молба, в която се сочи целта, за която ще бъде ползвана. Съгласно чл. 107 от НПК само съдът и органите на досъдебно производство могат служебно или по искане на заинтересованите страни да събират доказателства. В случая адвокатът не прилага към молбата си надлежен документ - съдебно удостоверение във връзка с образувано наказателно производство.

Водима от горното, и на основание чл. 38, ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

Констатира, че Р.Т.К. ЕООД (М.) е обработвала законосъобразно личните данните на Д.Н.К. по отношение на тяхното задържане за период на неприключено наказателно производство.

Констатира, че Р.Т.К. ЕООД (М.) неправомерно е осигурила достъп на адв. М. до личните данни на Д.Н.К., без да са спазени разпоредбите на НПК относно събирането на доказателства, необходими за нуждите на наказателния процес.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ
№ 3/21.03.2007 г.

Комисията за защита на личните данни, на открито заседание на двадесет и първи март две хиляди и седма година, в състав: Председател: Иво Стефанов и членове: Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев, Ради Романски разгледа по същество постъпила Жалба № 3/08.01.2007 г., предявена от Г.А.Т. и М.А.С..

В жалбата са изложени оплаквания за нарушени техни права по Закона за защита на личните данни от страна на Агенция за недвижими имоти "Феникс-недвижими имоти" ЕООД. Обясняват пред комисията, че агенцията, чрез представителя си и едноличен собственик В.И.Ш., е предявила срещу тях иск за сумата от 15800 Евро, на основание чл. 12 от ЗЗД, с който търси обезщетение поради недобросъвестност при водене на преговори и сключване на договори. Като доказателство в съда е представен предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от 01.03.2004 г., съгласно който "Феникс-недвижими имоти" е страна-продавач на собствения на жалбоподателите имот, находящ се в гр. София, като поема задължения да го прехвърли на купувача в двегодишен срок от придобиване на собствеността. Жалбоподателите твърдят, че никога не са подписвали предварителен договор с агенцията за недвижими имоти, не са предоставяли личните си данни на агенцията, не са давали съгласието си агенцията да обработва техни лични данни за каквито и да било цели, както и не са й възлагали правото да ги представлява при продажбата на конкретния имот. Горното твърдят и по отношение на трети лица.

Като доказателство представят пред комисията копие от Предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от 01.03.2004 г., сключен между "Феникс-недвижими имоти" ЕООД – продавач и Н.Г.П. – купувач.

На заседание на КЗЛД, проведено на 17.01.2007 г., жалбата е разгледана и е взето решение да се изиска становище от "Феникс-недвижими имоти" ЕООД, както и допълнителни доказателства от жалбоподателите (Протокол №2 от 17.01.2007 г.). След получаване на становище от "Феникс-недвижими имоти" ЕООД на 26.01.2007 г. и допълнителни доказателства от жалбоподателите, на заседание на 07.03.2007 г., КЗЛД обявява жалбата за допустима и насрочва разглеждането ѝ по същество в открито заседание на 21.03.2007 г. (Протокол № 8 от 07.03.2007 г.)

Комисията разгледа жалбата по същество в открито заседание на 21.03.2007 г. (Протокол № 10/21.03.2007 г.).

На заседанието се явяват жалбоподателите Г.А.Т. и М.А.С. лично и с пълномощник – адвокат Й.Г. с пълномощно от 21.03.2007 г.. "Феникс-недвижими имоти" ЕООД се представлява от адвокат С.С., която е задължена да представи в тридневен срок от заседанието пълномощно от 21.03.2006 г. от управителя на дружеството В.И.Ш.

Жалбоподателите, чрез процесуалния си представител, поддържат жалбата и допълнителното становище, което са представили и искат да се приемат представените доказателства. Отново потвърждават пред Комисията, че никога не са предоставяли на "Феникс-недвижими имоти" ЕООД свои лични данни – ЕГН, три имена, адреси, нотариални актове и пълното описание на имота им в гр. София. Поясняват, че фирмата се е снабдила без тяхно знание от Службата по вписванията с копие от нотариалните им актове за собственост на упоменатия недвижим имот, като представят за констатация пред комисията копие върху паус на нотариалния акт за собственост върху упоменатия недвижим имот, от което е видно, че страниците на нотариалния акт са подшити. Поясняват, че подшиване на документи се извършва единствено в Службата по вписванията, и никое частно лице не съхранява по този начин документите си. Потвърждават, че техните лични данни са взети именно от тези копия на документи и "Феникс-недвижими имоти" ЕООД е злоупотребило с тези лични данни, като ги е посочило в упоменатия договор за продажба. Потвърждават, че са запознати със становището на дружеството, представено пред Комисията по повод жалбата. Считат, че всякакви други съображения, изложени в становището нямат отношение към жалбата. Потвърждават, че са предоставили на фирмата само едно копие на скицата на имота, предложен за продажба, но в него предварително са заличили имената на собствениците.

Адвокат С.С. поддържа становището на управителя, внесено в Комисията на 26.01.2007 г. Моли, да се приемат приложените към същото доказателства и допълнително внесените такива с писмо рег. № към Ж-3/02.02.2007 г.

Внася пред комисията ново становище по същество, подписано от управителя на дружеството, което поддържа. В становището са изложени доводи за недопустимост на жалбата, поради изтичане на преклузивния срок за подаване на жалба пред КЗЛД. Същият бил изтекъл един месец преди месец април 2006 г., съгласно (редакция на ЗЗЛД, ДВ, бр. 30 от 2006 г.), когато жалбоподателите твърдят, че са узнали за използването на личните им данни от страна на "Феникс-недвижими имоти" ЕООД.

Адвокат С.С. моли Комисията да отхвърли жалбата като неоснователна, поради изложени съображения за законосъобразно обработване личните данни на жалбоподателите, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД. В становището се твърди, че жалбоподателите доброволно са предоставяли през периода 2003-2005 г. документи, съдържащи личните им данни на агенцията за недвижими имоти, с цел оферирание на имота им на трети лица – кандидат-купувачи и с цел закупуване на имота от самото дружество "Феникс-недвижими имоти". Управителят на дружеството потвърждава, че е обработвал данните на жалбоподателите, с цел сключване и изпълнение на договор.

В становището се твърди също, че жалбата е неоснователна, поради наличието на гражданско-правен спор, отнесен за разглеждане пред Софийски районен съд по гражданско дело № 8569/2006 г. по описа на СРС, 29 състав.

Изразява се мнение, че регистрите в Службата по вписванията са публични и всеки може да си направи копие от нотариален акт или друг документ, който се съхранява там, но не е сигурно, че личните данни на жалбоподателите са стигнали по този начин до фирмата.

Комисията за защита на личните данни приема за установено следното.

Жалбоподателите Г.А.Т. и М.А.С. са физически лица, които се оплакват от незаконосъобразно обработване на личните им данни от страна на търговско дружество “Феникс-недвижими имоти” ЕООД – администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни. Доказано е, че при обработването на личните данни на жалбоподателите – данни за физическата им идентичност – три имена и ЕГН-та, както и данни за имотната им идентичност – адрес, точно местонахождение, площ и съседни за съсобствения им недвижим имот, находящ се в гр.С, на ул.”Т.” № 5, администраторът “Феникс-недвижими имоти” ЕООД е използвал тези данни с цел сключването на предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от 01.03.2004 г., за да сключи сделка с трето лице купувач. От сделката са произтекли значителни вреди за жалбоподателите, тъй като вследствие на неизпълнение администраторът “Феникс-недвижими имоти” е предявил съдебен иск срещу жалбоподателите за сумата от 15 000 (петнадесет хиляди) евро – обезщетение поради недобросъвестно водене на преговори, като е посочил в доказателство упоменатия предварителен договор.

Жалбоподателите твърдят пред Комисията, че са узнали за обработване на личните им данни чрез съставяне на цитирания договор, едва в края на м. април 2006 г., когато са били уведомени от съда за заведеното срещу тях гражданско дело № 8569/06г. от 17.04.2006 г.

С оглед направеното възражение за недопустимост на производството по жалбата, изложено във внесения становище от страна на “Феникс-недвижими имоти” ЕООД, на откритото заседание на 21.03.2007 г., Комисията за защита на личните данни се произнася както следва:

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни започва по молба от физическите лица, но при спазването на два преклузивни срока, които са регламентирани в нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. В конкретния случай, към момента на узнаването, за жалбоподателите е действала разпоредбата на чл. 38, ал. 1 (редакция ДВ, бр. 103 от 2005 г.), по силата, на която законодателят е предвидил срок за защита на правата им в 30-дневен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от една година от извършването му.

Жалбоподателите са внесли жалбата, с която сезират Комисията на 08.01.2007 г. Независимо че към момента на внасяне на жалбата действат нови срокове по същата разпоредба, променени с изменение на ЗЗЛД (редакция ДВ, бр. 91 от 2006 г.) и тези срокове са по-благоприятни за жалбоподателите, същите не могат да се приложат, тъй като в конкретната разпоредба и в ЗИД на ЗЗЛД (ДВ, бр. 91 от 2006 г.), законодателят не е предвидил обратно им действие. Да се приложи последната редакция на чл. 38 ал. 1 от ЗЗЛД, към деня на внасяне на жалбата в Комисията, би означавало да бъде нарушен чл. 14, ал. 1 от Закона за нормативните актове.

В конкретния случай, жалбоподателите не са упражнили правото си на защита в предвидения от закона срок и същото е погасено по давност, поради което Комисията за защита на личните данни, като ненадлежно сезирана, не следва да разглежда и да се произнася по съществото на жалбата.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД (редакция ДВ, бр. 103 от 2005 г.), във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административно-процесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Отменя свое решение за допустимост на жалбата от 07.03.2007 г. (Протокол № 8 от 07.03.2007 г.).

Оставя без разглеждане жалба № 3/08.01.2007 г., предявена от Г.А.Т. и М.А.С. срещу “Феникс – недвижими имоти” ЕООД.

Прекратява производството по жалба № Ж-3/08.01.2007 г. по описа на Комисия за защита на личните данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 8/21.03.2007 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 21.03.2007 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с вх. № Ж-8/15.02.2007 г. от К.А. срещу РПУ - Стара Загора. Като администратор по жалбата, съгласно чл. 3 от ЗЗЛД във връзка с чл. 163, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) е конституиран Министър на вътрешните работи, а като заинтересовани страни - Областна дирекция "Полиция" - Стара Загора и Генерална дирекция "Полиция".

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество. Жалбоподателят не се явява. Министерство на вътрешните работи не изпраща процесуален представител, представя писмено становище. Областна дирекция "Полиция" не се представлява, не представя становище по случая. Генерална дирекция "Полиция" се представлява от юрисконсулт З..

Жалбоподателят К.А. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че органите на МВР - Стара Загора неправомерно обработват негови лични данни, излагайки следните факти:

През 2002 г. е образувано и прекратено на основание чл. 237, ал. 1, т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, поради недоказаност на обвинението, предварително наказателно производство срещу жалбоподателя, като в тази връзка е била извършена полицейска регистрация. На основание чл. 181а, ал. 2, т. 2 от ЗМВР лицето отправя молба вх. № 16184/20.12.2004 г. до началника на РПУ - гр. Ст. Загора за снемане на полицейската регистрация. С писмо, изх. № 870/12.01.2006 г. на директора на РДВР - Ст. Загора, че със Заповед № 3-4271/16.11.2005 г. на директора на ДНСП - София, молбата му е удовлетворена.

Жалбоподателят твърди, че въпреки уверенията на РДВР - Ст. Загора и РПУ - Стара Загора, полицейската му регистрация продължава да фигурира в информационните масиви на РПУ - Ст. Загора и това обстоятелство рефлектира по изключително негативен начин в служебната му дейност. В тази връзка подава втора молба с вх. № 5816/01.06.2006 г. до началника на РПУ - Ст. Загора с искане за снемане на полицейската регистрация, вкл. и в масивите на РПУ. Отново следва отговор с писмо изх. № 11688/01.06.2006 г. на началника на РПУ - Ст. Загора, в уверение за снета полицейска регистрация. В края на м. януари 2007 г. във връзка с извършената му от служители на КАТ - ПП - Стара Загора проверка, се установява, че неговите данни относно прекратеното наказателно производство продължават да фигурират в масивите на МВР.

На основание чл. 159, ал. 5 от ЗМВР жалбоподателят моли за заличаване на всички негови лични данни от информационните фондове на МВР.

След извършена проверка по случая от Министерство на вътрешните работи, Главна дирекция "ППООРП" - ГДП, е установено, че след актуализиране на информационните фондове на МВР, към 20.03.2007 г. когато вече е образувано производство по случая пред Комисията, липсват данни за полицейска регистрация на лицето К.А. по смисъла на чл. 59 от ЗМВР и лицето фигурира в информационния масив със статус "проверен", а не "извършител".

От процесуална гледна точка, съгласно визираните в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове за сезиране, жалбата е допустима. След анализ на представените доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от правна и фактическа страна следното:

Във връзка с образувано от Районна прокуратура - Ст. Загора наказателно производство срещу лицето К.А., на последният е била извършена полицейска регистрация съгласно чл. 59 от Закона за МВР и чл. 2 от Наредба № I - 221 от 13 октомври 2003 г. за реда за извършване на полицейска регистрация. В хода на предварителното наказателно производство не са установени факти, уличаващи жалбоподателя в извършване на престъпление, поради което на основание чл. 180 и във връзка с чл. 237, ал. 1, т. 2 от НПК, с Постановление от 26.07.2002 г. Районна прокуратура - Ст. Загора прекратява производството. В тази връзка на основание чл. 181а, ал. 2 от ЗМВР А. прави молба за снемане на полицейската му регистрация. Със заповед № 3 - 4271/16.11.2005 г. на Директора на ДНСП - гр. София, молбата му е удовлетворена. Съгласно изискванията на чл. 21 от Наредба № I - 221 в конкретния случай би следвало да бъде унищожена картата за полицейската регистрация, като в полицейския регистър на съответното структурно звено би следвало да фигурират единствено данните посочени в чл. 7, ал. 2, т. 10, а именно - данни за заличаването на полицейската регистрация - номер на заповед, дата на заличаване, а останалите данни би следвало да се зачертаят по начин, непозволяващ използването им. В изразеното от МВР становище се посочва, че лицето фигурира в информационния масив на НС "Полиция" със статус "проверен", като тази информация се съхранява във връзка с правомощията на органите на МВР по чл. 52, ал. 1, т. 27 и във връзка с чл. 51, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗМВР.

Комисията счита, че нейното съхранение в случая противоречи на разпоредбата на чл. 159, ал. 5 от ЗМВР, която изисква заличаване на личните данни при липса на законово основание за тяхното запазване. И доколкото събиране на лични данни за жалбоподателя е било необходимо във връзка с наказателното преследване, то с оглед неговото прекратяване отпада и законовото основание за последващо обработване.

Законът за защита на личните данни урежда защита на правата на физическите лица при обработването на техните данни, дотолкова, доколкото обработването не се извършва за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство. В тези случаи, съгласно чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, контролът по обработването се възлага на съответния държавен орган. В този смисъл Закона за МВР се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни, когато данните се обработват за целите на националната сигурност и обществен ред, а министърът

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

на вътрешните работи следва да осъществява контрола по обработването на лични данни. От друга страна, законодателят в чл. 165 от Закона за МВР предоставя контрола по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни на Комисията за защита на личните данни при условията и по реда, определени със Закона за защита на личните данни. Правото на Комисията да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни е закрепено и в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД.

На основание чл. 38, ал. 5 от ЗЗЛД Комисията констатира, че МВР обработва незаконосъобразно личните данни на К.А.А. в нарушение на разпоредбите на чл. 2, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3, т. 5 и т. 6 от ЗЗЛД.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 издава следното задължително предписание на Министерството на вътрешните работи, като администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни:

На основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 159, ал. 5 от Закона за МВР да бъдат заличени от масивите на Министерството на вътрешните работи личните данни на К.А.А., обработвани във връзка с целите на наказателно производство по сл. дело № 252/2002 г. по описа на ОСС - Ст. Загора (преписка № 1311/2002 г. по описа на РП - Ст. Загора), прекратено с постановление на РП - Ст. Загора за прекратяване на наказателно производство от 26.07.2002 г.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 97/21.03.2007 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Иво Стефанов, Станислав Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 21.03.2007 г. разгледа по същество жалба рег. № 97/20.12.2006 г. от Л.Ц.Т. срещу Агенцията за социално подпомагане, за нарушения по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Господин Т. в жалбата си излага твърдения, че от Дирекция “Социално подпомагане”, район “Красно село” - “обработващ лични данни”, по смисъла на § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД са предоставили на Комисията за защита на личните данни негова анкетна карта, съдържаща лични данни, без да е дал за това съгласието си.

Комисията, на свое редовно заседание, след като се запознава със случая и взимайки предвид становището на дирекция “Правна”, обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество.

Междувременно, жалбоподателят обжалва пред Върховния административен съд (ВАС) мълчалив отказ на КЗЛД за произнасяне по жалба рег. № 97/20.12.2006 г.

Върховният административен съд на Република България – Пето отделение в съдебно заседание на 28.05.2007 г. се произнася с определение (Протокол 28.05.2007 г. по дело № 3734/2007 г.). Съгласно определението на ВАС производството по делото е недопустимо. Съгласно ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни следва да се произнесе в 30-дневен срок. Този срок формално не е спазен, но произнасянето преди края на срока не може да се счита за мълчалив отказ, който подлежи на обжалване в съда. ВАС счита, че Комисията е орган, “чиито действия могат да се оприличат на особена юрисдикция”. Постановените от Комисията решения се основават на предварително установяване на факти, относими към конкретния случай, от където се прави извода, че забавянето на процедурата не води до формиране на отрицателно решение. ВАС приема, че към датата на подаване на жалбата в съда 02.02.2007 г. не е бил формиран мълчалив отказ на Комисията.

На заседанието за разглеждане на жалбата по същество жалбоподателят не се явява. Изпълнителният директор на Агенцията за социално подпомагане също не се явява и не изпраща представител.

Комисията прие разглежданата жалба за неоснователна:

Видно от протокола на съдебното заседание от 27.09.2006 г. на ВАС - Пето отделение, съдът е указал на ответната страна - КЗЛД да представи изготвения социален доклад и доказателства, както и кога жалбоподателят (Л.Т.) се е запознал със същия. Изискани са още протокола от заседанието на КЗЛД и решението за допустимост на жалбата. Процесуалният представител на Комисията е приложил горепосочената Анкетна карта по указание на съда, която е изисквана с писмо № 1481/10.10.2006 г. до директора на дирекция "Социално подпомагане" - район "Красно село", както и други документи, като доказателства по делото.

Анкетната карта на г-н Т. съдържа следните лични данни: трите му имена (име, презиме и фамилия), дата и място на раждане, единен граждански номер, място на работа и данни за месечно трудово възнаграждение.

В разглеждания случай, Комисията счита, че администраторът на лични данни - Агенция за социално подпомагане, чрез териториално поделение Дирекция "Социално подпомагане", район "Красно село" (обработващ лични данни), правомерно е предоставил изискваните с писмо № 1481/10.10.2006 г. от КЗЛД документи. КЗЛД е действала в изпълнение на указанията на ВАС – Пето отделение, дадени в съдебно заседание, проведено, на 27.09.2006 г. които са задължителни, по силата на разпоредбата на чл. 201 от Административно-процесуалния кодекс, съгласно която по разрешения с определението на съда въпрос, същото е задължително за страните, участвали в производството.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

Отхвърля жалба с рег. № Ж - 97/20.12.2006 г. от Л.Ц.Т., за нарушения по Закона за защита за защита на личните данни, като неоснователна.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

27.04.2007 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на заседание, проведено на 27.04.2007 г. разгледа сигнал вх.№ 1095/23.03.2007 г. от д-р Б. М., препратен по компетентност от Българска народна банка. В сигнала г-н М. твърди, че "... банка" АД /Банката/ изисква допълнително лична информация за клиентите си в нарушение на Закона за банките (отм. ДВ, бр. 59 от 2006 г.) и изразява опасения, че Банката предоставя незаконосъобразно данни на своите клиенти на трети лица – рекламни и застрахователни агенти.

Г-н Б.М. твърди, че на 02.03.2007 г. е посетил клон на "... банка" АД в гр. София, кв."Дървеница", с цел да изтегли сума от сметката си. При осъществяване на банковата процедура, му е съобщено, че сметката му е "замразена" и за да могат да бъдат извършвани операции по нея е необходимо да предостави допълнително информация относно домашен и служебен телефон, образование, професия, месторабота (адрес и телефон). Служителят на Банката е мотивирал тези изисквания с водената от "... банка" АД политика. След протест от страна на г-н М. да предостави исканата информация и заплаха за сезиране на съответните органи, на същия е била изплатена исканата сума. В сигнала г-н М. твърди също, че е сезирал Прокуратурата, Федерацията на потребителите в България и Българска народна банка и е уведомил централни всекидневници с искане за отнемане на лиценза на "... банка" АД.

Преди Комисията за защита на личните данни (Комисията) да се произнесе по сигнала, с решение по Протокол № 11 от заседание, проведено на 04.04.2007 г. е изискано писмено становище от "... банка" АД по разглеждания случай.

Комисията прие за установено от фактическа страна следното:

Съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД "... банка" АД е администратор на лични данни, който обработва лични данни на физическите лица – клиенти на банката по смисъла на § 1, т. 1 от ЗЗЛД.

С писмо изх.№ 1200-91219/16.04.2007 г. Банката уведомява Комисията, че в съответствие с Вътрешната си процедура е извършена проверка по случая. При проверката е установено, че счетоводител-касиерката, която е обслужвала г-н М. е

спазила процедурата и е поискала допълнително данни, за да актуализира информацията в клиентското му досие, тъй като сметката е била без движение от 21.02.2005 г. и се предполага, че данните не са актуални. От Банката твърдят, че са обяснили подробно на клиента, че "... банка" АД е регистрирана като администратор на лични данни по ЗЗЛД, че обработването и съхранението на информацията, касаеща данните му, е защитена и няма опасност да се извърши злоупотреба с тях и че щом той не желае да получава информация на посочения от него адрес за продуктите и услугите на "... банка" АД. Банката няма да се възползва от данните за г-н М., с които разполага.

Въпреки че данните на г-н М. не са актуализирани, ръководителката на финансовия център е разпоредила клиентът да бъде обслужен и същият е получил заявената от него сума, след като е попълнил формуляр за активиране на замразена сметка, без да предоставя допълнителен обем лични данни.

На свое заседание, проведено на 27.04.2007 г. (Протокол № 13), Комисията прие разглеждания сигнал за частично основателен.

Безспорно е в случая, че "... банка" АД има качеството на администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД, в правомощията на който е да събира и обработва личните данни на своите клиенти. При разглеждането на сигнала е установено, че по отношение на Банката са налице основанията по чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗЗЛД за законосъобразно обработване личните данни на г-н М. В качеството си на клиент на банката, жалбоподателят е сключил със същата договор, по силата на който получава определени банкови услуги.

Отделно от това, "... банка" АД прилага одобрена процедура "Класификация, поддръжка и активиране на замразени сметки в "... банка" АД", като специалното третиране на замразените сметки е вид услуга, предоставена от банката с цел да се осигури сигурността на депозираните в нея средства. "Замразени сметки" са разплащателни и спестовни сметки на физически лица и корпоративни клиенти, по които не са извършвани банкови трансакции (освен автоматични операции) през последните 12 месеца. Сметките, които отговарят на тази дефиниция, получават автоматично от системата статус на "замразена сметка". След класифицирането им като такива, сметките се блокират и по тях не могат да бъдат извършвани трансакции, както от страна на клиента, така и от неоторизирани потребители в системата. Замразената сметка може да бъде активирана само при личното подаване на искане за активиране от страна на титуляра на сметката или неговия законен представител, като активирането се извършва в клон на банката от оторизиран за тази цел служител (заместник-управител на клон и управител на сектор). Също така, служител от Контролното звено на Централното управление е отговорен да следи дали процедурата се прилага според правилата, дефинирани в нея. Всеки месец той контролира активирането на замразени сметки чрез системен отчет за активираните сметки и месечна справка от електронния регистър. Съгласно разписаната от Банката процедура искането за активиране на "замразена сметка" се подава и попълва лично от титуляра или неговия законен представител (по образец) и задължително трябва да съдържа освен банковите реквизити и следните лични данни: име и фамилия на заявителя, ЕГН и в какво качество подава искането (титуляр, пълномощник, наследник, друг). Към формуляра се изисква да се приложи и копие от личната карта, пълномощното, удостоверението за наследници или друг документ, в зависимост от конкретния случай.

Допълнително задължение на служителите на банката е определено и в чл. 62, ал. 3 от Закона за кредитните институции, според който всички служители на банката при встъпване в длъжност подписват декларация за спазване на банковата тайна, която тайна включва фактите и обстоятелствата, засягащи наличностите и операциите по сметките и влоговете на клиентите на банката.

Тъй като на г-н М. е извършена банкова трансакция - изтеглена е и е получена от него исканата сума без предоставяне на допълнителен обем лични данни, Комисията констатира, че правата му по Закона за защита на личните данни не са нарушени.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 1 и т. 5 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 13, т. 6 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията

РЕШИ:

1. Прекратява производството по преписка, образувана по сигнал с вх. № 1095/23.03.2007 г. от д-р Б. М. поради липса на нарушения на Закона за защита на личните данни.

2. Издава следното задължително предписание на "... банка" АД:

В качеството си на администратор на лични данни, Банката да обработва личните данни на своите клиенти – физически лица само за конкретни, точно определени и законни цели и да не ги обработва допълнително по начин, несъвместим с тези цели, извън реда, установен в ЗЗЛД и действащото в страната законодателство, както и да обработва личните данни на клиентите – физически лица за целите на директния маркетинг само след изричното писмено съгласие на конкретното лице.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 19/23.05.2007 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 23.05.2007 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с вх. № Ж - 19/26.03.2007 г. от А.А. срещу "Мобилтел" ЕАД. Като заинтересована страна е конституирана Столична дирекция "Полиция".

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество. Жалбоподателят А.А. - редовно призован, не се явява, не изпраща представител. Ответната страна - "Мобилтел" ЕАД, изпраща процесуален представител - юрисконсулт Д.Т.. В качеството си на заинтересована страна Столична дирекция "Полиция" се представлява от юрисконсулт С..

На 20.03.2007 г. А. е бил обезпокоен на служебния си телефон от служител на Криминална полиция с искане за среща, на която полицаят му предоставил разпечатка от проведените за м. февруари разговори. Обяснението от страна на представителите на службите за сигурност било, че жалбоподателят е провеждал разговори с разследвано от тях лице. В разпечатката фигурирали данни и за всички останали проведени разговори през посочения период.

Според жалбоподателя предоставянето на подобна разпечатка на полицейските служби представлява нарушение на ЗЗЛД, в разрез с разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Към жалбата не се приложени писмени доказателства.

Ответната страна - "Мобилтел" ЕАД, изразява становище за недопустимост на жалбата, позовавайки се на разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, съгласно която право да сезират КЗЛД с жалба имат само физическите лица за нарушените им по закона права. Телефонният номер, за който А. претендира, че е предоставен на трето лице, е служебен и е предоставен на Фондация "Романи Бахт" на основание договор за услуги № Ф0003816/14.02. 2001 г. между фондацията и "Мобилтел" ЕАД и в този случай данните на телефонните номера на абонати - юридически лица не следва да бъдат квалифицирани като лични по смисъла на чл. 2, ал. 1 на ЗЗЛД. И тъй като жалбоподателят като физическо лице не е страна по договор с "Мобилтел" ЕАД, то не би следвало да има правен интерес от подаване на жалба. По отношение на основателността на жалбата, от страна на "Мобилтел" ЕАД се застъпва становище за нейната неоснователност, позовавайки се на извършена по случая проверка, на която е установено, че за номер 0888 578 979 не е изисквана информация по предвидения в действащото законодателство ред и не е предоставяна такава. Подчертава се, че на Фондацията, представлявана от г-н А.А. са предоставени шест броя SIM-карти и съответно номера, които са спрени за неплатени фактури, считано от 06.03.2007 г.

От страна на Столична дирекция "Полиция" се изразява становище за неоснователност на жалбата, пояснявайки, че проведенният с жалбоподателя разговор е представлявал част от необходимите оперативно издирвателни дейности по чл. 138, ал. 1 от ЗМВР, извършени във връзка с провеждането на предварително разследване на извършено тежко криминално престъпление по чл. 198 от Наказателния кодекс. Акцентира се на факта, че жалбоподателят е оказал доброволно съдействие на органите на полицията при проведен с него разговор в качеството му на изпълнителен директор на Фондацията "Романи Бахт", но нито е давал писмени обяснения, нито е воден в някое от структурните подразделения на МВР.

От представените от страните доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От процесуална гледна точка счита жалбата за допустима. Подадена на 26.03.2007 г., е спазен предвиденият в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок, в рамките на който Комисията може да бъде сезирана. Не се приемат изложените от "Мобилтел" ЕАД аргументи за недопустимост на жалбата, тъй като съгласно дадената в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД дефиниция на понятието лични данни се визира информацията не само по отношение на лицата, които могат пряко да бъдат идентифицирани, но и онези лица, които са идентифицируеми индиректно чрез един или няколко специфични признака. И макар договорът за услуги № Ф0003816/ 14.02.2001 г. да е сключен между "Мобилтел" ЕАД и Фондация "Романи Бахт" като юридическо лице, в качеството му на представляващ фондацията, жалбоподателят би могъл да бъде идентифициран като физическо лице.

По отношение на основателността Комисията приема жалбата за неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защита на правата на физическите лица при обработването на техните данни, дотолкова, доколкото обработването не се извършва за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство. В тези случаи, съгласно чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, контролът по обработването се възлага на съответния държавен орган. В този смисъл Закона за МВР се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни, когато данните се обработват за целите на националната сигурност и обществен ред. От друга

страна, законодателят в чл. 165 от Закона за МВР предоставя контрола по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни на Комисията за защита на личните данни при условията и по реда, определени със Закона за защита на личните данни. Правото на Комисията да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни е закрепено и в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, Комисията не установява по безспорен и категоричен начин факта на предоставяне на данни от страна на “Мобилтел” ЕАД на органите на полицията.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД обработването на данни е допустимо с оглед реализирането на предоставени със закон правомощия на администратора. Във връзка с изпълнение на основните си дейности, съгласно чл. 52, ал. 1, т. 27 от Закона за МВР, полицейските служби имат право да събират, обработват, използват и предоставят информация, придобита при или по повод изпълнение на функциите си. В този случай, съгласно чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, обработването на данните следва режима, установен в Закона за МВР, съгласно който в изпълнение на своите задачи по установяване, разкриване и разследване на престъпления, органите на полицията могат на доброволни начала да привличат граждани и неправителствени организации за подпомагане изпълнението на законово определените й функции. Още повече, че в чл. 159 от НПК е закрепено правото на съда и органите на досъдебното производство да изискват и съответно да получават “от учреждения, юридически лица, длъжностни лица и граждани намиращите се у тях предмети, книжа, компютърни информационни данни, включително за трафика, които могат да имат значение за делото”. Съдействието на органите на МВР за целта на противодействието на престъпността и опазване на обществения ред е задължение на гражданите, което има преимуществен характер пред защитата на правата им по ЗЗЛД. В случая защитата на обществения интерес взема превес пред личния интерес, тъй като обществената сигурност и ред засяга защитата на интересите и правата на гражданите на цялото общество.

Водима от горното и приемайки, че обработването на данните на жалбоподателя е извършено с оглед целите на наказателното производство и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 1, ал. 5 и чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-19/26.03. 2007 г. от А.А. срещу “Мобилтел” ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 22/23.05.2007 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 23.05.2007 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда по същество жалба с вх. № Ж- 22/10.04.2007 г. от О.Д.Т. срещу “Галчев инженеринг груп” АД, рег. по ф. Д. № 2195/1999 г. на Благоевградски окръжен съд, представлявано от Н.К.Г..

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят О.Д.Т - редовно призован, не се явява, не изпраща представител.

Ответната страна - “Галчев инженеринг груп” АД изпраща процесуален представител - юрисконсулт С.П..

Жалбоподателят г-н О.Т. сезира КЗЛД с жалба от 10.04.2007 г., в която протестира срещу определеното от него като незаконосъобразно обработване на лични му данни от страна на “Галчев инженеринг груп” АД, в нарушение на разпоредбата на чл. 4 от ЗЗЛД, изискваща съгласието на лицата за обработка на техните лични данни. За целта жалбоподателят сочи, че

в искова молба подадена до Благоевградски окръжен съд от страна на “Галчев инженеринг груп” АД през 2006 г., по която той е конституиран като ответник по гражданско дело, са посочени неговите лични данни - име, ЕГН и адрес. Приложено е копие от искова молба № 724/2006 г. до Благоевградския окръжен съд.

Ответната страна възразява, че жалбата е неоснователна, позовавайки се на публичността на регистъра в правно-информационната система “Апис”, от която данните са били използвани. Прилагат и копие от съответната справка, от която е видно, че името, адреса и ЕГН-то на жалбоподателя фигурират в регистъра.

От представените от страните доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От процесуална гледна точка жалбата е редовна и допустима. Разгледана по същество, Комисията я приема за частично основателна.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, Комисията приема за установен по безспорен и категоричен начин факта на използване на данните на жалбоподателя от публичния регистър на правно-информационната система “Апис” с цел завеждане на исково производство срещу него.

По отношение обработката на ЕГН като уникален идентификационен номер на физическите лица, чл. 1, ал. 6 от ЗЗЛД препраща уредбата към специални закони, каквито в случая се явяват ГПК, който предвижда като задължителен реквизит на исковата молба вписването на данни за името и адреса на ответника (чл. 98, ал. 1, т. б). И във връзка с правомощията на Комисията да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни (чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД) се приема, че не е спазена разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, изискваща личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, както и че е нарушен закрепения в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД принцип на пропорционалност при обработката на данни. Посочената от ГПК разпоредба не изисква включването на ЕГН-то на ответника в исковата молба и в този смисъл по отношение на тази информация Комисията счита жалбата за частично основателна.

Събраната информация относно трите имена и адрес на жалбоподателя от регистъра на правно-информационната система “Апис” във връзка с необходимостта за установяване, упражняване или защита правата по съдебен ред не представлява нарушение на закона, поради което Комисията счита жалбата в посочената част за неоснователна. В този смисъл би следвало да се приеме и разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, съгласно която обработването на лични данни е допустимо в случай на реализиране на законен интерес на администратора на лични данни. Неоснователността на жалбата по отношение на обработване на данните за адрес и трите имена на жалбоподателя се основава на публичния характер на регистъра, достъпът до който е общодостъпен и не е необходимо изрично разрешение на държавен орган за това.

Администраторът на лични данни в лицето на поддържащ регистъра следва да е изпълнил изискванията на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, с която се гарантира законосъобразното обработване на лични данни.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 5 и т. 7 във връзка с чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 3 и чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

I. Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж- 22/10.04. 2007 г. от О.Д.Т срещу “Галчев инженеринг груп” АД в частта по отношение обработването на личните данни на жалбоподателя - трите имена и неговия адрес.

II. Приема за основателна жалбата от О.Д.Т срещу “Галчев инженеринг груп” АД по отношение обработването на данни за ЕГН на жалбоподателя.

В случай на повторно нарушение ще бъдат приложени разпоредбите на глава VIII от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

30.05.2007 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Евгений Радев и Ради Романски на заседание, проведено на 30.05.2007 г. разгледа сигнал вх.№ е-443/18.04.2007 г. от инж. Д. Н..

В сигнала г-н Н. информира Комисията, че в ж.к. "Младост", гр. София се осъществява процедура по събиране данни за създаване на кадастрална карта на района. Дейността по изготвяне на кадастралната карта се осъществява от дружество "Г." ЕООД. При явяване на място в дружеството, служителите на същото не проверяват данните по нотариалния акт на собствениците, а направо сканират документите за собственост, което според г-н Н. представлява нарушение на законите, както и че веднъж качени на CD/DVD, личните данни могат да бъдат предоставени на трети лица и да бъдат използвани незаконосъобразно.

Преди Комисията за защита на личните данни (Комисията) да се произнесе по сигнала, с решение по Протокол № 14 от заседание, проведено на 02.05.2007 г., са изискани писмени становища и доказателства по разглеждания случай от А. (Агенцията) в качеството ѝ на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД и от дружество "Г." ЕООД в качеството на обработващ лични данни по смисъла на § 1, т.3 от ЗЗЛД.

В указания от Комисията срок, Агенцията и дружество "Г." ЕООД са изпратили писмени становища с приложени писмени доказателства.

Агенцията по кадастъра е предоставила писмено становище и следните документи:

1. Договор за обществена поръчка № 16/31.01.2007 г., сключен между Агенцията и "Г." ЕООД с предмет: "Изработване на кадастрална карта и кадастрални регистри за част от Район "Младост" - Столична община, област София", заедно с Техническо задание за възлагане на обществена поръчка за създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри.

2. Заповед № РД-16-18/07.02.2007 г. на Изпълнителния директор на Агенцията за откриване на производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за част от територията на район "Младост", Столична община, област София.

3. Копие от страница 135 на Държавен вестник, брой 19/02.03.2007 г. с обнародвана Заповед № РД-16-18/07.02.2007 г.

4. Заверено копие от Удостоверение № 0023042/10.08.2006 г. на Комисията за защита на личните данни за вписване на дружество "Г." ЕООД като администратор на лични данни.

5. Бланково писмо изх.№ 10-41-3/23.03.2007 г. на изпълнителния директор на Агенцията до управителите на дружества, с които същата е сключила договори за създаване на кадастрални карти и кадастрални регистри във връзка със защитата на личните данни.

6. Извадки от официалната интернет страница на Агенцията, касаещи правата и задълженията на собствениците на недвижими имоти във връзка с процедурата по създаване на кадастрални карти и кадастрални регистри.

Дружество "Г." е предоставило писмено становище и следните документи:

1. Договор за обществена поръчка № 16/31.01.2007 г., сключен между Агенцията и "Г." ЕООД.

2. Заповед № РД-16-18/07.02.2007 г. на Изпълнителния директор на Агенцията.

3. Копие от страници 1 и 135 на Държавен вестник, брой 19/02.03.2007 г.

4. Заповед № 1129/31.10.2001 г. на Изпълнителния директор на Агенцията за вписване на дружество "Г." ЕООД в регистъра на лицата, правоспособни да извършват дейности по кадастъра.

5. Удостоверение № 0023042/10.08.2006 г. на Комисията за защита на личните данни за вписване на дружество "Г." ЕООД като администратор на лични данни.

6. Инstrukция относно механизма на обработване на лични данни и защитата им от незаконни форми на обработване при изработване на кадастралната карта и кадастралните регистри за част от територията на район "Младост" на Столична община от "Г." ЕООД, утвърдена на 31.01.2007 г. от управителя на дружеството А. Л.

7. 6 броя длъжностни характеристики на конкретните служители, определени в Инstrukцията да събират данни от собствениците или носителите на други вещни права.

В представеното писмено становище Агенцията потвърждава, че осъществява дейности по кадастъра съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/, като кадастралната карта и кадастралните регистри се изработват от лица, правоспособни да изпълняват дейности по кадастъра съгласно чл. 17, ал. 1 от ЗКИР. Съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗКИР правоспособното лице е длъжно да защитава класифицираната информация, представляваща служебна тайна и личните данни, станали му известни във връзка с осъществяване на възложената му дейност по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри. За тази цел, при сключване на договор № 16/31.01.2007 г., дружество "Г." ЕООД е предоставило на Агенцията копие от Удостоверение за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри.

Дейностите по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват при спазване разпоредбите на ЗКИР и подзаконовите нормативни актове към него и изискванията в Техническото задание, което е неразделна част от сключения между двете страни договор. При изработването на кадастрална карта и кадастрални регистри се обединяват данни, предоставени по реда на чл. 41 ЗКИР. Данните за собствениците и носителите на други вещни права и актовете, от които те черпят правата си, се попълват в кадастралния регистър на недвижимите имоти, както от получените регистри от общинската и областната администрация и други ведомства, така и от предоставените от собствениците актове.

Агенцията твърди, че дружество "Г." ЕООД е разгласило целите, задачите и значението на кадастъра и правата и

задълженията на гражданите, живущи в район “Младост”. Във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗКИР, “Г.” ЕООД е уведомило собствениците на недвижими имоти в определен срок да представят акт, удостоверяващ правата им върху имотите за поточно и пълно отразяване на данните за тях. Представените документи са сканирани от дружеството с оглед технологично съкращаване на времето, необходимо за описване на данните в тях и избягване на възможността да се допуснат грешки при преписване на информацията. Агенцията потвърждава, че предоставянето на актовете за собственост е по преценка на гражданите и в случай, че не бъдат представени, собствениците няма да бъдат санкционирани.

В представеното писмено становище дружество “Г.” ЕООД твърди, че сканирането на актовете за собственост се извършва в рамките на процедурата по събиране на данни за титулярите на вещните права и за актовете, от които те черпят правата си, която е част от производството по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри по реда на ЗКИР. Събирането на тези данни е в изпълнение на договор № 16/31.01.2007 г. между Агенцията и дружеството, в качеството му на правоспособно лице по ЗКИР и на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗКИР. Кадастралната карта и кадастралните регистри се изработват чрез съвместяване на данните от източниците, посочени в чл. 41, ал. 1 и ал. 2 от ЗКИР, в т.ч. актуализиране на данните, съдържащи се в наличния кадастрален регистър (разписан списък) към действащия кадастрален план на Столична община с данните, събрани от посочените източници и данните за актовете на собствениците на недвижими имоти, получени при анкетиране. В качеството си на общинско дружество и изпълнител по договор със Столична община за поддържане на кадастралния план в цифров вид, “Г.” ЕООД извършва поддържане на този регистър (разписния списък към действащия кадастрален план) и именно този регистър (заедно с другите поддържани) е вписан в Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри в Комисията за защита на личните данни.

Като взе предвид приложените към становището на “Г.” ЕООД писмени доказателства и след извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, Комисията прие за установено от фактическа страна следното:

Съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД Агенцията е администратор на лични данни на физическите лица, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Агенцията е регистрирана в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, като за целта ѝ е издадено удостоверение № 19/27.04.2004 г. по описа на Комисията за защита на личните данни.

На основание сключения между дружеството и Агенцията договор с определен предмет и за определен срок съобразно разпоредбите на чл. 24, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗЛД и на основание § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, в конкретния случай дружество “Г.” ЕООД е обработващ лични данни, тъй като обработва лични данни от името на администратора – Агенцията.

Дружеството е регистрирано като администратор на лични данни и е заявило пред Комисията обработването на лични данни на физически лица в четири броя регистри: “Фактури за услуги на населението”, “Наети лица по облигационни отношения”, “Наети лица по трудово правоотношение” и “Кадастрален регистър”. В “Кадастралния регистър” се обработват данни от следните категории: физическа идентичност (имена, ЕГН), семейна идентичност (семейно положение, родствени връзки) и икономическа идентичност (имотно състояние).

Съгласно § 1, т. 1 от ЗЗЛД обработване на лични данни е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. За да бъде законосъобразно обработването на личните данни съобразно разпоредбите на ЗЗЛД, същите трябва да бъдат събрани за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; да бъдат съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват; да бъдат точни и при необходимост да се актуализират; да се обработват добросъвестно.

Обработването на лични данни от дружество “Г.” ЕООД се извършва с цел изпълнение на задълженията, произтичащи от ЗКИР и от сключения с Агенцията договор с цел изработване на кадастрална карта и кадастрални регистри на част от район “Младост”, град София.

Обработването се извършва от длъжностни лица в структурата на дружеството, назначени по трудов договор, в чиито длъжностни характеристики са включени задължения по въвеждане на данни в информационната система и базите данни и възможността да извършват и други действия в рамките на основните им функции по указания на управителя на дружеството или началника на отдела. Създадената организация по изпълнението на договора между Агенцията и дружеството включва участие на две групи служители съобразно длъжностните им качества и етапите от изпълнение на договора, а именно: лица, които събират данните и актовете и лица, извършващи последваща обработка (структуриране на данните) с цел получаване от възложителя на изработвания кадастрален регистър в окончателен вид съгласно изискванията на ЗКИР.

Организацията по изпълнението на дейностите по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за част от район “Младост”, гр. София, както и по изпълнение изискванията на ЗЗЛД, са регламентирани с изрична “Инструкция относно механизма на обработване на лични данни и защитата им от незаконни форми на обработване при изработване на кадастралната карта и кадастралните регистри за част от територията на район “Младост” на Столична община от “Г.” ЕООД” (Инструкцията), утвърдена на 31.01.2007 г. от управителя на дружеството А. Л., приложена към преписката.

В Инструкцията е разписана организацията по събиране на данните, като данните се събират по следните начини:

- чрез анкетиране на собствениците в изнесено работно място в сградата на район “Младост” на Столична община от трима поименно цитирани служители (име и длъжност);
- чрез анкетиране на собствениците от един поименно цитиран служител;
- чрез получаване на актове по пощата – само от един поименно цитиран служител;
- чрез получаване на актове по електронната поща – само от един поименно цитиран служител.

Данните от представен акт за собственост или друго вещно право се описват в анкетен лист с пореден номер и когато е представен в цифров вид, в анкетната карта се записва номера на базата данни.

Организацията и контрола върху работата на тези служители се осъществява от началниците на отдел “Собственост”, отдел “Кадастър” и отдел “Земеделски земи” в дружеството.

Формата на събиране и обработване на данните за кадастралния регистър се определя в зависимост от формата, в която собственикът или носителят на друго вещно право представи документа, установяващ правата му. В Инструкцията са разписани подробно правилата за събиране, обработване и съхранение на документите.

В случаите, когато актовете са предоставени на хартиен носител (копие), събраните актове и анкетни листа се съхраняват в папки и се подреждат в картотечни шкафове със заключване в помещенията на отдел “Собственост” и отдел “Кадастър” до предаването им на агенцията.

В случаите, когато актовете се предоставят за сканиране на служителите, извършващи анкетирането в изнесеното работно място, данните се въвеждат на твърд диск, на специално предназначен за целта компютър с оторизиран достъп, осигурен чрез уникално потребителско име и парола за достъп на всеки служител. Представените актове на технически носител се записват в отделен файл на компютъра, като достъп до тези файлове имат само оторизираните служители. След приключване на работата по анкетирането в изнесеното работно място, всички събрани данни се мигрират в специално определен сървър за целите на създаването на кадастрална карта и кадастрални регистри. Достъп до този сървър, осигурен чрез уникално потребителско име и парола, имат само оторизираните служители. След мигрирането им данните в специално предназначение за целта компютър се изтриват.

В случаите, когато сканираното копие на акта е изпратено по електронна поща, данните се записват директно в сървъра за кадастралната карта и кадастралните регистри.

Всички събрани данни в сървъра се съхраняват до одобряването на кадастралната карта и кадастралните регистри за част от район “Младост”, Столична община.

При събирането и обработването на данните за горните цели, служителите уведомяват анкетираните лица за:

- целите и начините на извършваната дейност;
- нормативните основания за извършването;
- задължението на лицата да представят актовете и възможните начини за обработка на данните, съдържащи се в тях.

В инструкцията изрично е разписано, че в случай че собственикът или носителят на друго вещно право представи акт, но не се съгласи да остави негово копие, данните от акта, необходими за изработването на кадастралния регистър на недвижимите имоти, се записват в анкетния лист и се отбелязва изразеното от анкетираното лице несъгласие за запазване на копие от акта.

Относно организацията по обработване на данните и защитата им от незаконни форми на обработване, в инструкцията е отбелязано, че кадастралните регистри се създават със специално разработен за целите на производството софтуер. За всяка обработка на данните в специализирания софтуер се съхраняват данни за служителя, който я извършва и за момента на извършването ѝ. Достъп до личните данни имат само служителите, обработващите данните за изработването на кадастралния регистър. Възможността за предоставяне на други лица достъп до личните данни при обработката им е изрично ограничена. Служителите нямат право да предоставят потребителското си име и парола на друго лице. Системните администратори не могат да предоставят достъп до сървъра на лица, на които не е възложена работа по създаване на кадастралните регистри.

След създаването на кадастралната карта и кадастралните регистри за част от територията на район “Младост” на Столична община, всички събрани данни за целта на хартиен носител и в цифров вид се предават на Агенцията за контрол и проверка. След одобряването от Агенцията на кадастралната карта и кадастралните регистри, събраните на сървъра данни се унищожават.

На свое заседание, проведено на 30.05.2007 г. (Протокол № 17), Комисията прие разглеждания сигнал за неоснователен.

Безспорно е в случая, че дружество “Г.” ЕООД има качеството на обработващ лични данни по смисъла на чл. 24, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗЛД и § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, в правата и задълженията, на който е да събира и обработва лични данни на физическите лица от името на администратора – Агенцията, на основание сключен договор, в който са определени обема задължения, възложени от администратора. При разглеждането на сигнала е установено, че по отношение на дружеството са налице основанията по чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 6 от ЗЗЛД за законосъобразно обработване личните данни на физическите лица.

В Инструкцията на дружество “Г.” ЕООД по чл. 23, ал. 4 от ЗЗЛД изрично е разписано, че в случай че собственикът или носителят на друго вещно право представи акт, но не се съгласи да остави негово копие, данните от акта, необходими за изработването на кадастралния регистър на недвижимите имоти, се записват в анкетния лист и се отбелязва изразеното от анкетираното лице несъгласие за запазване на копие от акта, Комисията счита, че по този начин не се нарушават правата на гражданите по Закона за защита на личните данни. Обработващият личните данни е изпълнил задължението си по чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД за информиране на лицата за целта на обработване на техните лични данни и за доброволния характер на предоставяне на акта, установяващ правото на собственост или други вещни права върху недвижимите имоти. Установява се също, че събраните данни ще се използват само за целите на производството по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри на част от район “Младост” на Столична община.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 13, т. 6 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията

РЕШИ:

Обявява сигнал вх.№ с-443/18.04.2007 г. от инж. Д.Н. за неоснователен поради липса на нарушения на Закона за защита на личните данни.

Прекратява производството по преписката.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 6/14.06.2007 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, и Ради Романски на открито заседание, проведено на 14.06.2007 г. разгледа по същество жалба, рег. № Ж-6/25.01.2007 г. от А.К.С. срещу администратора на лични данни Министерство на земеделието и горите, за нарушения по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателката сезира Комисията с твърдения, че служителите от Поземлената комисия към община "П.", разпространявали лични данни за имотното ѝ състояние. А.С. твърди, че е собственичка на поземлен имот (придобит чрез завещание), находящ се в село Г.Л.. Представила е нотариалния акт за горепосочения имот в Поземлена комисия във връзка с искане да и бъде издадена характеристика и скица на имота. След представянето на нотариалния акт в общинската служба, братът на жалбоподателката се е сдобил с копие от същия и започнал системно изнудване за прехвърляне на дял, отправяйки заплахи за физическа разправа.

Жалбоподателката моли за проверка по случая в Поземлената комисия.

Същата не е приложила доказателства за твърденията си.

Жалбата е обявена за допустима на заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 23.05.2007 г. (Протокол № 16) и е насрочена за разглеждане по същество.

I. По събирането на доказателствата за решаването на същата от Комисията са изпратени:

1. Писмо изх. № 424/22.03.2007 г. до жалбоподателката, с указание в 3-дневен срок да бъде приложено копие от нотариалния акт за поземления имот и други, имащи отношение по случая доказателства.

2. Писмо изх. № 425/22.03.2007 г. на КЗЛД до Министъра на земеделието и горите – Нихат Кабил за изразяване становище от страна на повереното му ведомство.

3. Писмо изх. № 426/22.03.2007 г. на КЗЛД до кмета на гр. София – г-н Бойко Борисов с копие до кмета на Столична община, район П. за писмено становище по случая.

II. По събраните доказателства:

1. Жалбоподателката С. с писмо от 11.04.2007 г. до КЗЛД, прилага копие на Нотариален акт № 77, том I, рег. 1985, дело № 67 от 2004 г., за поземлен имот.

2. Становището на Министерство на земеделието и горите, изразено с писмо № 37-35/27.04.2007 г. е, че в жалбата на г-жа С. не са посочени конкретни данни относно номера на преписката, по която е възстановено правото на собственост на бившите собственици в землището на с. Г.Л., местността "Ч.р." или номера на имота, който е придобила по завещание и проверката не могла да установи, за кой имот се отнася спора. За изясняване на случая и предоставяне на повече информация, директорът на областна дирекция "Земеделие и гори" – София - град с писмо изх. № РД 09-0120/10.04.2007 г. е поканил г-жа С. да се яви в Общинската служба по земеделие и гори (ОСЗГ) – П. на 17.04.2007 г. в 10.00 часа. Жалбоподателката не се явила на определената ѝ среща за разговор, нито се обадила на посочените телефони.

3. С писмо рег. № 3700-50/05.04.2007 г. от Столична община са препратили преписката по компетентност до директора на областно управление "Земеделие и гори" с копие до КЗЛД.

В писмо рег. № 3700-06/04.04.2007 г. на Столична община, район П., е изразено становище, че съгласно чл. 59, ал. 1 и чл. 59б от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползване на земеделските земи, работата на общинските служби по земеделие и гори се ръководи, контролира и координира от Министерство на земеделието и горите и областните дирекции "Земеделие и гори". Столична община и район "П." нямали правомощия по отношение дейността на общинската служба по земеделие и гори (ОСЗГ) - П..

С писмо № РД -09-0120/10.04.2007 г. от областна дирекция "Земеделие и гори" – гр. София към МЗ уведомява КЗЛД,

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

че от извършената проверка в ОСЗГ – П., се установява, че представения от жалбоподателката нотариален акт е приет от неизвестен техен служител в ОСЗГ. За изясняване на случая жалбоподателката е поканена да се яви на място.

На заседанието за разглеждане на жалбата по същество страните не се явяват.

Комисията прие разглежданата жалба за неоснователна.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, съдържа легална дефиниция, съгласно която лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД съдържа легална дефиниция, съгласно която администратор на лични данни, е физическо или юридическо лице, както и орган на държавна власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни.

В разглеждания случай, Министерство на земеделието и горите е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

Разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи урежда органите по поземлената собственост. Това са Министерството на земеделието и горите, областните дирекции “Земеделие и гори” и общинските служби по земеделие и гори. Съгласно чл. 59, ал. 1, т. 2 от същия правилник, министърът на земеделието и горите ръководи работата на общинските служби по земеделие и гори.

Видно от становището на Министерство на земеделието и горите не са налице доказателства за разпространяването на лични данни, касаещи имотното състояние на жалбоподателката, тъй като същата не е посочила нито номера на преписката, по която е възстановено правото на собственост на бившите собственици в землището на с. Г.Л., местността “Ч.р.” или номера на спорния имот.

В този смисъл липсват доказателства, подкрепящи твърденията на жалбоподателката. Видно от становището на директора на областната дирекция “Земеделие и гори” – гр. София към Министерство на земеделието и горите, изх. № РД-09-0120/10.04.2007 г., от извършената в Общинската служба по земеделие и гори – П. проверка, не се установило, че Нотариален акт № 77, том I, рег. 1985, дело № 67 от 2004 г., за поземления имот на г-жа С. е приет от конкретен техен служител.

От приложените към преписката по жалба рег. № Ж-6/25.01.2007 г. доказателства, не се установи неправомерно разпространяване на лични данни, по смисъла на чл. 23 от ЗЗЛД, от страна на служителите от Общинската служба по земеделие и гори – П..

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

Отхвърля жалба, рег. № Ж-6/25.01.2007 г. от А.К.С. срещу администратора на лични данни Министерството на земеделието и горите, като неоснователна.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 16/14.06.2007 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станислав Цолов, Красимир Димитров, и Ради Романски на открито заседание, проведено на 14.06.2007 г. разгледа по същество жалба, рег. № Ж-16/19.03.2007 г. от Г.Е.Н. срещу администратора на лични данни “Обединена Българска Банка” АД, за нарушения по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят сезира Комисията с твърдения, че на 06.02.2007 г. отишъл в ОББ, клон “Шипка”, гр. София, за да внесе сума по повод закупен от него мобилен апарат от магазин “Германос”. Оказало се, че няма да може да започне изплащането, тъй като при проверка в базата данни на ОББ се установило, че техен клиент - руска гражданка е с идентично ЕГН. По този повод Н. се обърнал към 5-то Районно полицейско управление, от където го информирали, че следва да се обърне към общината. От кметството в с. Б. го препратили към община Б., където е постоянното му местожителство. Неудовлетворен

от резултата подава жалба до КЗЛД с молба за проверка по случая.

На заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 23.05.2007 г. (Протокол № 16) е взето решение за извършване на проверка в ОББ, клон “Шипка”, гр. София и е определен екипът за същата.

Проверката е приключила с Констативен акт от 11.06.2007 г., изготвен от упълномощени със заповед № РД - 116/07.05.2007 г. служители на Комисията.

Проверката е извършена в присъствието на: Е. Б. – директор на ОББ клон “Шипка”, Д.М. - мениджър и Д.Р. – служител.

Установено е, че жалбоподателят е закупил чрез ОББ на лизинг от магазин “Германос” мобилен телефон. Във връзка с това е следвало да му се издаде кредитна карта с кредитен лимит 500 лева. При проверката на документите и компютърната база данни, служителите на банката са констатирали, че единният граждански номер на г-н Г.Н. съвпада с единният граждански номер на друго лице – чуждестранен гражданин. По този повод, банковите служители информирали Н., че кредитната карта ще му бъде издадена след изясняване на случая и след отстраняване на възникналия проблем.

Оказало се, че клиентката на банката В.И.Ц. - чуждестранна гражданка, е родена в същия ден, месец и година, като тези на жалбоподателя Н., а последните четири цифри на клиентския й номер съвпадат с тези от ЕГН-то на Г.Е.Н..

При проверката в банката проверяващият екип констатирал, че клиентите Г.Е.Н. и В.И.Ц. са регистрирани, както с различни клиентски номера, така и с различни единни граждански номера.

С изх. № 300-1330/13.06.2007 г. на ОББ, допълнително е постъпило в КЗЛД становище от главния изпълнителен директор на банката – г-н С.В..

Съгласно същото, в базата данни на банката, чрез клон “Шипка”, като клиент – физическо лице е била регистрирана временно пребиваващата чуждестранна гражданка В.И.Ц., с клиентски номер 5401310004. Регистрацията е била извършена на 23.10.2000 г. в старата счетоводно – информационна система на банката, която е била с параметри съдържащи задължително поле за идентификационен номер, независимо дали регистрираното лице е местно или чуждестранно, като за български граждани се попълва единен граждански номер (ЕГН), а за временно пребиваващите чуждестранни граждани в Република България - номер, състоящ се от същия брой цифри. Номерът се конфигурирал по следния начин: първите 6 цифри, отговарят на година, месец и ден на раждане, а последните 4 се формират от 3 цифри – код на държавата на произхода, съвпадащ с кода на валутата на тази държава, и последна цифра за пол на лицето. Чужденците, получили разрешение за пребиваване в страната - продължително или постоянно, са били регистрирани с личния си номер на чужденец. Тази логика на формиране на номера е заложена в методологически указания на “Банксервиз” АД – дружеството, разработило софтуера. В софтуерния продукт, обаче не е бил заложен алгоритъм за генериране и проверка на въвежданите номера. Системата единствено следяла броя на въведените цифри. В конкретния случай последните четири цифри са въведени погрешно, в несъответствие с указанията за генериране на номер на чуждестранни граждани. Следва да се посочи, че регистрацията е извършена по време, когато все още не е бил приет Закона за защита на личните данни. Не са били приети нормативни изисквания, касаещи данните на чуждестранни лица, искащи да открият банкови сметки. От момента на въвеждането в банката на нова информационна система, единна за цялата клонова мрежа, клиентските данни са прехвърлени във вида, в който съществували в предишната база данни на всеки клон. В момента, в който господин Н. става клиент на ОББ, чрез издадена кредитна карта, веднага е било отчетено съвпадението на неговия единен граждански номер със служебно въведения номер на г-жа Ц.. От служителите на банката незабавно са предприети необходимите мерки. Служителите на банката осъществили контакт с клиентката – чуждестранен гражданин и след изясняване на обстоятелството, че същата е получила разрешение за постоянно пребиваване, в системата е въведен нейният личен номер на чужденец и заличен предишният, който съвпадал с този на жалбоподателя.

Използваният в момента софтуер от ОББ има заложен алгоритъм за проверка на контролното число на ЕГН - то на регистрираните клиенти, а за временно пребиваващите чуждестранни лица полето за номер не било задължително.

На заседанието за разглеждане на жалбата по същество страните не се явяват.

Комисията прие разглежданата жалба за неоснователна.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, съдържа легална дефиниция, съгласно която лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, администратор на лични данни, е физическо или юридическо лице, както и орган на държавна власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни.

В разглеждания случай, “Обединена българска банка” АД е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

Видно от становището на банката, подписано от главния им изпълнителен директор, съвпадението на идентификационните номера е било своевременно отстранено и данните са били коригирани.

В този смисъл обработването е правомерно и в съответствие с изискването на чл. 2, ал. 2, т. 5 от ЗЗЛД. Разпоредбата указва на администраторите на лични данни заличаване или коригиране на данни, при неточност или непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват.

В конкретния случай Комисията приема, че администраторът “Обединена българска банка” АД е действал, в съответствие с действащата към момента нормативна уредба и не е налице нарушение на Закона за защита на личните данни, както и на принципите за защита на лични данни, съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета на Европа от 24.10.1995 г.

РЕШИ:

Отхвърля жалба, рег. Ж-16/19.03.2007 г. от Г.Е.Н. срещу администратора на лични данни “Обединена българска банка” АД, като неоснователна.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ**№ 50/14.06.2007 г.**

Комисия за защита на личните данни на открито заседание на четиринадесети юни две хиляди и седма година, в състав : Председател : Иво Стефанов и членове: Станимир Цолов, Красимир Димитров и Ради Романски, разгледа постъпила Жалба №50/10.08.2005 г. от страна на А.С.С.и С.А.С., и двамата от гр.С., съгласно Решение №407/12.01.2007 г., постановено от Върховен административен съд на Република България – Пето отделение, по административно дело № 5955/2006 г., с което решение съдът е върнал административната преписка на Комисията. Съдът е върнал административната преписка на КЗЛД, като е разпоредил Комисията да реши въпроса по същество и се съобрази с указанията в мотивите на решението.

В жалбата са изложени оплаквания срещу незаконосъобразни действия от страна на кмета на район “Триадица” при Столична община – гр. София, във връзка с издаване на писмо № 94-Ч-12/11.12.2002 г., до трето лице. Жалбоподателите се оплакват, че кметът на района е предоставил информация за семейната им идентичност на трето лице, без тяхно знание и съгласие и така са нарушени правата им по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Жалбоподателите молят КЗЛД да им изпрати писмен отговор, с който да заяви, че въпросното писмо не може да бъде използвано като доказателство и/или не могат да бъдат приемани за достоверни данните и информацията, които то съдържа; да бъдат потърсени отговорност на длъжностните лица, издали писмото и да бъдат санкционирани, съгласно ЗЗЛД. Към жалбата е представено копие от писмо № 94-Ч-12/11.12.2002 г. на кмета на район “Триадица”, Столична община (СО).

С Решение Комисията за защита на личните данни е обявила жалбата за допустима и на основание чл. 10, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 5 ал. 1, т. 3 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация е възложила проверка в район “Триадица”. Проверката е извършена в отдел “Административно обслужване на населението” в район “Триадица”. При проверката е констатирано, че в район “Триадица” е постъпила молба № 94-Ч-12/06.12.2002 г. от г-н Ч.А., в качеството му на управител на търговско дружество “И. 90” ООД в район “Триадица”, с която същият твърди, че жалбоподателите са учредили на представляваното от него дружество право на строеж върху техния собствен имот в гр. София, на ул. “Алабин”, но в последствие възниква съдебен спор, относно собствеността на урегулирания поземлен имот. В тази връзка моли да му бъде издадено удостоверение за родствени връзки между жалбоподателя А.С.С. и неговия наследодател А.А.П.. Молителят е заявил искане да му бъдат издадени удостоверения за родствени връзки по права възходяща, низходяща и съребрена линия за двете упоменати лица, както и кои са другите роднини свързващи А.С.С. с А.А.. Търси се и информация за родителите на А.А., техни братя и сестри и техни низходящи. В молбата е изложено, че тази справка-удостоверение ще бъде представена пред съда и областния управител на област – София.

КЗЛД е изисквала допълнителни обяснения от жалбоподателите, които с молба от 13.10.2005 г. са пояснили, че атакуваното с жалбата писмо № 94-Ч-12/11.12.2002 г. на кмета на район “Триадица”, СО е представено от Ч.А. като доказателство по гражданско дело №6493/2002 г. на СРС, ГК, 45 състав, по което дело страна са и жалбоподателите.

С Решение от 21.03.2007 г. (Протокол № 10) Комисията за защита на личните данни е насрочила разглеждането на жалбата по същество в изпълнение на Решение №. 407/12.01.2007 г. на Върховен административен съд на Република България – Пето отделение. Като заинтересовани страни по жалбата са конституирани Ч.А. и Столична община. Жалбата е разглеждана по същество в открито заседание на 14.06.2007 г. Жалбоподателите се представляват от пълномощника си Л.С., съпруга на С.С.и майка на А.С., съгласно пълномощно рег.№ 4528 от 07.07.2006 г. на нотариус Е. Х. – рег. № 447 на Нотариалната камара. Заинтересованите страни Ч.А., кметът на район “Триадица” и кметът на Столична община, не се явяват, не изпращат представители и не представят становище по жалбата.

За да се произнесе по същество, КЗЛД прие за установено следното: Жалбоподателите са физически лица. Администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД е Столична община, а кметът на район “Триадица” е обработващ лични данни, по смисъла на § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД (редакция ДВ, бр.1 от 04.01.2002 г.). В конкретния случай, кметът на район “Триадица”, СО, е действал, съгласно правомощията си по чл. 46, ал. 1, т. 7 от Закона за местното самоуправление и местната администрация. Исканата информация от страна на Ч.А. за жалбоподателите, представлява

“лични данни”, по смисъла на чл. 2 от ЗЗЛД, тъй като същата се отнася за семейната им идентичност.

Към датата на издаване на писмо № 94-Ч-12/ 11.12.2002 г. на кмета на район “Триадица”, СО, е действала разпоредбата на чл. 7, т. 1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), съгласно която данните от гражданската регистрация се предоставят на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси. Това правило е възпроизведено и в текста на чл. 106, ал. 1, т. 1 от същия закон. При изпълнение на тази разпоредба, кметът на район “Триадица”, СО, издава оспорваното писмо, без да се съобрази с действащия Закон за защита на личните данни (обн., ДВ, бр. 1 от 04.01.2002 г.). Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 3 от ЗГР, гражданската регистрация на физическите лица представлява съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. В чл. 2, от ЗЗЛД (редакция ДВ, бр. 1 от 04.01.2002 г.) е регламентирано понятието “лични данни”, като информация за физическото лице в максимално широк обем. Законът за защита на личните данни има качеството на специален закон по въпросите за защита на личните данни, включително и за реда, по който могат да бъдат предоставяни лични данни на трети лица. А този ред е регламентиран с нормите на глава шеста “Предоставяне на лични данни на трети лица” от ЗЗЛД в упоменатата по горе редакция. Този ред е следвало да бъде приложен в конкретния случай от страна на кмета на район “Триадица” и при прилагане на разпоредбите на чл. 7, т. 1, респ. тези на чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗГР.

Ч.А., в качеството си на Управител на юридическо лице е поискал информация за семейната идентичност на жалбоподателите – лични данни по ЗЗЛД. Искането му е от 06.12.2002 г., при действието на ЗЗЛД, редакция 2002 г., по време, когато е действала разпоредбата на чл. 35, ал. 1 от ЗЗЛД. А. е действал в интерес на управляваното от него юридическо лице и в качеството си на управител на същото, което по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД е администратор на лични данни. Към датата на издаване на упоменатото писмо с информация за жалбоподателите е действал разрешителния режим при предоставяне достъп до лични данни на трети лица – чл. 36, ал. 1 (редакция 2002 г.) и кметът е следвало да поиска разрешение от КЗЛД, в изпълнение на посочената разпоредба от закона, което същият не е изпълнил.

Изложените дотук съображения налагат извода, че жалбата е основателна, тъй като кметът на район “Триадица” не се е съобразил с действащите разпоредби на Закона за защита на личните данни и така е нарушил правата на засегнатите физически лица.

**Водена от горното и на основание чл. 38, ал. 1, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД,
Комисията за защита на личните данни**

РЕШИ:

Уважава жалба № 50/10.08.2005 г. от А. С.С. и С.А.С.

На основание чл. 23, чл. 24 и чл. 25 от ЗЗЛД, издава на администратора Столична община следното задължително предписание:

В седемдневен срок от получаване на настоящето решение:

1. Да определи с инструкция техническите и организационни мерки за защита на личните данни, съобразно НАРЕДБА № 1 от 7 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни (Издадена от Комисията за защита на личните данни и обнародвана в ДВ бр. 25 от 23 март 2007 г.)

2. Да издаде писмени правила за обработване на лични данни от кметовете на райони в Столична община, във връзка с изпълнение на правомощията им по чл. 46, ал. 1, т. 6 и т. 7 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и действията им по прилагането на Закона за гражданската регистрация като определи обема на задълженията при защита на личните данни и издаде конкретен акт за всеки от тях в изпълнение на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД и НАРЕДБА № 1 от 7 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни.

При неизпълнение на горното предписание, администраторът ще бъде санкциониран по реда на Глава осма от Закона за защита на личните данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 15/27.06.2007 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 27.06.2007 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с вх. № Ж-15/19.03.2007 г. от В.П.П. срещу “БАНКА ДСК” ЕАД.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят В.П. - редовно уведомен се явява лично.

Ответната страна - “БАНКА ДСК” ЕАД изпраща процесуален представител - юрисконсулт М.Т.

Жалбоподателят В.П. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че личните му данни са били неправомерно използвани в банка ДСК, клон 2201, кв. Овча купел, като излага следните факти:

През м. май, 2005 г. П. става гарант по заем на лицето Л.Т.. По-късно, след изисквана справка от клона на банката се установява, че П. фигурира като гарант по заем на трето лице – М.С.Б., което той твърди че не познава и че никога не се е подписвал като негов поръчител по така сключения договор за кредит. В документите са посочени личните данни на жалбоподателя, но подписът не е негов. Същият, с писмо № 04-02-181, е поискал да бъде заличен като поръчител по отпуснатия на М.Б. кредит.

Към жалбата няма приложени доказателства.

С решение от 04.04. 2007 г. (Протокол № 11) Комисията започва процедура по събиране на доказателства с цел изясняване на фактите по случая. За целта е изискано писмено становище от “БАНКА ДСК” ЕАД, в което твърдените от жалбоподателя факти се потвърждават. Заявява се, че на база на писмено възражение от страна на П. е иницирана проверка, в резултат на която от кредитополучателят М.Б. е изискано да посочи друго лице като поръчител в замяна на В.П. Твърди се, че за тези действия П. е уведомен устно по телефона на 15.03.2007 г. По-късно - на 03.04.2007 г., след като лицето Б. сключва договор за поръчителство с трето лице, на П. се съобщава устно, че е заличен като поръчител по въпросния договор за кредит. Към момента, в базата данни на банката, В.П. фигурира като поръчител по договор за кредит за текущо потребление, сключен с Л.Ц.Т..

От приложените към становището писмени доказателства е видно, че се касае за изготвяне на документ с невярно съдържание, което представлява документно престъпление по смисъла на Наказателния кодекс. При разглеждане на жалбата в открито заседание, П. заявява, че по случая е сезирана и Софийска районна прокуратура.

От представените от страните доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е редовна и процесуално допустима. Разгледана по същество, Комисията я приема за основателна.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон.

В качеството си на физическо лице В.П.П. сезира Комисията в законоустановения срок за неправомерната обработка на неговите лични данни от страна на “БАНКА ДСК” ЕАД. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, лицата имат право да сезират Комисията в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. През 2005 г. жалбоподателят става гарант по заем на лицето Л.Т. и в по-късно направената справка се установява, че е вписан и като гарант на трето лице. Макар и в жалбата да не се визира изрично момента за узнаване на нарушението, периода след 2005 г. попада в установения петгодишен срок от извършване му. Още повече, че от приложените писмени доказателства е видно, че договорът за кредит за текущо потребление между М.Б. и “БАНКА ДСК” ЕАД по който жалбоподателят се явява поръчител, е сключен на 12.05. 2005 г.

По смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД, “БАНКА ДСК” ЕАД се явява администратор на лични данни. В това си качество, и на основание чл. 23 от ЗЗЛД, е длъжна да предприеме всички необходими технически и организационни мерки за защита на данните от неправомерен достъп, изменение, разпространение, предоставяне, както и от други незаконни форми на обработване.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, Комисията приема за установен по безспорен и категоричен начин факта на използване на данните на жалбоподателя от страна на служител на “БАНКА ДСК” ЕАД с цел изготвяне на документ с невярно съдържание- какъвто се явява договора за кредит за текущо потребление, сключен между лицето М.С.Б. и банката.

Във връзка с правомощията на Комисията да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни (чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД) се установява, че не е спазена разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1, и т. 2 от ЗЗЛД, изискваща личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно. Като клиент на банката, личните данни на П. фигурират в нейните регистри. Но използването им за цели, различни от първоначалните, за които са били събрани представлява незаконна форма на обработване на лични данни.

Изготвените от страна на банката Правила за предоставяне на кредити за текущо потребление на граждани предвиждат достатъчно гаранции по отношение правомерната обработка на личните данни на клиентите. В чл. 49, ал. 2 от тях се посочва, че договорът за поръчителство се подписва от поръчителите пред кредитния специалист, който записва в договора под подписите на поръчителите собственоръчно текста : “Подписите са положени в мое присъствие”, изписва трите си имена, длъжността, датата и си подписва”. Съгласно дадената дефиниция в § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД,

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

кредитният специалист на банката се явява обработващ лични данни, чийто задължения в това му качество би следвало да са регламентирани с акт на администратора съгласно изискванията на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД. В случая това е извършено чрез издаване на заповеди, в които ясно и изчерпателно са изброени функционалните задължения на банковите служители на “БАНКА ДСК” ЕАД. Стриктното спазване на всички предприети от банката вътрешни актове и контрола по тяхното спазване би възпрепятствало евентуална злоупотреба от страна на обработващите лични данни.

Имайки предвид гореизложеното, както и факта, че към момента жалбоподателя заявява, че претенциите му във връзка с доказването на извършеното нарушение са удовлетворени, отчитайки и обстоятелството, че “БАНКА ДСК” ЕАД е изпълнила задълженията си по чл. 2, ал. 2 т. 5 от ЗЗЛД и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 2, и чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

I. Уважава жалба с рег. № Ж- 15/ 19.03. 2007 г. от В. П. срещу “БАНКА ДСК” ЕАД.

II. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5, във връзка с чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД Комисията издава задължителни предписания на “БАНКА ДСК” ЕАД като администратор на лични данни да осъществява строг и ефективен контрол спрямо обработващите лични данни във връзка със задълженията им да обработват данните на физическите лица за конкретни, точно определени от закона цели и да не ги обработват допълнително, по начин несъвместим с тези цели, извън реда, установен в ЗЗЛД и действащото в страната законодателство.

В случай на повторно нарушение ще бъдат приложени разпоредбите на глава VIII от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 23/27.06.2007 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Иво Стефанов, Станислав Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 27.06.2007 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с вх. № Ж-23/11.04.2007 г. от К.Й.М. срещу Областна дирекция полиция – гр. Пл..

В качеството си на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД като ответна страна по жалбата е конституиран министърът на вътрешните работи.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателката К.Й.М. - редовно уведомена, не се явява, не изпраща представител.

Ответната страна - министърът на вътрешните работи изпраща процесуален представител - юрисконсулт Ив. П.

Жалбоподателката К.Й.М. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу определеното от нея като незаконосъобразно обработване на личните й данни, излагайки следните факти:

На 02.04.2007 г. жалбоподателката била призована на разпит като свидетел в Икономическа полиция – Пл.. В призовката, връчена й от мл. районен инспектор чрез съпруга й, бил вписан адрес, на който тя твърди, че не е регистрирана. След отправено запитване към дознателя - Й.Й., й било отговорено, че адресът й фигурира в базата данни на ЕСГРАОН – Пл.. След направена справка тя установява, че в посочения регистър няма нейна адресна регистрация на посочения в призовката адрес.

Към жалбата М. е приложила ксерокопие на личната си карта, от която е видно, че постоянната й адресна регистрация е в гр. Пл..

От страна на МВР се изразява становище за нередовност на жалбата поради нарушения на административно-производствените правила разписани в Раздел II “Разглеждане на жалби от физически лица” от Правилника за дейността на комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и по специално на съдържащите се такива в чл. 24, ал. 2, т. 1-7, указващи реквизитите, които трябва да съдържа подадената до Комисията жалба. Сочи се, че в хода на събиране на доказателства по случая Комисията не е спазила производните от принципа на служебното начало задължения за процесуално съдействие на страните и да указва какви доказателства е нужно да се предоставят. Позовавай-

ки се на разпоредбата на чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД се твърди, че жалбата е недопустима, тъй като ЗМВР се явява специален по отношение на ЗЗЛД. Оспорва се жалбата и по отношение на нейната основателност като се визират правомощията на МВР в качеството му на администратор на лични данни, както и съобразените с тези правомощия действия на обработващия лични данни в случая - г-жа Й.Й. - дознател в отдел "Полицейско разследване" при ОДП - Пл., чиято докладна записка с рег. № 33343/15.05.2007 г. се прилага към преписката.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от правна и фактическа страна:

От процесуална гледна точка, съгласно визираните в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове за сезиране, жалбата е допустима. Не се приема изразеното становище на МВР за недопустимост на жалбата на основание чл. 1, ал. 5 на ЗЗЛД. Законът за защита на личните данни урежда защита на правата на физическите лица при обработването на техните данни, дотолкова, доколкото обработването не се извършва за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство. В тези случаи, съгласно чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, контролът по обработването се възлага на съответния държавен орган. В този смисъл Закона за МВР се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни, когато данните се обработват за целите на националната сигурност и обществен ред, а министърът на вътрешните работи следва да осъществява контрола по обработването на лични данни. От друга страна, законодателят в чл. 165 от Закона за МВР предоставя контрола по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни на Комисията за защита на личните данни при условията и по реда, определени със Закона за защита на личните данни. Правото на Комисията да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни е закрепено и в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД.

Разгледана по същество, Комисията приема жалбата за неоснователна.

Във връзка с образувано дознание № 182/2007 г. по описа на РП- Пл. срещу лицето Х.Ц.Л. от гр. Пл. за извършено престъпление по чл. 211 във връзка с чл. 209, ал. 1 от НК, се установява, че Л. е работил в брокерска къща "Р." ООД - гр. Пл. със собственик и управител жалбоподателката К.Й.М.. Като разследващ орган дознател Й., спазвайки служебните си задължения да събира и проверява всички доказателства на основание чл. 107, ал. 1 от НПК преценява, че за изясняване на обективната истина е необходимо да бъде разпитана в качеството си на свидетел лицето К.Й.М.. След извършената от дознател Й. проверка в АИС "Справки" по трите имена на лицето - до която система дознателя в това си качество има достъп, се установява, че лицето има настоящ и постоянен адрес в гр. П., но, влизайки в системата "роднински връзки" и по-точно в данните на по-малката дъщеря на К.Й.М., се вижда, че последната има адрес в гр. Пл.. На адреса в Пл. последната бива призована за разпит в качеството си на свидетел. На същия този адрес жалбоподателката има регистрирано и към момента действащото търговско дружество "Р." ООД - гр. Пл., видно от приложените към преписката разпечатки от правно-информационна система "Сиела".

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 личните данни трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, тоест – при наличието на достатъчно законови предпоставки, регламентиращи основанието и целите на обработването. В чл. 159, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗМВР е предвидено, че в информационните фондове на МВР могат да се обработват лични данни, без да е необходимо да се иска съгласието на лицето, както и, че то не се информира преди и по време на обработването на неговите данни, когато това се извършва с оглед осъществяването на дейностите по защита на националната сигурност и противодействието на престъпността.

От друга страна, автоматизираната информационна система на МВР е създадена с оглед събиране на информация, която може да се ползва от служителите на министерството при условия и ред, предвидени в закона. Със заповед от 2004 г. на директора на РДВР - Плевен, на дознател Й. е предоставен достъп до съответните информационни фондове на МВР. Съгласно разпоредбата на чл. 54, ал. 3 от ЗМВР дознателят взема решения по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, като се ръководи от закона. С оглед постигане целите на наказателното производство, съобразено с кратките срокове за разследване и съгласно задълженията на разследващия орган в най- кратък срок да събере необходимите доказателства, дознател Й. е изпратила призовка до г-жа М. на адреса в гр. Пл., на който е и официално регистрирано седалището на управляваната от нея фирма. В този смисъл дознател Й. законосъобразно е предприела действия за призоваване на лицето на адреса в гр. Пл., който веднъж фигурира в данните на детето на жалбоподателката, и втори път същият адрес съществува и в регистъра на правно-информационната система "Сиела". Публичният характер на този регистър не предполага изрично разрешение на държавен орган за достъп до него. Решението на дознател Й. в случая да призове жалбоподателката на фигуриращия в публичен регистър адрес, представлява израз на предоставената и в чл. 54, ал. 3 от ЗМВР оперативна самостоятелност на дознателите при изпълнение на служебните им задължения.

Водима от горното, и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

I. Остава без уважение жалба с рег. № Ж - 23/ 11.04. 2007 г. от К.Й.М. срещу Министерство на вътрешните работи.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ**№ 27/27.06.2007 г.**

Комисията за защита на личните данни, на открито заседание, на двадесет и седми юни две хиляди и седма година, в състав: Председател: Иво Стефанов и членове: Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев, Ради Романски разгледа по същество Жалба № Ж-27/07.05.2007 г. от С.П.А., от гр. С., срещу “К.Т.” ЕООД за нарушени права по Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателят се оплаква, че на 27.03.2007 г. е получил от страна на работодателя си “К.Т.” ЕООД нова дебитна карта с номер № 67605399632171017, издадена от “Първа инвестиционна банка” АД (ПИБ АД) и валидна до месец март 2008 г. Останал е изненадан, тъй като в началото на месец март 2007 г. е сключил договор със същата банка – клон “Кремиковци”, с цел издаване на дебитна карта № 4255264785807856, по която да бъде превеждана заплата му. Директорът инж. И.А. му обяснил, че втората карта е издадена от Централно управление на банката и по нея няма да му бъдат превеждани суми. Жалбоподателят недоумява как е издадена втората дебитна карта, тъй като никога не бил искал подобна услуга от банката и не е давал съгласието си.

Жалбоподателят пояснява, че е в трудови правоотношения с работодателя “К.Т.” ЕООД, който му изплаща трудовото възнаграждение по банков път. До месец март на настоящата година сумите са постъпвали по дебитна карта, издадена от банка ОББ, но впоследствие работодателят е променил обслужващата банка и жалбоподателят лично е сключил договор с ПИБ АД – клон “Кремиковци”, за което му е издадена дебитна карта със № 4255264785807856. По тази карта работодателят му превеждал заплата и тя съществувала в списъците на счетоводството.

Жалбоподателят счита, че са нарушени правата му на защита на личните му данни, поради което моли КЗЛД да извърши проверка. Към жалбата са приложени доказателства – копия на хартиен носител на: 1. Дебитна карта Viza electron – банка FIB, 2. Дебитна карта Maestro FIB и 3. Дебитна карта Maestro на банка ОББ.

По преписката е постъпило писмено становище от Първа инвестиционна банка АД с вх. № към Ж-27/07 г./14.06.2007 г., с което се възразява срещу жалбата като неоснователна, поради наличието на договорни отношения между същата банка и Кремиковци АД. Като доказателство е приложено копие на Договор от 31.05.2001 г., сключен между Първа инвестиционна банка АД и Кремиковци АД с предмет: масово плащане на трудови възнаграждения по разплащателни сметки, открити на името на служители на клиента (Кремиковци АД), като по силата на чл. 4 от договора, клиентът е длъжен да представи в банката искане с пълни данни за служителите и да гарантира верността им. Пояснено е, че банката е обработвала законосъобразно данните на жалбоподателя, на основание чл. 4, ал. 1, т. 3 и т. 7 от ЗЗЛД, при наличие на изложените в становището условия.

Жалбата е обявена за допустима на заседание на Комисия за защита на личните данни (КЗЛД), проведено на 23.05.2007 г. (Протокол № 16) и е насрочена за разглеждане по същество на 13.06.2007 г., но поради нередовно призоваване, датата за разглеждане по същество е променена на 27.06.2007 г. (Протокол № 20).

На заседанието на 27.06.2007 г. жалбоподателят, “К.Т.” ЕООД, ПИБ АД, ПИБ АД - клон “Кремиковци” - кв. Ботунец, редовно уведомен, не се явяват, но изпраща представител само ПИБ АД – юриконсулт В.А.. Същият представя пълномощно от изпълнителните директори на ПИБ АД, рег. № 1007 от 26.02.2007 г. на Д. Ж. – нотариус, с рег. № 101 на Нотариалната камара.

Юриконсулт А. представя пред комисията копие от пълномощно и копие от искане за издаване на международна дебитна карта VISA Electron № 632171 от 07.03.2007 г., съдържащо личните данни на жалбоподателя. Излага доводи, че жалбоподателят е предоставил лично данните си на банката и лично е дал съгласието си, което съответства на условието на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. При това условие са осъществени търговски отношения между банката и жалбоподателя. Потвърждава, че не са изследвали въпроса, защо е издадена втората дебитна карта, тъй като счита, че данните на жалбоподателя могат да се използват от банката, след като първоначално са предоставени с изричното съгласие на физическото лице. По същество счита, че не са нарушени правата на жалбоподателя.

Комисията приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е пострадало физическо лице, което се оплаква, че личните му данни са обработвани незаконосъобразно.

Администратори на лични данни, съгласно чл. 3 от ЗЗЛД, в конкретния случай са Първа инвестиционна банка АД и "К.Т." ЕООД.

Жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и съгласно изискванията на разпоредбите на Раздел II от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация, във връзка с чл. 27 от АПК, искането отговаря на изискванията за допустимост.

Не се спори, че Първа инвестиционна банка АД е издала на жалбоподателя и двете кредитни карти Visa electron и Maestro, видно от приетите доказателства: 1. Становище от "Първа инвестиционна банка" АД, постъпило по преписката в КЗЛД на 14.06.2007 г. и 2. Искане за издаване на международна дебитна карта VISA Electron № 632171 от 07.03.2007 г. от С.П.А. Горните факти са потвърдени пред КЗЛД и от юрисконсулт А. на заседанието на 27.06.2007 г.

Комисията не кредитира обаче посочения от банката Договор от 31.05.2001 г. с "Кремиковци" АД от 31.05.2001 г., тъй като "Кремиковци АД" не е работодател на жалбоподателя. Посоченият от жалбоподателя работодател е "К.Т." ЕООД, което е различно юридическо лице. Издателят на двете дебитни карти – ПИБ АД не представя доказателства за договорни отношения с "К.Т." ЕООД, както и не представя доказателства за дадено изрично съгласие от страна на жалбоподателя за издаване на втората карта Maestro, с № 67605399632171017.

По преписката е доказано единствено, че жалбоподателят е дал на банката изрично съгласието си само за издаването на една дебитна карта и тя е Visa electron със № 4255264785807856, издадена на 15.03.2007 г., съгласно датата, върху Декларация на картодържателя, подписана от жалбоподателя при получаване на картата.

Но жалбоподателят посочва пред КЗЛД като нарушение на личните му данни, обработването им при издаване на втората дебитна карта Maestro с № 67605399632171017, за което обработване банката не ангажира пред комисията валидни доказателства за наличието на условията по чл. 4 от ЗЗЛД.

Тъй като администраторът "К.Т." ЕООД не е ангажирал становище и доказателства по преписката, комисията приема изложението в жалбата, че упоменатото дружество служебно му е издало втората дебитна карта Maestro.

Комисията за защита на личните данни намира жалбата за основателна.

При издаване дебитна карта Maestro с № 67605399632171017, администраторът "Първа инвестиционна банка" АД е допуснал незаконосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателя С. П.А, в нарушение на чл. 4 от ЗЗЛД.

Незаконосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателя е допуснал и администраторът "К.Т." ЕООД при издаване на дебитна карта Maestro с № 67605399632171017, тъй като не е информирал предварително физическото лице с каква цел ще бъдат обработвани личните му данни, в нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 5 от ЗЗЛД. Същият е нарушил правата на жалбоподателя на достъп, съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД, като не му е предоставил изчерпателна информация за обработваните негови лични данни от страна на банката при издаване на упоменатата карта, както и не е уведомил жалбоподателя за правата му, съгласно чл. 34а, ал. 2 от ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 1 и ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Уважава жалба № 27/07.05.2007 г., предявена от С.П.А..

I. Издава на администратора "ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА" АД следното задължително предписание:

1. В изпълнение на чл. 28а от ЗЗЛД, да заличи данните на С.П.А и да анулира издадената дебитна карта Maestro с № 67605399632171017;

2. В изпълнение на чл. 19, чл. 20, чл. 21, чл. 22 и чл. 23 от ЗЗЛД, при сключване на договор с "К.Т." ЕООД относно плащане на заплатите на работници и служители по разплащателни картови сметки, открити за всеки един от тях, да договори конкретни клаузи относно защитата на личните данни на физическите лица, съгласно разпоредбите на ЗЗЛД;

II. Издава на администратора "К.Т." ЕООД следното задължително предписание:

1. В изпълнение на чл. 19, чл. 20, чл. 21, чл. 22 и чл. 23 от ЗЗЛД, при сключване на договор с конкретна банка относно плащане на заплатите на работници и служители по разплащателни картови сметки, открити за всеки един от тях, да договори конкретни клаузи относно защитата на личните данни на физическите лица, съгласно разпоредбите на ЗЗЛД;

2. В изпълнение на чл. 23 от ЗЗЛД, да определи с инструкция техническите и организационни мерки за защита на личните данни, съобразно НАРЕДБА № 1 от 7 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни (Издадена от Комисията за защита на личните данни и обнародвана в ДВ бр. 25 от 23 март 2007 г.).

При неизпълнение на горните предписания, ще бъдат наложени санкциите по Глава осма от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 32/27.06.2007 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Иво Стефанов, Красимир Димитров, Станимир Цолов, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 27.06.2007 г. разгледа по същество жалба с вх. № Ж-32/04.06.2007 г. от Я.Н.С., И.И.К. и М.Р.К. срещу Туристическа агенция “Емералд травел” ООД за нарушения на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателите сезират КЗЛД с оплакване, че във връзка с екскурзия до Република Турция, организирана от туристическа агенция “Ваканция БГ” и сключен застрахователен договор между превозвача Туристическа агенция “Емералд травел” ООД и ЗАД “Булстрад” за срока на престоя им в чужбина – от 30.12.2006 г. до 02.01.2007 г., в деня на отпътуването са им връчени ваучери с приложени копия от застрахователните полици и прикрепен към всяка полица пълен списък с имената, ЕГН-тата и номерата на паспортите на всички пътници. Считат, че е налице съществено нарушение на ЗЗЛД и молят да се извърши проверка по случая, въз основа на която да бъде постановено решение, с което да бъдат наложени административни санкции на Туристическа агенция “Емералд травел” ООД, както и да бъдат издадени предписания за унищожаване на личните им данни от страна на агенцията. Към жалбата са приложени 3 броя застрахователни полици и прикрепените към тях 3 броя списъци с личните данни на пътниците.

Първоначално искането е заведено в Комисията като сигнал, вх. № 88/11.01.2007 г., който е разгледан на заседание на КЗЛД на 17.01.2007 г. и е взето решение да се извърши проверка и да се съберат доказателства от туристическата агенция “Емералд травел” ООД.

Проверката на “Емералд травел” ООД е извършена на 20.02.2007 г. от служители на Комисията, при която е установено следното:

“Емералд травел” ООД развива туристическа дейност, като туроператор и туристически агент. Дружеството има подадено заявление през 2003 г. за регистрация като администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. Във връзка с осъществяване на дейността си “Емералд травел” ООД обработва лични данни на клиенти и персонал. Данните на клиентите се съхраняват и обработват за срок от 30 дни, като след реализиране на целта за обработването им (организиране и провеждане на туроператорска дейност) те се унищожават. За обезпечаване сигурността на пътниците дружеството осигурява възможност за сключване на групова застраховка “Пътуване в чужбина”. Съгласно договор № А1 тур22/835 от 31.07.2003 г. “Емералд травел” ООД се явява застрахователен агент на “Булстрад ДСК Живот” АД. Съгласно чл. 6, т. 7 от договора: “Когато със застрахователната полица са застраховани група лица Застрахователният агент отбелязва, че полицата е групова, а в полето “трите имена на застрахования”, се отбелязва броят на застрахованите лица и че трите имена на застрахованите лица, номера на паспорта и ЕГН са описани в приложени към полицата и неразделна част от нея поименен списък. В този случай застрахователният агент задължително прилага към застрахователната полица списък с посочените реквизити, издаден и заверен от него в два еднообразни екземпляра - един за застрахователя и един за клиента.”

Проверяващият екип констатира още, че жалбоподателите са се възползвали от предлаганата услуга за групова застраховка, като с полагане на подписите си са се съгласили с условията по нея. От агенцията считат, че с оглед осигуряване на сигурността по време на пътуването, всеки един от пътниците е получил като приложение към застраховката и списък на всички застраховани лица по конкретната полица, съгласно горесцитираната клауза от посочения договор.

Констативният акт от извършената проверка е разгледан на заседание на КЗЛД на 30.05.2007 г. (Протокол №17). С решение на КЗЛД сигналът е трансформиран в жалба, вх. №32/04.06.2007 г., която е обявена за допустима и насрочена за разглеждане по същество на 27.06.2007 г.

На 11.06.2007 г. в Комисията е депозирано становище от Изпълнителния директор на “Булстрад ДСК Живот” АД. В него се позовават на сключения с “Емералд 21” ООД договор №104, А/2004 г., А1тур от 04.01.2004 г., копие от който е приложен към становището. Съгласно неговия предмет “Емералд 21” ООД е застрахователен агент, който посредничи на “Булстрад ДСК Живот” АД при сключване на застраховки “Пътуване в чужбина”. В чл. 5, т. 5 от договора е изрично регламентирано задължението на застрахователния агент да не разгласява станалите му известни лични данни за клиентите на застрахователя. В т. 4 от същия член изискването към застрахователния агент отново е включено по повод задължението му

по време на цялото действие на договора, включително след неговото прекратяване, в това число и да не разпространява на трети лица личните данни на клиентите на застрахователя, събрани при сключване на застрахователните договори.

На заседание на КЗЛД, проведено на 27.06.2007 г., жалбата е разгледана по същество. Жалбоподателите Я.Н.С. и И.И.К. се явяват лично. Жалбоподателят К., редовно уведомен, не се явява. От “Булстрад ДСК Живот” АД, “Емералд Травел” и “Ваканция БГ”, редовно уведомени, не се явяват и не изпращат представител.

Жалбоподателите поддържат жалбата си и заявяват пред комисията, че следва да се направи проверка относно заличаването на личните им данни и налагане на санкции, ако това не е изпълнено.

Установява се, че списъкът с личните данни на всички физически лица-екскурзианти е неразделна част от застрахователната полица и е на бланка на “Емералд травел” ООД, а договорът на жалбоподателите за туристическата услуга е сключен с туристическа агенция “Ваканция БГ”, като в цената на услугата е включена и застраховката. В момента на тръгване на екскурзиантите са раздадени ваучери на бланка на превозвача “Емералд травел” ООД - организатор на пътуването. От всички пътуващи само четирима души са имали договор с “Ваканция БГ”, а останалите – с други туристически агенции. При сключване на договора с “Ваканция БГ” на жалбоподателите е казано, че ще предоставят личните им данни на “Булстрад”, за да бъдат изготвени застрахователни полици за времето на пътуването, за което те са се съгласили. Към момента на даване на съгласие те не са знаели наименованието на фирмата-превозвач, но дори и данните да са предоставени на нея, липсва тяхното съгласие за разпространяване на данните им от страна на превозвача. Едва в деня на тръгване са установили, че фирмата-превозвач е изготвила и разпространила списъците с имената на пътуващите.

Комисията приема жалбата за основателна.

Жалбоподателите Я.Н.С., И.И.К. и М.Р.К. имат сключен договор с туристическа агенция “Ваканция БГ” за туристическа услуга - екскурзия до Република Турция, включваща пътуване, хотел, закуска и застраховка за времето на пътуването. Предоставили са своите лични данни на агенцията, включително и за подписване на застрахователната полица, като са били уведомени, че застраховател по нея е ЗАД “Булстрад Живот” АД. От туристическа агенция “Ваканция БГ” жалбоподателите са били предупредени, че ще предоставят личните им данни на ЗАД “Булстрад Живот” АД за изготвяне на застраховките, с което те се съгласили и след изготвянето им подписали застраховките. Към този момент те не са знаели името на превозвача и не са давали съгласие личните им данни да бъдат предоставяни от превозвача на трети лица.

Видно от събраните по жалбата доказателства застрахователят ЗАД “Булстрад Живот” АД има сключен договор за 2003 г. и за 2004 г. с дружеството, осъществило пътуването на жалбоподателите до Република Турция - “Емералд травел” ООД, наричано в договора “Застрахователен агент”, с предмет на дейност - сключване от името и за сметка на ЗАД “Булстрад Живот” АД на застрахователни договори по застраховка “Пътуване в чужбина”. Съгласно чл. 6, т. 7 от договора: “Когато със застрахователната полица са застраховани група лица застрахователният агент отбелязва, че полицата е групова, а в полето “трите имена на застрахования”, се отбелязва броят на застрахованите лица и че трите имена на застрахованите лица, номера на паспорта и ЕГН са описани в приложени към полицата и неразделна част от нея поименен списък. В този случай застрахователният агент задължително прилага към застрахователната полица списък с посочените реквизити, издаден и заверен от него в два еднообразни екземпляра-един за застрахователя и един за клиента.”. Относно неизпълнението от страна на “Емералд травел” ООД на чл. 5, т. 4 и т. 5 от договора (съгласно становището на ЗАД “Булстрад Живот” АД), където изрично е регламентирано задължението на застрахователния агент да не разгласява станалите му известни лични данни за клиентите на застрахователя, включително след неговото прекратяване, в това число и да не разпространява на трети лица личните данни на клиентите на застрахователя, събрани при сключване на застрахователните, необосновано би било всеки клиент по отношение на останалите клиенти да се счита като трето лице за дружеството “Емералд травел”.

В разглеждания случай, по силата на чл. 3 от ЗЗЛД администратори на лични данни са “Ваканция БГ”, “Емералд травел” ООД и ЗАД “Булстрад Живот” АД.

Изпълнявайки задължителната клауза на чл. 6, т. 7 от договора, “Емералд травел” ООД прилага списъка на всички пътуващи лица, съдържащ личните им данни към застрахователната полица, което само по себе си е разгласяване на данните на всеки един клиент пред останалите клиенти. Тъй като застрахователната полица е групова, в нея се съдържат данните на цялата група пътуващи лица.

Като администратор на лични данни “Емералд травел” ООД не е изпълнил задължението си по чл. 20, ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита на личните данни, а именно:

“Чл. 20. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 91 от 2006 г.), Когато личните данни не са получени от физическото лице, за което те се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя:

1. данните, които идентифицират администратора и неговия представител;
2. целите на обработването на личните данни;
3. категориите лични данни, отнасящи се до съответното физическо лице;
4. получателите или категориите, получатели на които могат да бъдат разкрити данните;
5. информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

(2) Данните по ал. 1 се предоставят на лицето, за което се отнасят, към момента на вписването им в съответния регистър, или ако се предвижда разкриване на данните на трето лице - не по-късно от момента на разкриването им за пръв път.”

Видно от събраните по жалбата доказателства, посоченото по-горе задължение на администратора на лични данни не е изпълнено по отношение на жалбоподателите.

На основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията

РЕШИ:

1. Уважава жалба с вх. № Ж-32/04.06.2007 г. от Я.Н.С., И.И.К. и М.Р.К. срещу Туристическа агенция “Емералд травел” ООД за нарушения на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

2. Издава следното задължително предписание на “Емералд травел” ООД, като администратор на лични данни:

2.1. Поради постигане целта на обработване, на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД да унищожи личните данни на Я.Н.С., И.И.К. и М.Р.К..

2.2. Да спазва задължението си по чл. 20 от ЗЗЛД, относно информиране на физическите лица - клиенти при обработване на личните им данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 35/27.06.2007 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Иво Стефанов, Станислав Цолов, Красимир Димитров, Ради Романски и Евгений Радев на открито заседание, проведено на 27.06.2007 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с вх. № №35/19.06.2007 г. от С.С.П. за нарушения по Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателят сезира Комисията с жалба, в която излага следните факти:

В коридорното помещение на осмо отделение на затвора в Пазарджик е изнесен списък с имена на лишени от свобода, включващ и неговото име, във връзка с дежурствата за поддържане на хигиената в затвора.

Копие от жалбата е изпратено и до Министерство на правосъдието, Главна дирекция по изпълнение на наказанията, Комисията по изтезания към СЕ, Български хелзински комитет и Комисията за защита от дискриминация.

Искането на г-н П. е заведено в деловодството на Комисията като сигнал, с вх. № 1204/11.04.2007 г. На редовно заседание, проведено на 02.05.2007 г. е внесено становище по допустимост на искането. Комисията приема решение да се изиска информация по случая в 7-дневен срок от Главна дирекция по изпълнение на наказанията, Комисията по изтезания към СЕ, Български хелзински комитет, Комисията за защита от дискриминация и Министерството на правосъдието.

Видно от становището на Министерство на правосъдието, в конкретния случай по жалбата на л. св. П., не се касае за огласяване на лични данни в нарушение на ЗЗЛД. Посочването на трите имена на лишения от свобода в списъка за дежурство не се включва в нито една хипотеза, регламентирана в закона. Изготвянето и оповестяването на списъка за дежурство на лишения от свобода е нормативно определено в Правилника за вътрешния ред на затвора и е израз на задължението на лишения от свобода да спазват установените правила (чл. 38, б. “а” и “в” от Закона за изпълнение на наказанията). Посоченият списък, който съдържа имената и на други лишени от свобода не е достояние на неопределен кръг от лица и е неотменима част от процеса по подготовката и изпълнението на дежурството в помещенията за лишаване от свобода.

В становището на Комисията за защита от дискриминация се посочва, че в жалбата на г-н П. няма данни за различно третиране на жалбоподателя по смисъла на Закона за защита от дискриминация.

От Български хелзински комитет (БХК) изразяват становище, че не е налице нарушение на ЗЗЛД. Считат, че “използването на три имена дава известна възможност да се приеме хипотезата, че имената на жалбоподателя могат да се използват за други цели от други лишени от свобода, правейки жалбоподателя идентифицируем по чл. 2 от ЗЗЛД, поради затвореността на затворническата общност, което от своя страна да се сметне за нарушение на чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД”. Посочват още, че от друга страна трите имена на жалбоподателя могат да се приемат като често срещани и е много вероятно да се дублират с имената на други лишени от свобода. Според БХК няма нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, тъй като администраторът на лични данни е използвал законосъобразно имената на лишения от свобода на основание задължението за изготвяне на списъци за дежурство, съгласно Правилника за вътрешния ред, т.е. обработването на личните данни е за точно определени и законни цели, по начин, съотнесим, ненадхвърлящ и свързан с целите, за които се обработват.

На редовно заседание на Комисията за защита на личните данни на 14.06.2007 г. е взето решение сигналът да се преквалифицира в жалба, която да бъде обявена за допустима и да се разгледа по същество на 27.06.2007 г. с участието на жалбоподателя, администратора на лични данни и заинтересованите лица.

На заседанието за разглеждане на жалбата по същество на 27.06.2007 г. страните, редовно уведомени не се явяват и не изпращат представител, с изключение на Комисията за защита от дискриминация, която се представлява от юрисконсулт г-жа Г.. Представят становище, че в жалбата на л.св. С.П. няма данни за различно третиране и молят да бъдат заличени като заинтересована страна. КЗЛД уважава молбата да заличи Комисията за защита от дискриминация, като заинтересовано лице.

Комисията приема, че жалбата е неоснователна.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни в правомощията на КЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон.

В конкретния случай, не е налице нарушение на Закона за защита на личните данни, тъй като, за да бъде идентифицирано определено физическо лице, освен трите му имена са необходими и други признаци за идентификация, поради възможността от съвпадение на имената.

Хипотезата за злоупотреба с личните данни на жалбоподателя от някой от лишените от свобода формално би била възможна при наличието и на други идентификационни признаци. В списъка се съдържат единствено трите имена на лишените от свобода, т.е. липсват други идентификационни признаци.

По отношение на обработването на лични данни от страна на администратора, същото е законосъобразно, тъй като съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, то е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение – Правилника за вътрешния ред и Закона за изпълнение на наказанията (чл. 38, б. "а" и б. "в").

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

Отхвърля жалба вх. №35/19.06.2007 г. от С.С.П..

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 7/04.07.2007 г.

Комисията за защита на личните данни на заседание на четвърти юли две хиляди и седма година, в състав: Председател: Иво Стефанов и членове: Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски, разгледа жалба № Ж-7/01.02.2007 г. от Я.Г.Е., в качеството ѝ на управител на "Е. И."ООД - гр. Е..

Жалбоподателката се оплаква, че е наложен запор върху всички банкови сметки на управляваното от нея дружество, вследствие, което е претърпяло финансови загуби и неустойки. Същата е установила, че запорът е наложен от частен съдебен изпълнител Я.С. с рег. № 794, с район на действие гр.П., във връзка със заведено изпълнително дело. Жалбоподателката пояснява също, че за изясняване на случая е посетила частния съдебен изпълнител и установила, че представляваното от нея дружество "Е. И."ООД - гр. Е. не е страна по делото. Останала е изненадана, че по преписката по изпълнителното дело е приложено копие на досието на "Е. И." ООД - гр. Е.. Предполага, че досието на дружеството е предоставено от органите на ТД на НАП - София област, чрез служители от данъчната администрация, което счита за нарушение на чл. 4 и чл. 5 от ЗЗЛД.

Моли КЗЛД да извърши проверка, като установи защо копие от досието на "Е. И."ООД се намира извън дирекцията на НАП и на кои други частни лица е предоставяно подобно копие. Моли комисията също, да наложи санкция на виновния администратор на лични данни.

Към жалбата не са приложени доказателства.

На заседание на КЗЛД на 28.02.2007 г. (Протокол № 7) е взето решение да бъдат събрани от жалбоподателката допълнителни обяснения относно “какви лични данни съдържа досието на “Е. И.” ООД и какви са изпълнителните производства, по които са наложени запори на банковите сметки на дружеството”. С Писмо изх. № 415/21.03.2007 г., КЗЛД е изисквала от жалбоподателката в тридневен срок да поясни пред комисията упоменатите по-горе въпроси. С писмо изх. № 0145/22.03.2007 г., жалбоподателката пояснява пред комисията, че е нарушена търговската тайна, изнесена е информация за постъпленията и задълженията на ръководените от нея фирми, както и за извършените от тях търговски операции, неоснователно е предоставена информация за лице, което не е нито в трудови, нито в търговски отношения с фирмата.

Комисията за защита на личните данни, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателката не конкретизира какви нейни лични данни са обработвани в нарушение на ЗЗЛД и кога по време е извършено нарушението. Не конкретизира също, кога самата тя е узнала за него.

В нарушение на чл. 25, ал. 2, във връзка с чл. 19, ал. 4 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация (Обн. ДВ, бр. 25 от 23 март 2007 г.), жалбоподателката не предоставя изискваната от комисията информация, като отговаря, без да конкретизира факти и да ангажира доказателства.

Изложените обстоятелства в жалбата се отнасят до друг вид данни, свързани с търговската дейност на управляваното от жалбоподателката търговско дружество “Е. И.” ООД.

Комисията за защита на личните данни обявява жалбата за недопустима.

Производството по разглеждане на жалби пред комисията е административно производство по издаване на индивидуален административен акт, но ЗЗЛД предвижда специален ред, по който КЗЛД в качеството си на административен орган може да бъде сезирана. Законът за защита на личните данни, с разпоредбата на чл. 1, ал. 1 урежда защитата и правата само на физически лица при обработване на личните им данни. Ето защо, само физическо лице има право да сезира КЗЛД за защита на нарушени свои права по закона, съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В конкретния случай жалбоподателката посочва администратори на лични данни – Национална агенция по приходите и частния съдебен изпълнител Я.С., с рег. № 794, с район на действие гр.П., но не конкретизира оплакванията си по отношение на неправомерното обработване от същите администратори на нейни лични данни, като вид на данните, време и начин на обработване, както и не ангажира никакви доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Съгласно изложеното в жалбата и в писмо изх. № 0145/22.03.2007 г. Комисията за защита на личните данни приема, че упоменатите в жалбата данни, не са “лични данни” по смисъла на чл. 2 от ЗЗЛД, а данни, отнасящи се за управляваното и представлявано от жалбоподателката търговско дружество. Самата жалбоподателка споменава, че е извършено “нарушение на търговска тайна” и че е “изнесена информация за постъпления и задължения на ръководени от мен фирми”, които факти не могат да се квалифицират като нарушения на ЗЗЛД.

Липсата на оплаквания за неправомерно обработване на конкретни лични данни е отрицателна процесуална предпоставка, поради което административното производство пред комисията не може да продължи.

Комисията намира, че жалбата не отговаря на изискванията на чл. 24, ал. 2, т. 6 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация (Обн. ДВ, бр. 25 от 23 март 2007 г.).

**Водима от горното и на основание на чл. 56, ал. 2, във връзка с чл. 30, ал. 2 на Административно-процесуалния кодекс и чл. 25, ал. 2 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация,
Комисията за защита на личните данни**

РЕШИ:

**Оставя без разглеждане Жалба Ж-7/01.02.2007 г. от от Я.Г.Е. - управител на “Е. И.” ООД.
Прекратява производството и връща жалбата на подателката.**

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му от искателя Я.Г.Е., пред Върховния административен съд, по реда на Дял трети, Глава десета, Раздел IV от Административно – процесуалния кодекс.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 21/04.07.2007 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 04.07.2007 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 21/10.04.2007 г. от Н.Й.Б. срещу “Централна Кооперативна Банка” АД - София, клон “Дондуков”.

В качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД като ответна страна по жалбата е конституиран изпълнителния директор на “Централна Кооперативна Банка” АД- Централно управление.

Във връзка с процедурата по събирането на доказателства за изясняване на факти и обстоятелства от значение за случая, на открито заседание на Комисията, проведено на 23.05.2007 г. е взето Решение (Протокол № 16), с което като заинтересовани страни се конституират Софийски районен съд (СРС) и Държавен съдебен изпълнител (ДСИ). Поради нередовно уведомяване на заинтересованите лица, на проведеното на 14.06.2007 г. редовно открито заседание на Комисията, разглеждането на жалбата е отложено за 27.06.2007 г., когато поради необходимостта да бъдат представени допълнително доказателства отново се налага отлагане на разглеждането по същество за 04.07.2007 г.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят Н.Й.Б. - редовно уведомен, изпраща представител – Г.Б., който представя надлежно заверено пълномощно.

Ответната страна- “Централна Кооперативна Банка” АД, редовно уведомено, не изпраща процесуален представител, а депозира писмено становище ведно с изискания от КЗЛД Рамков договор за комплексно обслужване от 03.01.2005 г. между “Централна Кооперативна Банка” АД и Софийски районен съд и Допълнително споразумение към този договор.

Заинтересованите страни - Софийски районен съд и Държавен съдебен изпълнител - редовно уведомени, не изпращат процесуални представители.

Жалбоподателят г-н Н.Б. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу определеното от него като незаконосъобразно обработване на личните му данни от страна на служител на “Централна Кооперативна Банка”- АД, клон “Дондуков”, в нарушение на разпоредбата на чл. 4 от ЗЗЛД, изискваща съгласието на лицата за обработка на техните лични данни. Жалбоподателят счита, че квалифицираният от него като администратор на лични данни банков служител неправомерно е изискал неговото ЕГН във връзка с осъществяване на платежна операция.

От страна на банката е изразено становище за неоснователност на жалбата. В качеството си на посредник (по силата на Рамков договор за комплексно обслужване от 03.01.2005 г. между “Централна Кооперативна Банка” АД и Софийски районен съд и Допълнително споразумение към него) при осъществяване на плащане по реда на чл. 349, ал. 2 от ГПК, банката изпълнява платежното нареждане при пълно съответствие между данните по документа за самоличност на вискателя с предоставените им от Съдебно-изпълнителна служба (СИС) при СРС данни. Позовавайки се на разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от Закона за българските документи за самоличност, в становището се посочва, че банковият служител от “Централна Кооперативна Банка” АД законосъобразно е изискал от жалбоподателя да предостави своето ЕГН, тъй като последният се явява уникален номер, чрез който лицата се определят еднозначно.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от правна и фактическа страна:

От процесуална гледна точка, съгласно визираните в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове за сезиране на КЗЛД, жалбата е допустима.

След обсъждане на приложените доказателства, Комисията приема, че жалбата е неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Основните принципи, на които трябва да се основава правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни са регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Един от тях е принципът за законосъобразно обработване на личните данни.

Според твърденията в жалбата, с платежно нареждане № 10200/10 от 02.04.2007 г., жалбоподателя Н.Й.Б. се явява в офиса на “ЦКБ” АД, на 02.04.2007 г. където в качеството си на вискател е следвало да получи сумата в размер, посочен в платежното нареждане от съдия-изпълнител към СРС до “ЦКБ” АД по изпълнително дело. При попълването на данните си в платежното нареждане, същият отказва да въведе ЕГН, като представя личната си карта, за да бъдат сверени посочените данни на получателя по платежното нареждане с вписаните от него и фигуриращите в документа му за самоличност, за да бъде безспорно установена самоличността му. Служителката на банката отказва да извърши плащането въз основа на така попълненото платежно нареждане, без изрично вписано в него ЕГН.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД личните данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно. Изисква се наличието на правно основание, предвидено в нормативен акт, на което да се основават действията по обработване на лични данни. В чл. 7, ал. 1 от Закона за паричните преводи, електронните платежни инструменти и платежни системи са посочени условията при които се извършват паричните преводи, като едно от тях е представянето на надлежно съставено

преводно нареждане, чиято форма и съдържание се определят с Наредба № 3/ 29.09.2005 г. за паричните преводи и платежни системи на БНБ. В § 4 (1) от Преходните и заключителни разпоредби на тази наредба е регламентирано, че платежният документ "платежно нареждане" се използва до 05.06.2006 г., след което влизат в сила новите утвърдени в същата наредба образци на платежни документи, съгласно които в случай на плащане в брой се използва бланка "нареждане- разписка", в която ЕГН-то се явява задължителен реквизит. Последното изменение на Наредбата влиза в сила от 01.02.2007 г. В този смисъл банковата служителка е действала добросъвестно, съобразявайки се с нормативно установените изисквания за реквизити на платежните документи.

В конкретния случай, представената от жалбоподателя пред ЦКБ форма на "платежно нареждане", която е била използвана от съдия-изпълнителя не съдържа изискване за взискателя за вписване на ЕГН, а само трите имена, номера на личната карта и датата на нейното издаване. Видно от приложеното копие на платежното нареждане № 10200/10 от 02.04.2007 г. съдия - изпълнителят е използвал стар образец, в който не се съдържа като негов реквизит ЕГН на взискателя. В този смисъл платежното нареждане не е редовно, съгласно посочения по-горе надлежен нормативен ред (Наредба № 3/2005 г.), за което отговорността би следвало да се поеме от клиента на банката т. е. Софийския районен съд, съгласно чл. 19, ал. 3 и чл. 24 от Рамковия договор за комплексно обслужване от 03.01.2005 г. между "Централна Кооперативна Банка" АД и Софийски районен съд и Допълнително споразумение към него.

Отношенията между страните по договора са извън компетентността на КЗЛД, тъй като са гражданско-правни и не могат да бъдат уредени по административен ред.

Водима от горното и приемайки, че обработването на личните данни на жалбоподателя е извършено в съответствие на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, Комисията

РЕШИ:

I. Отхвърля жалба с рег. № Ж- 21/ 24.04. 2007 г. от Н.Й.Б. срещу "Централна Кооперативна Банка" АД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 25/04.07.2007 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 04.07.2007 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 25/24.04.2007 г. от Н.В.П. срещу Х. К..

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество. Жалбоподателят Н.П. - редовно призован, не се явява, не изпраща представител. Ответната страна - редовно призован, Х. К. не се явява, не изпраща представител.

Жалбоподателят Н.П. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че неговите лични данни се обработват незаконосъобразно от Х. К. в нарушение на разпоредбата на чл. 4 ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД, изискваща съгласието на лицата за обработка на техните лични данни. Х. К., според твърдението в жалбата, е собственик и поддържа интернет страницата www.sayme.info. На този сайт, видно от приложената разпечатка, се публикува информация относно резултати от проведени изпити, съдържаща име, ЕГН, оценка по съответния предмет.

С решение на Комисията от 27.04. 2007 г. (Протокол № 13) жалбата е обявена за процесуално допустима и е насочена за разглеждане по същество на 23.05.2007 г., като междуременно е възложено извършване на проучване от екип на Комисията, което да установи кой е собственикът на споменатия IP- адрес.

Извършената на 03.05.2007 г. проверка в сайта на www.sayme.info установява верността на твърдените в жалбата факти. От приложените към преписката разпечатки е видно, че публикуваната информация съдържа лични данни- ЕГН, имена, резултати от проведени изпити, както и, че Х. К. се явява собственик на този сайт.

На три проведени заседания на КЗЛД съответно на 23.05.2007 г., 14.06.2007 г. и 27.06.2007 г. жалбоподателят редовно призован, не се явява, не изпраща процесуален представител. Ответникът е нередовно призован, поради невърната

обратна разписка на уведомителното писмо, поради което разглеждането на жалбата по същество се отлага за 04.07.2007 г., като призоваването на ответника в случая се извършва по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК.

От представените от страна на жалбоподателя доказателства, както и на служебно събраните такива, Комисията приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От процесуална гледна точка счита жалбата за допустима. Подадена на 24.04.2007 г., е спазен предвиденият в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок, в рамките на който Комисията може да бъде сезирана. По отношение на основателността Комисията приема жалбата за основателна.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. Подадената жалба е от Н.П. в качеството му на физическо лице срещу Х. К. в качеството му на администратор на лични данни, което последният притежава по силата на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД. Съдържащата се информация на сайт www.sayme.info представлява регистър на лични данни съгласно дадената дефиниция в § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, включващ данни, чрез които лицата пряко биха могли да бъдат идентифицирани.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, Комисията установява по безспорен и категоричен начин факта на обработване на лични данни от страна на Х. К., изразяващ се в изграждане на регистър с база данни за лица, в нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД. Експерти на Комисията служебно извършват проучване на 26.04.2007 г. и 03.05.2007 г. чрез разпечатки от интернет сайта, приложени към преписката, от които се установява, че не са предвидени никакви технически мерки за защита на информацията, въпреки изричната разпоредба на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, с която законодателят вменява изрично като задължение на всеки администратор на лични данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. В конкретния случай, всеки потребител на интернет услуги би могъл безпрепятствено да осъществи достъп до поддържания от Х. К. сайт, както и до съдържащата се в него информация.

Водима от горното и приемайки, че обработването на данните на жалбоподателя е извършено в нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и във връзка с чл. 2, ал. 2, т. 1, Комисията

РЕШИ:

I. Уважава жалба с рег. № Ж- 25/24.04.2007 г. от Н.П. срещу Х. К..

II. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД издава задължително предписание на Х. К. в качеството му на администратор на лични данни, в 14-дневен срок да унищожи обработваните лични данни на жалбоподателя Н.В.П., фигуриращи в регистрите на сайта www.sayme.info, както и обработваните лични данни на всички фигуриращи в сайта лица, чието информирано съгласие за обработването на техните лични данни не е взето предварително.

В случай на повторно нарушение ще бъдат приложени разпоредбите на глава VIII от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 34/04.07.2007 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Ради Романски и Евгений Радев на открито заседание, проведено на 04.07.2007 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с вх. № 34/11.06.2007 г. от Д.К.П. за нарушения по Закона за защита на личните данни от частен съдебен изпълнител № 863 – С.Х..

Жалбоподателят сезира Комисията с жалба, в която излага следните факти:

На 17.12.2006 г., отключвайки вратата на вход А на бл. 366 в ж.к. С.Т., където живее, намира на пода призовка от частен съдебен изпълнител № 863 - С.Х. за доброволно изпълнение по изпълнителен лист, издаден на 05.10.2006 г. по гр. дело № 2039/2001 г. на СГС. В призовката освен трите имена и адреса на жалбоподателя е посочен и неговия единен граждански номер (ЕГН). Призовката не е поставена в запечатан плик, поради което личните данни на П. не са защитени съобразно

Закона за защита на личните данни.

Копие от призовката е приложено към жалбата.

Първоначално искането на г-н Д.П. е заведено в деловодството на комисията като сигнал с вх. № 1327/03.05.2007 г. за нарушение по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и с писмо изх. № 673/08.05.2007 г. е изпратен за становище до г-жа С.Х.- частен съдебен изпълнител.

В писмено становището до Комисията – вх. № към 1327/29.05.2007 г. г-жа Х. посочва, че по молба вх. № 00443/07.12.2006 г. е образувано изп. дело № 20068630400037 срещу Д.К.П. във връзка с изпълнителен лист по гр. дело № 2039/2001 г. и че същият е осъден да заплати съдебни разноски за производствата пред СГС и СРС. С молбата въз основа на чл. 325, ал. 1 от ГПК е поискано от взыскателите връчване на призовка за доброволно изпълнение (ПДИ). Пояснява, че вейната кантора ”ГДЧСИ Х.-Д.” връчването на ПДИ, книжа и съобщения се извършва от служител на трудов договор на длъжност ”съдебен секретар”, като възлагането на пълномощията за връчване се извършва с нарочно Пълномощно при спазване изискванията на глава VII ”Призоваване и съобщения” от ГПК и в съответствие с разпоредбите на Закона за частните съдебни изпълнители. В становището се твърди, че А.П., на длъжност ”съдебен секретар” в кантората, е посетил длъжника на 12, 14, 15, 16 и 19 декември 2006 г. в различни часове на деня, като на 17 декември отново не е намерил П., за да извърши връчването и решил ”да пъкне първият екземпляр от ПДИ изх. № 00488/12.12.2006 г. под входната врата на апартамента му, като се уверил, че документът е попаднал изцяло в жилището на длъжника”. Твърди се също, че ПДИ не е оставена ”на пода на стълбището на вх. А в блок 366, както твърди г-н П.”. Г-жа Х. счита, че не е извършено нарушение на ЗЗЛД и моли КЗЛД да остави жалбата без уважение.

Сигналът е докладван на заседание на КЗЛД и взето решение да бъде преквалифициран в жалба, която е обявена за допустима и насрочена за разглеждане по същество на 27.06.2007 г. (Протокол №18/2007 г.).

На заседанието на КЗЛД на 27.06.2007 г. страните се явяват лично.

Жалбоподателят твърди, че на 17.12.2006 г. около 22 часа когато се прибирал, като отворил вратата на блока намерил призовката, която можело да бъде прочетена от всички съседни и гости на входа на блока. П. възразява срещу отношението към неговите лични данни. Заявява, че във входа има пощенска кутия с неговото име.

Частен съдебен изпълнител (ч.с.и.) – г-жа С.Х. твърди, че препис от ПДИ е пъкната под входната врата на жилището на г-н П., където няма достъп на трети лица, с изрично указание, че я оставя за информация. Същата не отрича, че връчването не е извършено по реда на ГПК и че редовното връчване е извършено от адв. С. в сградата на Съдебната палата. Твърди, че пъкването на ПДИ под вратата не я ползва действително, но се опитала по този начин да осъществи контакт с длъжника с цел да го информира, че започва изпълнително производство.

Комисията отлага разглеждането на жалбата за 04.07.2007 г. с оглед даване на възможност на страните да доведат по един свидетел за установяване на фактите и обстоятелствата по преписката.

На заседанието на комисията на 04.07.2007 г. страните се явяват лично. Жалбоподателят г-н Д. П. заявява, че се явява сам, тъй като адвокатът му не може да дойде. П. отказва да се запознае с писменото становище на ч.с.и. г-жа С.Х. Същата води като свидетели г-н А.П., на длъжност ”съдебен секретар” в кантората и С.Н. – негова приятелка.

А.П. твърди, че в ранния следобед на 17.12.2006 г. след като отново не намерил длъжника на посочения адрес, пъкнал призовката под вратата, където живее П.. С него била приятелката му Н., в случай че длъжникът откаже да получи ПДИ, Н. да свидетелства неговия отказ, с цел да се оформи редовно връчване, в съответствие с ГПК. От отговорите на въпросите на жалбоподателя към П., дали е забелязал нещо на вратата и накъде се отваря, става ясно, че П. не е забелязал некролозите на вратата, както и посоката на отваряне по негов спомен е навътре, докато жалбоподателят твърди, че се отваря навън. Според Д.П. вратата му е метална и се затваря плътно, докато А.П. твърди, че под нея има луфт. Жалбоподателят поддържа твърдението си, че призовката е оставена долу на пода във фойето на вход А. Заявява, че има заключваща се пощенска кутия с неговото име, номера на етажа и апартамента, в който живее.

А.П. потвърждава, че в конкретния случай призовката не е връчена редовно и въпреки, че е знаел реда за връчване чрез свидетел, той оформил текста за отсъствие на длъжника и накарал св. Н. да се подпише. Осъзнавайки липсата на правна стойност на това връчване, той го направил, за да информира по някакъв начин длъжника.

Свидетелката С.Н. заявява, че не си спомня написания от П. текст на призовката и след като той се подписал, се подписала в качеството си на свидетел, след което П. я пъкнал под вратата. Не си спомня етажа, апартамента и вратата.

Жалбоподателят П. твърди, че от 12 до 17 декември 2006 г. не е ходил извън страната и се прибирал редовно вечер в къщи.

Ч.с.и. г-жа С.Х. заявява, че редовното връчване на призовката, съобразно ГПК не е извършено по време на посещенията в дома на длъжника, а по-късно в Съдебната палата. Още повече, че не се обжалва връчването на призовката, а факта, че тя е оставена на стълбищната площадка.

Комисията приема, че жалбата е неоснователна.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни в правомощията на КЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон.

В конкретния случай, частният съдебен изпълнител е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни.

Съгласно чл. 18, ал. 5 във връзка с чл. 43 от Закона за частните съдебни изпълнители (ЗЧСИ) връчването на призовки и книжа може да бъде извършвано, както лично от частния съдебен изпълнител, така и от служител на същия, изрично упълномощен с пълномощно за връчване на призовки и книжа.

Според твърденията на жалбоподателя, той намерил призовката на пода във фойето на вход А на бл. 366 в ж.к. С.Т., където живее и можело да бъде прочетена от всички съседни и гости на входа на блока. П. възразява срещу отношението към неговите лични данни. Заявява, че във входа има пощенска кутия с неговото име.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

Частен съдебен изпълнител (ч.с.и.) – г-жа С.Х., твърди, че препис от ПДИ е пхната от техния служител А.П. в под входната врата на жилището на г-н П., където няма достъп на трети лица, с изрично указание, че е оставена за информация. Тези нейни твърдения се доказват и от двамата свидетели, които са изслушани от комисията. Х. не отрича, че връчването не е извършено по реда на ГПК и че редовното връчване е извършено от адв. С. в сградата на Съдебната палата. Твърди, че пускането на ПДИ под вратата не я ползва действително, но се опитала по този начин да осъществи контакт с длъжника с цел да го информира, че започва изпълнително производство.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 59, ал. 1, т. 6 от ЗЧСИ, Съвета на камарата на частните съдебни изпълнители следва да осъществява контрол по законосъобразното връчване на призовки и книжа.

Твърденията на жалбоподателя не са подкрепени с доказателства, въпреки, че при първото заседание за разглеждане на жалбата по същество, същото е отложено с цел да му бъде дадена възможност да доведе свидетел за доказване на своите твърдения. На заседанието на 04.07.2007 г. Д.П. заявява, че не може да доведе своя адвокат като свидетел. По този начин твърденията му не могат да бъдат доказани по безспорен начин.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

Отхвърля жалба вх. №34/11.06.2007 г. от Д.К.П срещу частен съдебен изпълнител № 863 - С.Х..

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№10/25.07.2007 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Ради Романски и Евгений Радев на открито заседание, проведено на 27.06.2007 г. и на 25.07.2007 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж - 10/02.02.2007 г. от М.П.Б. срещу Министерство на отбраната на Република България, за нарушения по ЗЗЛД.

М.П.Б сезира Комисията с оплакване, че в изпълнение на плана за трансформация на Българската армия от 01.01.2007 г. поделение 44590 – гр. П. било закрито и трудовото и правоотношение било прекратено. През декември 2006 г. Б. е дала съгласието си данните от личното ѝ кадрово досие от закриващото се поделение да бъдат предоставени на друго поделение – 32990 - гр. П., провеждащо конкурс за свободни щатни длъжности. В деня на провеждането на конкурса, командирът на поделение 32990 ѝ предложил вместо длъжност в повереното му поделение да започне работа към консорциум “Б. 2000” – фирма за кетерингово хранене на личния състав от поделението. При провеждането на разговора с представител на фирмата, за нейно учудване, ѝ предоставили вече попълнен с личните ѝ данни, договор за подпис. Б. твърди, че не е давала съгласието си личните ѝ данни да бъдат предоставени на фирмата за кетерингово хранене, а само на поделение 32990 – П., с цел заемане на щатна длъжност. Като доказателство към жалбата си прилага копие от трудовия договор.

Моли КЗЛД за извършване на проверка по случая и за налагане санкция на длъжностните лица, разпространили нейните лични данни.

Комисията на свое заседание на 21.03.2007 г. е обявила жалба, рег. № Ж-10/02.02.2007 г. за допустима и е взела решение за извършване на проверка на Министерство на отбраната на Република България в съответните поделения, гр. П., като се изпрати писмо до Министерството на отбраната с копие от жалбата за становище.

Проверката е извършена на 2.04.2007 г., от екип в състав, съгласно заповед № РД-62/29.03.2007 г., и на основание чл. 12, ал. 7 от ЗЗЛД е приключила с Констативен акт от 21.05.2007 г. Проверени са поделение 28570 и поделение 32990 – гр. П..

По твърдение на полковник П. (заместник командир на поделение 32990), поделение 44590, в което е работила жалбоподателката е закрито, считано от 01.01.2007 г. и трудовите договори с работещите в поделението са прекратени. Създадена е ликвидационна комисия, която е запечатала и предала документите от закритото поделение 44590. Според полковник П. трудовите досиета не се съхраняват в поделение 32990, в което е кандидатствала за работа жалбоподателката. Подполковник Х. – бивш командир на поделение 44590 и подполковник Б. (командир на поделение 28570) също твърдят, че нямат сведения

къде се намират трудовите досиета на служителите от ликвидираното поделение 44590 - гр. П..

В отговор на писмо рег. № 444/26.03.07 г. на КЗЛД, Министерство на Отбраната посочва, че начините за обработване на лични данни и задълженията на длъжностните лица, обработващи лични данни са регламентирани в Инструкция № И – 2 от 11.05.2005 г. и съгласно § 1 от Заключителните разпоредби на Инструкцията, администратор на лични данни за Българската армия по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД е началникът на Генералния щаб на Българската армия. Копие от цитираната Инструкция не е представено.

Представено е становище на началника на Генералния щаб на Българската армия – генерал З.С., съгласно което по случая е извършена проверка и е установено следното:

Госпожа Б. е бивш служител на поделение 44590 - П.. Поделението е закрито от 01.01.2007 г., като същото не е било в организационна връзка с 32990 – П.. Към дата 01.01.2007 г. в щата на поделение 32990 – П. се разкриват нови щатни бройки за граждански лица. За заемане на длъжностите не са подавани документи, а са се провели срещи на дата 03.01.2007 г. между командира на поделение 44590 – П. – бригаден генерал Т. и лицата, желаещи да заемат свободните длъжности. Едно от лицата е госпожа Б., на която г-н Т. е отговорил, че не може да ѝ предложи длъжност в поделението. Същият ден е предвидено да се проведе и среща в поделението между представител на Консорциум “Б.2000”, който е в договорни отношения с Министерството на отбраната, с предмет – кетерингово обслужване. Т. предлага на М. Б. да остане да разговаря с представителя на фирмата за кетерингово хранене във връзка с назначаването ѝ на работа. Б. приема, но на срещата не е присъствал представител на поделение 32990.

В становището се твърди, че по време на разговора между жалбоподателката и бригаден генерал Т. не са представяни документи, съдържащи нейни лични данни и в поделение 32990 – П. не са постъпвали личните данни на Б.

На заседание на Комисията, проведено на 27.06.07 г. (Протокол № 20) жалбоподателката М.П.Б не се явява. За Министерство на отбраната се явява юрисконсулт М., упълномощена от министъра на отбраната. Поддържа становището на началника на Генералния щаб на Българската армия. Извършена е служебна проверка, която установила, че в поделение 32990 – П. не са постъпили лични данни на жалбоподателката. Б. не е била служител в 32990 – П.. Проверката е установила, че жалбоподателката действително се е срещнала с командира на поделение 32990 – П.Т., но на проведената беседа не ѝ е било предложена длъжност в повереното му поделение, а е била насочена към обслужващата фирма за кетерингово хранене. Няма обяснение как личните данни на жалбоподателката са попаднали в трудов договор с Консорциум “Б. 2000”.

Представителят на администратора, моли жалбата да бъде оставена без уважение. Според М., личните дела (досиета) на гражданите при освобождаване от длъжност се връщат на лицата или се унищожават. В оперативния архив на Генералния щаб на Българската армия се съхраняват само секретните документи по реда на Закона за класифицираната информация.

Поради неизяснени факти по жалбата, Комисията конституира Консорциум “Б.2000” като заинтересована страна, отлага жалба рег. № Ж - 10/02.02.2007 г. от М.П.Б за ново разглеждане и я насрочва за 25.07.2007 г.

На заседанието на 25.07.2007 г. (Протокол № 22) жалбоподателката не се явява. За Министерството на отбраната се явява юрисконсулт М., която представя молба от 02.07.2007 г. за приемане на доказателства – заверено копие от протокол № RB 217305-046-04/3-1178/29.12.2006 г. за унищожаване на лични дела на граждански лица от поделение 44590 – П.. Заинтересованата страна - Консорциум “Б. 2000” не изпраща представител.

Комисията прие разглежданата жалба за неоснователна.

Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД съдържа легална дефиниция за администратор на лични данни, съгласно която администратор на лични данни, е физическо или юридическо лице, както и орган на държавна власт или на местно самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни.

Администратор е и физическо или юридическо лице, както и орган на държавна власт или на местно самоуправление, който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. В тези случаи администраторът или специфичните критерии за неговото определяне са нормативно уредени (чл.3, ал.2).

Видно от горесцитираните разпоредби законодателят дели администраторите на две групи: когато администраторът сам определя целта и средствата за обработването на личните данни, и когато данните, които обработва са определени със закон.

Съгласно чл.3, ал. 3 от ЗЗЛД администраторът обработва личните данни самостоятелно или чрез възлагане на обработващ данните.

Параграф 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД съдържа дефиниция за “обработващ лични данни”, съгласно която обработващ лични данни е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, който обработва лични данни от името на администратора.

В разглеждания случай, поделенията към Генералния щаб на Българската армия имат качеството на “обработващ лични данни” по смисъла на § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

Видно от протокол № RB 217305-046-04/3-1178/29.12.2006 г., приложен от процесуалния представител на ответната страна, преди да бъде ликвидирано поделението, комисия е проверила личните досиета на гражданските лица и е преценила, че подлежат на унищожаване. В списъка от общо 20 лични дела на служителите от поделение 44590 - под т.8 фигурира, като подлежащо на унищожаване и личното дело на жалбоподателката. От тук се налага изводът, че личните данни на г-жа М.П.Б, съдържащи се в кадровото и досие са били унищожени преди закриването на поделение 44590 - П. в (закрито от 01.01.2007 г.).

В жалбата си до Комисията, Б. не е посочила датата, на която е дала съгласие за предоставяне на личните си данни в друго поделение и не е приложила документ, като доказателство за твърденията си.

Жалбоподателката не се явява на заседанията на Комисията, съответно не е упражнила правото си да оспори твърденията на ответната страна. От приложеното копие на трудов договор от 3.01.2007 г. с Консорциум “Б. 2000”, е видно, че

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

е назначена на длъжност “калкулант”, считано от 4.01.2007 г. Договорът е подписан и от двете страни. Подписът на жалбоподателката върху трудовия договор, изразява нейното съгласие за предоставяне на личните ѝ данни.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

Отхвърля жалба, рег. № Ж - 10/02.02.2007 г. от М.П.Б срещу Министерство на отбраната на Република България за нарушения по Закона за защита на личните данни, като неоснователна.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 13/25.07.2007 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Иво Стефанов, Станислав Цолов, Красимир Димитров, Ради Романски и Евгений Радев на открито заседание, проведено на 25.07.2007 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж - 13/14.03.2007 г. от М.С.К. срещу община Дупница, за нарушения по ЗЗЛД.

Жалбоподателката твърди, че е получила призовка да се яви като ответник по гражданско дело № 1555/2006 г. по описа на Районен съд - гр. Дупница. Към жалбата прилага копие от призовката, искова молба и копие на удостоверение № 001872/04.04.2007 г. за наследници на С.Г.Т. – неин баща. К. счита, че издаването и предоставянето на удостоверение № 001872/04.04.2007 г. на трето лице – И.С.Ч., без нейно знание и съгласие е в противоречие със Закона за защита на личните данни. В жалбата се съдържат твърдения за неточност на данните, вписани в удостоверението за наследници – погрешно записана фамилия на жалбоподателката. К. посочва, че работи като “като главен инспектор по приходи и административен ръководител на офис С., при Териториална дирекция (ТД) на НАП, София - област и счита, че не е редно да получава призовки по местоработата, тъй като това уронва авторитета ѝ.

Комисията на свое заседание, след преценка на приложените към жалбата доказателства, взема решение да се иска становище от администратора, конституира Районен съд – Дупница, като заинтересована страна и насрочва жалбата за разглеждане по същество.

На заседанието за разглеждане по същество страните редовно уведомени – не се явяват. Община Дупница изпраща становище изх. № 37-00-33(1)/20.06.2007 г., с което уведомява КЗЛД за следното: Удостоверение за наследници на С.Г.Т е издадено на основание чл. 106, ал. 1, т. 3 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) по искане на от И.С.Ч след представяне на попълнена молба-декларация по образец и на съдебно удостоверение, издадено от Дупнишкия районен съд с изх. № 100/28.03.2006 г. В становището се твърди, че не са предоставяни данни за адреса на г-жа М.С.К., тъй като не работят с “Национална база данни”.

Комисията прие разглежданата жалба за неоснователна.

Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД съдържа легална дефиниция за администратор на лични данни, съгласно която администратор на лични данни, е физическо или юридическо лице, както и орган на държавна власт или на местно самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни.

Администратор е и физическо или юридическо лице, както и орган на държавна власт или на местно самоуправление, който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. В тези случаи администраторът или специфичните критерии за неговото определяне са нормативно уредени (чл. 3, ал. 2).

Видно от горесцитираните разпоредби законодателят дели администраторите на две групи: когато администраторът сам определя целта и средствата за обработването на личните данни, и когато данните, които обработва са определени със закон.

Администраторът на лични данни обработва личните данни самостоятелно или чрез възлагане на обработващ данните (чл. 3, ал. 3).

Параграф 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, съдържа дефиниция за “обработващ лични данни”, съгласно която обработващ лични данни е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, който обработва лични данни от името на администратора.

В разглеждания случай, община Дупница е администратор на лични данни, а отдел “ГРАО” е “обработващ лични

данни”, по смисъла на § 1, т. 3 от ЗЗЛД.

Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) представлява национална автоматизирана информационна система за административна индивидуализация и регистрация на физическите лица, изградена на базата на официални документи за тях, от която лицата, имащи правен интерес могат да получават информация. Съгласно чл. 7 от ЗГР, данните от гражданската регистрация се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;

2. държавни органи съобразно законоустановените им правомощия;

3. български и чуждестранни юридически лица, въз основа на закон или акт на съдебната власт.

В разглеждания случай И.С.Ч се явява трето заинтересовано лице, по смисъла на чл. 7, т. 1 от ЗГР, тъй като видно от представената искова молба, са засегнати негови законни интереси, свързани с правото му на собственост върху имот, за който в Районен съд - гр. Дупница е завел гражданско дело срещу жалбоподателката.

По отношение твърденията на К. за това, че е била “издирвана по чужди адреси и служби” Комисията счита, че те не са от нейната компетентност, за да бъде ангажирана отговорността по ЗЗЛД на община Дупница, както и на Районен съд - гр. Дупница, тъй като е видно от издаденото от общината удостоверение № 001872/04.04.2007 г. - в него не фигурира адрес и е спазена процедурата за призоваване по Гражданско- процесуалния кодекс.

Относно твърденията на жалбоподателката, че е вписано погрешно фамилното ѝ име, същата не се явява на заседание, за да поясни или приложи документ, който да я идентифицира еднозначно.

На основание чл. 113 от Закона за гражданската регистрация, методическото ръководство и контролът на дейностите, свързани с гражданското състояние, гражданската регистрация и автоматизираните информационни фондове, се осъществяват от Министерството на регионалното развитие и благоустройството със съдействието на Министерството на правосъдието и Комисията за защита на личните данни.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

I. Отхвърля жалба, рег. №Ж-3/14.03.2007 г. от М.С.К. срещу община Дупница, като неоснователна.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД и чл. 113 от ЗГР, указва на Главна дирекция “Гражданска регистрация и административно обслужване” (ГРАО) към Министерство на регионалното развитие и благоустройството, във връзка с правомощията ѝ по отношение на контрол и методическо ръководство над отделите “ГРАО” към общините да им укаже необходимото съдействие, във връзка с актуализацията на всички регистри по Закона за гражданската регистрация.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 28/12.09.2007 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Иво Стефанов, Станислав Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 12.09.2007 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 28/08.05.2007 г. от М.Ц.Д. срещу “А.В.” АД.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

Жалбоподателят М.Д. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че “А.В.” АД неправомерно обработва неговите лични данни, като регистрира в НОИ и НАП сключен с него трудов договор, какъвто според неговите твърдения никога не е подписвал.

От приложените към жалбата доказателства: Справка актуално състояние на трудови договори - НАП и Справка за социално и здравно осигуряване - НОИ, е видно че жалбоподателят е бил в трудовоправни отношения с посоченото дружество.

ство за периода 04.01.2007 г. - 04.04.2007 г., от което е бил социално и здравно осигуряван.

Въз основа на Решение от редовно заседание на КЗЛД, проведено на 23.05.2007 г. (Протокол № 16), и на основание чл. 22, ал. 5 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, от администратора на лични данни - "А.В." АД е изискано да изрази писмено становище по визираните в жалбата факти и обстоятелства.

След получаване на допълнителни доказателства по жалбата, насроченото за 25.07.2007 г. разглеждане на жалбата по същество е отложено за 12.09.2007 г., поради нередовно призоваване на жалбоподателя.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от правна и фактическа страна следното:

Жалбата е подадена на 08.05.2007 г. т. е. спазен е предвиденият в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок, в рамките на който Комисията може да бъде сезирана, което е основание за допустимостта ѝ.

По отношение на основателността Комисията приема жалбата за основателна.

От представените от ответната страна доказателства е видно, че жалбоподателят е подал молба за назначаване на работа в "А.В." АД. Приложени са копия от молбата, автобиография, карта за предварителен медицински преглед, свидетелство за съдимост. След подаване на посочените документи, Димитров е назначен на работа с 3-месечен изпитателен срок с начална дата 04.01.2007 г., но поради неявяването му на работа в продължение на 4 работни дни той е освободен от заеманата длъжност. На основание чл. 62, ал. 4 от КТ, от страна на дружеството изпращат уведомление до ТД на НАП за сключването и прекратяването на трудовия договор, като в резултат на техническа грешка от страна на ТД на НАП, като дата на прекратяването на правоотношението се сочи крайната дата на изпитателния срок.

От изисканото от КЗЛД по надлежния ред копие на трудовия договор се вижда, че последният е нищожен, тъй като не е подписан от жалбоподателя, поради което се счита, че трудов договор не е сключван и трудово правоотношение не е възникнало.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон.

Подадената жалба е от М.Ц.Д. като физическо лице срещу "А.В." АД в качеството му на администратор на лични данни на основание чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Основните принципи, на които трябва да се основава правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни са регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Един от тях е принципът за законосъобразно обработване на личните данни.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 на ЗЗЛД повелява личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, тоест – при наличието на достатъчно законови предпоставки, регламентиращи основанието и целите на обработването. Изпращането на уведомление от страна на работодателя до НАП за сключен трудов договор действително съставлява негово задължение по силата на чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда, но само в случай на валидно сключен такъв, при условие на спазена процедура по чл. 62 и 63 от КТ, които предвиждат като задължителна предпоставка наличието на сключен, т. е. подписан от двете страни договор.

В чл. 2, ал. 2, т. 2 е закрепен принципът на пропорционалност при обработването на лични данни, изключващ допълнителното обработване на данните с цели, различни от първоначалните. Предоставяйки данните на жалбоподателя на НАП и НОИ, без наличие на нито една от предпоставките за обработване на данни, визирани в чл. 4 от ЗЗЛД, "А.В." АД нарушава основни принципи на защита на личните данни, с което накърнява правата на жалбоподателя по този закон.

Водима от горното и приемайки, че обработването на личните данни на жалбоподателя е извършено в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 2 и чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и във връзка с чл. 2, ал. 2, т. 1, Комисията

РЕШИ:

I. Уважава жалба с рег. № Ж- 28/ 08.05. 2007 г. от М.Ц.Д. срещу "А.В." АД.

II. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД, чл. 25, ал. 1, т. 1 и чл. 23, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗЛД издава задължително предписание на "А.В." АД в качеството му на администратор на лични данни:

1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да унищожи обработваните лични данни на жалбоподателя М.Ц.Д..

2. В 14 дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде инструкция, в която да бъдат определени

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

необходимите технически и организационни мерки за защита данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Администраторът на лични данни "А.В." АД е длъжен да уведоми Комисията за защита на личните данни за изпълнението на задължителното предписание, като изпрати копие от протокола за унищожаването на личните данни на жалбоподателя, както и копие от инструкцията по чл. 23, ал. 4 от ЗЗЛД.

В случай на повторно нарушение ще бъдат приложени разпоредбите на глава VIII от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 30/03.10.2007 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станислав Цолов, Красимир Димитров и Евгений Радев на открито заседание, проведено на 03.10.2007 г. разгледа по същество жалба с вх. № 30/29.05.2007 г. от В.Й., В.С.А., Н.И.К., М.М.Б., М.Й.Д., М.Й.С., Е.В.И., К.М.П., К.Г.Л., М.Д.Б., Р.И.К., Ю.Р.Т., В.К.Д., П.В.К., Н.В.В., К.В.В. срещу Р.С.П. за нарушение на Закона за защита на личните данни.

Със сигнал вх. № 92/12.01.2007 г. Държавната комисия по сигурността на информацията е препратила по компетентност до КЗЛД писмото на г-н В.Й. - технически сътрудник в Регионална занаятчийска камара – Варна (РЗК- Варна), с което той съобщава, че бившия изпълнителен директор на Камарата е изнесъл информация, която представлява лични данни на членовете на РЗК - Варна.

Въз основа на решение на Комисията от 07.03.2007 г. (Протокол №8) е извършена проверка в Регионална занаятчийска камара - Варна.

Регионалната занаятчийска камара - Варна е организация на занаятчиите, майсторите, калфите и чираците в област с административен център гр. Варна. РЗК - Варна е учредена на основание чл. 8, ал. 1 от Закона за занаятите (ЗЗ) и § 6 ал. 1 от ПЗР на ЗЗ. Тя е юридическо лице със седалище гр. Варна. Съгласно чл. 12, ал. 1, от ЗЗ органи на регионалната занаятчийска камара са Общо събрание и Управителен съвет. В устава на РЗК - Варна - чл. 13, като органи на Камарата са посочени Общо събрание, Управителен съвет и Контролен съвет. Общото събрание е върховен орган на РЗК - Варна. То се състои от 75 представители на всички членове на Камарата и членовете на Управителния съвет, и на Контролния съвет. Управителният съвет се състои от председатели и осем члена, те се избират за срок от пет години. Председателят на РЗК - Варна е председател на общото събрание и управителния съвет. Контролният съвет се избира от Общото събрание и се състои от петима члена. Той се избира за срок от пет години - с мандата на Управителния съвет. Контролният съвет на свое заседание избира от състава си Председател.

По време на проверката господин В.С.А., - председател на УС на РЗК - Варна съобщава на проверяващия екип, че помещенията на Регионалната занаятчийска камара са заключени и ключът е предаден на областния управител на Варна, а поддръжните регистри от Камарата са изпратени в Националната занаятчийска камара със седалище в София. По твърденията му в РЗК - Варна се поддържат три регистъра на занаятчиите, на майсторите и на калфите. Данните, които се събират са: три имена на регистрираното лице, личен и служебен адрес, ЕГН, телефон за контакт, занаяти, които ще се упражняват, населено място, в което ще се упражняват. Посочените регистри се поддържат на хартиен и на електронен носител. На хартиен носител регистрите се съхраняват в отделна стая, до която имат достъп всички служители на Камарата. Регистрите се поддържат и на електронен носител, като базата данни се съхранява на един компютър, а от други два има само достъп до нея.

В разговора с проверяващия екип, а и по-късно в изпратеното обяснение (вх.№ към е-22/07 г./ 27.03.2007 г.) г-н А. съобщава, че на 04.07.2006 г. изпълнителният директор на РЗК - Варна г-жа Р.П. излиза в болнични. По това време УС възлага на одитор - счетоводител да направи одит и да оцени състоянието и документацията на касата и счетоводството на Камарата. Въз основа на резултатите от Одиторската проверка УС взема решение за нейното дисциплинарно отстраняване от заеманата длъжност, след съгласуване с Инспекцията по труда. От този момент, според г-н В.А., започва медийна атака срещу това решение на УС и персонално срещу него от г-жа Р.П. и г-н Н.Н., който е председател на Контролния съвет на РЗК - Варна.

Г-н А. декларира, че г-жа П. е копирала и изнесла почти цялата документация на РЗК - Варна. Също така твърди, че г-жа Р.П. е прекопирала и регистрите, поддръжани от Камарата, за които е отговаряла лично като изпълнителен директор. По негови твърдения от месец август 2006 г. до месец март 2007 г., разполагайки с адресите и телефоните на занаятчиите,

придобити, именно, от прекопираните регистри, г-жа П. и г-н Н. са им изпращали писма, съдържащи различни изрезки от вестници и SMS-и против УС на РЗК. Това се потвърждава от изпратени в Комисията за защита на личните данни редица писма от занаятчии, които потвърждават, че са притеснявани от г-жа Р.П. чрез писма и SMS-и.

На заседание на КЗЛД, проведено на 27.04.2007 г. е взето решение сигнал вх. № 92/12.01.2007 г. да се трансформира в жалба №30/29.05.2007 г. и да се конституират като жалбоподатели лицата, които са дали обяснения до Комисията.

С решение от 30.05.2007 г. жалбата е насрочена за разглеждане по същество на 27.06.2007 г.

Във връзка с насроченото разглеждане на жалбата по същество г-н А. изпраща становище (вх. № към Ж-30/07 г. от 25.06.2007 г.), в което потвърждава декларираното по време на проверката и в предходното си обяснение пред Комисията, че г-жа Р.П. като изпълнителен директор е била натоварена да води вписванията в регистри поддържани от РЗК - Варна. Твърди, че г-жа П. е направила копие на цялата документация, както и на поддържаните регистри и след уволнението си използва информацията, за да безпокои членовете на камарата.

Поради нередовно призоваване на част от жалбоподателите, с решение от 27.06.2007 г. жалбата е насрочена за разглеждане по същество на 04.07.2007 г. Г-жа Р.П. изпраща становище до КЗЛД (вх. № към Ж 30/07 г./ 03.07.2007 г.), в което твърди, че информацията, съдържаща се в сигнала, е свързана с личностно-служебни взаимоотношения, които не почиват на някаква достоверност.

Жалбата е насрочвана за разглеждане по същество на 25.07.2007 г. и на 12.09.2007 г., но поради нередовно призоваване на част от жалбоподателите не е разглеждана.

На заседанието за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 03.10.2007 г. жалбоподателите – редовно призовани, не се явяват и не се представляват, г-жа Р.П., също редовно призовава, не се явява и не се представлява.

Комисията установи от правна и фактическа страна следното:

Регионална занаятчийска камара - Варна е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД. РЗК - Варна е учредена на основание чл. 8, ал. 1 от Закона за занаятите (ЗЗ) и § 6, ал. 1 от ПЗР на ЗЗ. Тя е юридическо лице със седалище гр. Варна. Съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗЗ всяка регионална занаятчийска камара води регистър на занаятчиите от нейния регион. Регистърът на занаятчиите е публичен и се води по образец съгласно приложение № 2 към чл. 21, ал. 4 на Закона за занаятите. Вписването в регистъра на занаятчиите става по искане на собственика на занаятчийското предприятие, съответно на лицата, които продължават работата на занаятчийското предприятие в изрично определени от закона случаи. На основание чл. 48, 54 и чл. 63 от ЗЗ регионалните занаятчийски камари трябва да водят и регистри на чираците, калфите и майсторите. Госпожа Р.П. е работила в Регионална занаятчийска камара като изпълнителен директор и в това качество е ръководила Регистърната служба и е осигурявала нанасянето, съхраняването и достъпа до информацията в поддържаните регистри. Не са събрани и представени доказателства в подкрепа на твърденията, че по времето, докато г-жа П. е била изпълнителен директор е прекопирала и изнесла водените от Регионална занаятчийска камара – Варна, регистри и е изпращала писма и SMS-и на членовете на Камарата, разполагайки с адресите и телефоните на занаятчиите, придобити, именно, от прекопираните регистри.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

Отхвърля като неоснователна жалба №30/29.05.2007 г. от В.Й., В.С.А., Н.И.К., М.М.Б., М.Й.Д., М.Й.С., Е.В.И., К.М.П., К.Г.Л., М.Д.Б., Р.И.К., Ю.Р.Т., В.К.Д., П.В.К., Н.В.В., К.В.В. срещу Р.С.П. за нарушение на Закона за защита на личните данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

РЕШЕНИЕ
№ 32 А/07.11.2007 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 07.11.2007 г. разгледа молба с вх.№ към Ж-32/29.10.2007 г. от Я.Н.С. относно допусната грешка при изписване на трите му имена в Решение на КЗЛД №32 от 27.06.2007 г. – вместо Я.Н.С. е изписано Я.С.Н..

Комисията прие, че молбата се отнася за поправка на очевидна фактическа грешка и е подадена преди изтичане на 14-дневния срок за обжалване. Отправеното до комисията искане е свързано с хипотезата на чл. 62, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, относно очевидни фактически грешки, допуснати в административен акт, които следва да бъдат поправени от органа, издал акта, включително и след изтичане на срока за обжалване.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

На основание чл. 62, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс поправя допуснатата очевидна фактическа грешка при изписване на трите имена на Я.Н.С в Решение на КЗЛД №32 от 27.06.2007 г. – вместо Я.С.Н. да се чете Я.Н.С.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ЕВРОПА

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ВЪВ ФИНИЛАНДИЯ

Офисът на Омбудсмана за защита на данните е независим орган, действащ заедно с Министерство на правосъдието.

Офисът се ръководи от Омбудсмана за защита на данните, назначен от Държавния съвет за срок от пет години. Рейо Аарнио е

Омбудсман за защита на данните от 1 ноември 1997 г. Заместникът и помощник на Омбудсмана е директор на дирекция Елиза Кумпула. Общият брой на служителите е 20.

Финландската конституция гарантира за личния живот на всеки гражданин, за честта му и за неприкосновеността на дома му. Защитата на личните данни е уредена със закон. Една от целите на Закона за личните данни е да се подобри възможността на физическите лица да контролират използването на техните лични данни. Ние имаме право да знаем защо и как се обработват нашите лични данни и да взимаме решения относно това обработване, освен ако не е предвидено друго по закон.

С увеличаващото се използване на информационните технологии и разширяване на сферата на комуникациите, защитата на неприкосновеността става все по-належащ проблем. Всеки трябва да контролира обработването и разпространяването на неговите лични данни.

Администраторът на данни е отговорен за обработването на данните.

Омбудсманът за защита на данните и Офисът на Омбудсмана за защита на данните дават указания и съвети по всички въпроси, свързани с обработването на лични данни и контролиране на спазването на закона.

Задължения

Омбудсманът за защита на данните дава указания и контролира обработването на лични данни и осигурява свързаните с това консултации. Омбудсманът упражнява пълномощията си по въпроси, свързани с приложението на правото на удостоверяване и коригиране на лични данни. Омбудсманът също така следи за общото развитие в областта на обработване на личните данни, стартира инициативи, ако е необходимо е отговорен за разпространението на информация във връзка със сферата на действие и участва в международното сътрудничество.

Общи указания и консултации

Първостепенно задължение на Омбудсмана за защита на данните е да повлияе предварително, за спазване на законодателството по отношение на воденето на регистри. Офисът на Омбудсмана предоставя информация за Закона за личните данни, насочена към администраторите на данни и физическите лица. Освен това, неговите експерти провеждат лекции на семинари, организирани, както от Офиса на Омбудсмана за защита на данните, така и от други организации. Също така се дават консултации по телефона. Указанията и консултациите във връзка с различни проекти на системи за данни е задача, която е важна и постоянно нараства.

Указания за съставяне на кодекси на поведение

Законът за личните данни акцентира върху самостоятелното водене на регистрите. Администраторите на данни и общностите, които ги представляват могат да съставят специфични за всяка област на действие кодекси на поведение относно прилагането на Закона и за насърчаване на добри практики за обработване на данни. Омбудсманът за защита на данните дава указания и консултации при съставянето и прегледа на кодексите за поведение.

Решения

Като допълнение към общите указания, Омбудсманът за защита на данните предоставя на администраторите на данни и физическите лица указания и консултации по молба от тяхна страна, и взема решения по отношение на спазване на законодателството и изпълнението на правата на физическите лица. По въпроси във връзка с изпълнение на правото на удостоверяване и коригиране на лични данни, решенията на Омбудсмана са обвързващи и подлежат на обжалване.

Консултации и изявления за органите, прокурорите и съдилищата

Омбудсманът за защита на данните трябва да бъде изслушван по въпроси за изготвяне на законодателството или административните реформи относно защитата на личните права и свободи при обработване на личните данни. (Административните реформи се отнасят, например, за организационни реформи, които влияят на обработването на лични данни). На практика, това означава, че Омбудсманът дава изявления и участва в работни групи, създадени за изготвянето и прегледа на законодателството. Предпоставките за обработване на лични данни трябва да бъдат взети, предвид колкото се може по-рано в процеса на изготвяне.

Прокурорът трябва да се консултира с Омбудсмана за защита на данните преди да повдигне обвинения въз основа на нарушения на Закона за защита на личните данни. Съдилищата също така са задължени да предоставят на Омбудсмана възможност да бъде изслушан по делата, засягащи свързани въпроси. И в двата случая, Омбудсманът дава изявления.

Надзор и инспекции

Надзорът се извършва чрез установеното със закон задължение на администратора за уведомяване, като могат да бъдат приети дори явни изключения в границите на Директивата за защита на данните.

Целта на инспекциите е да се оцени спазването на закона за обработване на данните, давайки указания на администраторите на данни, подобрявайки стандарта на системите, и се предотвратят нарушенията.

Информация

Списанието Tietosuoja се издава четири пъти годишно и се публикува от Офиса на Омбудсмана за защита на данните и Съвета за защита на данните и е насочено специално към администраторите на данни.

Интернет страницата (www.tietosuoja.fi) на Офиса на Омбудсмана за защита на данните е друг важен канал за осигуряване на информация и често се осъвременява.

Международно сътрудничество

Омбудсманът за защита на данните е член на консултативна, независима работна група на Националните омбудсмани за защита на данните, предвидена в Директивата на ЕС за защита на данните (Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на такива данни). Като допълнение към това, Омбудсманът за защита на данните е член на съвместни надзорни органи, включени в споразуменията за Европол и Шенген.

Трансфер към Съвета за защита на данните

Ако мерките за указания и консултации не са успели да поправят дадена ситуация, Омбудсманът за защита на данните може, в определени случаи, да предоставя на Съвета за защита на данните да разглежда актове на нарушения.

Принцип на действие

Целта на Офиса на Омбудсмана е да поддържа и насърчава спазването на правото на неприкосновеност, което е едно от основните права на всеки гражданин, като:

- изпълнява задълженията, възложени на Омбудсмана за защита на данните по закон;
- сътрудничи с физическите лица и администраторите на данни и организациите, които ги представляват, както и други свързани органи, имащи за цел да предотвратят нарушаването на неприкосновеността;
- насърчаване на развитието и спазването на добрите практики за обработване на данни;
- съдействие и подкрепа за развитието и използването на системи, поддържащи и защитаващи неприкосновеността.

Ценности

Указанията за действия на Офиса са:

- доказани резултати и подход, ориентиран към потребителите;
- взаимно уважение и доверие;
- откритост и отдаденост спрямо големите цели ;
- готовност за промяна и развитие.

Законодателство

През 1988 г. влезе в сила първият Закон за архивите с лични данни, който беше първият закон по отношение на защита на данните във Финландия. Целта на закона беше предотвратяване на нарушения на целостта във всички етапи на обработване на данните. Функционалната цел беше да се насърчи развитието и спазването на добрите практики за обработване на данни.

На 1 юни, 1999 г. влезе в сила Законът за личните данни, който замени Закона за архивите с лични данни. Основните принципи на защита на неприкосновеността останаха в голямата си част непроменени. Законът за личните данни се съгласува с конституционната реформа и Директивата на ЕС за защита на данните (Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и свободното движение на такива данни). Основните права и свободи на физическите лица дори са още по-силно застъпени също и по отношение на обработването на лични данни.

Има също така специални наредби относно обработването на лични данни в други закони и нормативни актове. Законът за публичност на действията на Правителството контролира достъпа до публичните регистри. Защитата на неприкосновеността също така се контролира от Закона за защита на неприкосновеността и сигурността на данните в телекомуникациите.

Съвет за защита на данните

Съветът за защита на данните се състои от председател, заместник-председател и петима членове, които са задължени да познават добре дейностите по регистрация. Съветът се назначава от Държавния съвет за срок от три години.

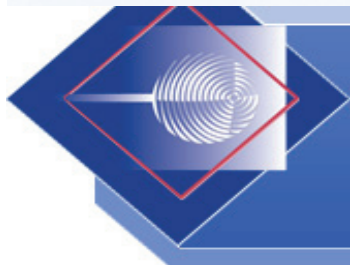
Съветът за защита на данните обработва и взема решения по въпроси, влизащи в компетенциите му, предвидени в Закона за личните данни. По искане на Омбудсмана за защита на данните, той дава предписания във връзка с обработването на лични данни.

Освен това, Съветът за защита на данните може да дава на администраторите на данните разрешителни за обработване на лични данни, при условие че са изпълнени определени предпоставки.

Съветът за защита на данните разглежда въпроси, които са от съществено значение при изпълнението на Закона за

защита на данните, извършва мониторинг за необходимостта от създаване на закони относно обработването на лични данни и предприема инициативи, които смята за необходими.

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ЕСТОНИЯ

Естонският инспекторат за защита на данните, е независима институция и при изпълнение на своите функции действа съгласно Закона за защита на личните данни, който е в сила от 12 февруари 2003 г., други закони и законодателство, създадени на базата на този закон.

Основната задача на Инспектората за защита на данните е извършване на независими надзорни функции спрямо законността на обработване на лични данни и поддържане на бази данни, както и организиране на дейности за защита на данните. В негова компетенция е издаването на заповеди на администрацията, която работи с базите данни и административното налагане на глоби за нарушаване реда на поддържане и обработване на лични данни.

Като допълнение към споменатото по-горе, Инспекторатът за защита на данните извършва и надзор върху Закона за публичната информация. Целта на този закон е да гарантира, че държавата и всеки човек могат да имат достъп до публична информация. Прилагането му се основава на принципите за демокрация, социална справедливост и прозрачност в държавната администрация и осигурява на гражданите по-голяма яснота за изпълнението на задълженията на държавата към тях.

Инспекторатът за защита на данните (наричан за краткост Инспекторатът) е правителствена агенция, действаща в сферата на компетенции на Министерство на правосъдието, което упражнява държавен надзор и има правомощия по правоприлагане от страна на държавата въз основа на процедурите, предписани по закон.

При упражняване на функциите си Инспекторатът представлява държавата.

В съответствие със Закона за защита на личните данни и Закона за публичната информация, Инспекторатът се отчита за своята дейност пред Конституционния комитет на Парламента на Естония и на Министъра на правосъдието.

Разходите на Инспектората се поемат от държавния бюджет. Бюджетът на Инспектората се одобрява, изменя и изпълнението на бюджета се оценява от Министъра на правосъдието.

Инспекторатът има и банкови сметки в състава на груповата сметка на Държавната хазна.

Инспекторатът се намира в Талин. Пощенският адрес на Инспектората е Väike-Ameerika 19, 10129 Талин.

Наименованието на Инспектората, изписано на английски език, е the Estonian Data Protection Inspectorate.

Компетенции

Компетенциите на Инспектората са извършването на държавен надзор върху обработването на лични данни, управлението на бази данни и достъпа до обществена информация и упражняването на други функции, наложени му по закон или подзаконов нормативен акт.

Основни функции

Основните функции на Инспектората са:

- извършване на държавен надзор спрямо спазването на изискванията, произлизащи от законодателството, което регламентира сферата на действие на Инспектората и ако е необходимо, правоприлагане на правомощията на държавата;
- участие в изработване на законодателство, свързано със сферата на неговата дейност и предлагане на изменения и допълнения на това законодателство;

- участие в създаването на политики, стратегии и планове, свързани с дейността му; изготвяне и изпълнение на проекти, свързани с дейността му, включително участие в изготвянето и изпълнението на международни проекти;
- участие в международни работни групи и в дейността на международни организации, свързани с дейността му.

Дейност на Инспектората при изпълнение на основните му функции

При изпълнение на основните си функции, Инспекторатът:

- сътрудничи с физически и юридически лица, органите на държавната власт и местното самоуправление и със съответните институции на други държави и международни организации в рамките на компетенциите си;
- представлява Република Естония в рамките на компетенциите си в международни организации;
- организира и изпълнява задълженията на Република Естония, произтичащи от международни споразумения и законодателството на Европейския съюз във връзка с дейността му и участва в инспекции, произлизащи от тях;
- изготвя проекта за бюджет на Инспектората и доклада за изпълнение на бюджета за съответната финансова година;

- изработва и прилага стратегията и работните планове на Инспектората;
- извършва мониторинг и оценява настоящата ситуация в своята област на действие и информира компетентните власти за ситуацията;

- информира обществеността относно развитието, промените и постиженията в своята област на действие;
- взема решения по молби, жалби и отводи в сферата си на дейност; участва в съдебни процедури в границите на своите компетенции;

- издава заповеди в случаите и по процедурите, предвидени по закон;

- извършва процедури по правонарушения в границите на своите компетенции;

- управлява националния регистър на обработваните лични данни;
- издава разрешителни за дейност и други документи в компетенцията си като следва процедурите, предвидени от законодателството;
- консултира други засегнати страни, свързани с дейността му и провежда дни за информираност, дни за обучение и професионално обучение;
- изпълнява други задължения, предвидени в законодателството.

Структура

Структурата и съставът на Инспектората се одобряват от Министъра на правосъдието по предложение на Генералния директор.

Структурните единици на Инспектората са дирекции, които също могат да включват отдели.

Дирекциите нямат изпълнителни правомощия по отношение на лицата извън Инспектората, освен ако не е посочено друго в закона.

Общо в Естонския инспекторат за защита на данните работят 31 служители.

Дирекциите на Инспектората са дирекция "Развитие и анализ", дирекция "Контролна дейност" и дирекция "Обща администрация".

1. Дирекция "Развитие и анализ":

- събира приоритетите на дейностите на Инспектората и организира подготовката на необходимите инструкции за надзорните функции;
- съставя доклади за напредъка и разработките в областта на защита на данните, и за дейността на Инспектората;
- организира чуждестранните отношения и международното сътрудничество на Инспектората, включително участието му в работата на международните организации за защита на данните и свобода на информацията;
- организира въпроси, свързани с чуждестранна помощ;
- организира разгласяването на информация, свързана с дейността на Инспектората.

2. Дирекция "Контролна дейност", съставена от отдели "Регистрация", "Процедурни действия" и "Надзор":

- извършва надзор и контрол спрямо обработването на данни и достъпа до обществената информация;
- решава жалби, сигнали и спорове, които влизат в компетенциите на Инспектората и извършва процедури по правонарушения в компетенциите на Инспектората;
- обработва постъпващи заявления за регистрация на обработване на чувствителни лични данни;
- изготвя заповеди в случаите и по начините, предписани от законодателството.

3. Дирекция "Обща администрация":

- организира работата и администрирането на инспекциите и изготвянето на съответните доклади;
- организира персонала и работата по обучението и изготвянето на съответните доклади;
- организира създаването, изпълнението и отчета на бюджета на Инспектората;
- организира обществените поръчки на държавна собственост и ресурси и съответните отчети.

Управление на Инспектората

Инспекторатът се ръководи от Генералния директор, който се назначава на служба от Правителството на Републиката по препоръка на Министъра на правосъдието за срок от пет години. Генералният директор не може да бъде назначен на служба за повече от два последователни мандата. По време на отсъствие на Генералния директор той или тя ще бъде заместван от Заместник генералния директор или в отсъствие на последния от директора на дирекция, определен съответно от Генералния директор.

Естонският инспекторат за защита на данните участва в много европейски работни групи и проекти. Една от основните работни групи е Работната група за защита на данните по член 29.

Също така Инспекторатът е партньор по проекта INTERREG IIIC, наречен e-PRODAT.

Законодателство

Закон за защита на личните данни

Закон за базите данни

Закон за публичната информация

Закон за услуги на информационното общество

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ВЪВ ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ

Федералният закон за защита на личните данни е приет през 1990 г.

Институцията "Федерален представител за защита на личните данни" се създава с настъпилите промени в закона от 18 май 2001 г., които влизат в сила от 23 май 2001 г.

Федералният представител за защита на личните данни (BfDI) се избира с обикновено мнозинство по предложение на Федералното правителство и след номинация на Президента, от немския Бундестаг (Федералното представителство - Долната камара на Парламента) за срок от пет години с право да бъде преизбран още веднъж. Във връзка с вли-

зането в сила на Закона за уреждане на достъпа до информация от 5 септември 2005 г. (Федерален държавен вестник I, стр. 2722), с решение от 1 януари 2006 г. му се възлагат и функциите на Федерален представител за свобода на информацията.

Федерален представител за защита на личните данни и свобода на информацията във Федерална Република Германия е Петер Шаар. Той е на този пост от 17 декември 2003 г., а от 1 януари 2006 г. отговоря и за свободата на информацията. Ръководи работната група на Европейските органи за защита на личните данни, създадена на основание член 29 от Директивата за защита на личните данни (Директива 95/46/ЕО).

Правният статут на Федералния представител произтича от Федералния закон за защита на личните данни (във връзка със Закона за свободата на информацията). Според него той е професионално независим при упражняването на длъжността си и е подчинен единствено на закона. Федералното правителство осъществява правния надзор, а Федералното министерство на вътрешните работи - ведомствения. Професионален надзор няма.

Федералният представител за защита на личните данни и свобода на информацията разполага със собствено ведомство, в рамките на Федералното министерство на вътрешните работи. Той е подпомогнат и представляван от Изпълнителния директор – Роланд Бахмайер. Службата на Федералния представител се дели на осем специализирани отдела, административен отдел и пресцентър. Към момента броят на служителите е около 70 души.

Задачи

Заедно със своята администрация, Федералният представител се грижи за осигуряването и по-нататъшното развитие на защитата на личните данни и свободата на информацията на национално, европейско и международно ниво. Компетентността на специализираните отдели обхваща държавната администрация или отделните ресори на Федералното правителство. На преден план стои обработката на данни и информация от всички държавни и определени частни институции (телекомуникационни компании, пощи и частни организации, които се подчиняват на Закона за проверка на сигурността), които подлежат на консултация и контрол. Освен това, Федералният представител по закон трябва да информира Бундестага и обществеността за важни събития, свързани със защитата на лични данни в икономическата сфера.

Всеки гражданин може да сезира Федералния представител за защита на личните данни и свобода на информацията, ако счита, че гореспоменатите публични и частни институции не са спазили в достатъчна степен личните му права, съответно правото му на достъп до информация.

Федералният представител дава мнения, препоръки и изготвя експертизи и доклади, особено по отношение на законодателните процеси, във връзка с подобряване защитата на личните данни и свободата на информацията. Особено внимание се обръща на отчетът за дейността му, който той представя пред Бундестага на всеки две години. Често е търсен и за становища по дела на Федералния конституционен съд и на други съдилища. Участва също в национални, европейски и международни комисии, конференции и работни групи. Към тях спадат, освен, т. нар. Работна група по защита на данните по член 29 и Надзорните органи на Европол и Шенген.

Концепция

Федералният представител заедно със своите служители има за цел осигуряването и развитието на защитата на личните данни, като по този начин се защитават правата на всички граждани по отношение на държавните органи, организациите и предприятията.

Освен това, Федералният представител за защита на личните данни се грижи при използването на лични данни на гражданите, те да не бъдат ошетени и по отношение на основното си право на информационно самоопределяне. Той съдейства всички правни разпоредби и технически процеси да се съобразяват, да развиват и да насърчават това право.

В едно все по-силно обусловено от информационните технологии общество, стремежът на Федералният представител е всеки сам да може да определя какви лични данни да оповести, на кого да ги предостави, и за какви цели.

Федералният представител за защита на личните данни и свобода на информацията се стреми също и към осигуряването на по-голяма прозрачност и яснота при извършване на административното обслужване на гражданите.

Законът за уреждане на достъпа до информация има за цел да увеличи доверието между държавата и гражданите. Като застава зад правото на гражданите на достъп до информацията, Федералният представител дава приноса си за реализирането на модерно и ефективно управление в Германия.

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ГЪРЦИЯ

Зачитането и защитата на човешкото достойнство, неприкосновеността и свободното развитие на личността са основни цели за всяко демократично общество.

Огромният напредък на информационната технология, разработването на нови технологии, новите форми на рекламиране и извършване на електронни транзакции, както и необходимостта от електронна организация на държавата водят до нарастване на необходимостта от лична информация, както от частния, така и от публичния сектор. Неконтролираното регистриране и обработване на електронни или не-регистрации системи, което е на разположение на различни служби, компании и организации може да създаде проблеми и да изложи на риск неприкосновеността на гражданите.

С увеличаването на този риск поради новите възможности за извършване на извънредно бързи трансфери на информация по света чрез Интернет, традиционните институционални гаранции и условия не са достатъчни за защитата на физическите лица в информационното общество. Ситуацията налага обръщане на специално внимание и предприемане на конкретни действия.

С тази цел, Гръцкият орган за защита на данните, независим административен орган, е създаден в съответствие със Закон 2472/97 и функционира от ноември 1997 г.

Целта на Закон 2472/1997 е да се създадат условия, при които обработването на лични данни трябва да бъде извършвано по такъв начин, че да се защитят основните права и свободи на физическите лица и в частност тяхното право на неприкосновеност.

Статут

Гръцкият орган за защита на данните е един от независимите административни органи, създадени съгласно Закон 2472/1997. В допълнение, Органът за защита на данните е защитен от Конституцията.

Мисия

Мисията на Гръцкия орган за защита на данните е да извършва надзор върху изпълнението на Закон 2472/97 и целия обхват на подзаконовите нормативни актове, отнасящи се за защитата на лицата при обработването на лични данни.

Органът се стреми да насърчава:

- зачитането и защитата на правата на гражданите и демократичността;
- сътрудничеството между гражданите и държавната администрация/частните предприятия;
- действия от превантивен, възпиращ и коригиращ характер в областта на защита на личните данни.

Председател

Органът се ръководи от председател, който е съдия с ранг най-малко на старши съдия във Върховния административен съд.

Председателят, както и заместник-председателят на органа, се назначава на пълно работно време и се избира с решение на Конференцията на парламентарните председатели единодушно или във всеки случай с мнозинство от четири пети на нейните членове. След това председателят се назначава с решение на компетентния министър. Мандатът на председателя за заемане на поста е четири години и може да бъде подновен само веднъж.

Управителен Съвет

Съветът се състои от шест членове и техните заместници, както следва:

- университетски доцент/професор с юридическа специалност;
- университетски доцент/професор със специалност в информационните технологии;
- университетски доцент/професор;
- г), д), е) три лица с от висок ранг и опит в областта на защита на данните.

Избирането им се извършва с решение на Конференцията на парламентарните председатели с единодушие или във всеки случай на мнозинство от четири пети на неговите членове. След това се назначават с решение на компетентния министър. Законът забранява, който и да било член да бъде избран за повече от два мандата.

Организация на органа

Органът се подпомага от Секретариат, който функционира на ниво дирекция. Той се състои от три дирекции: а) "Контролна дейност", б) "Комуникации и връзки с обществеността, в) "Административно-финансова".

Дирекция "Контролна дейност"

Инспекторите, които са с правна или ИТ квалификация са отговорни за следните задачи:

- Да извършват административни проверки в архиви, които съдържат лични данни.
- Да издават нормативни актове по специални и технически въпроси, възникващи от законодателството за защита на данните, както и да предоставят информация и препоръки на заинтересованите лица и институции, за да могат същите да спазват тези действащи правила и препоръки. Да дават предписания с цел засилване на еднаквостта на изпълнение и да защитават личните данни успоредно с технологичното развитие.

3. Да подпомагат администраторите на данни при изготвяне на кодекси на поведение.
4. Да разглеждат жалби, да дават препоръки, да докладват за нарушения.
5. Да издават решения във връзка с правото на достъп до информация, на възможните възражения, изразени от физическото лице (особено в случаите, които налагат незабавна отмяна на обработването на данните), на правото на достъп до записите на властта.
6. Да разглеждат въпроси във връзка с изготвянето и публикуването на годишния доклад на органа.
7. Да съдействат на органа, председателя и съвета по време на изпълняване на техните задължения.
8. Да поддържат и осъвременяват архива на органа, да вземат мерки във връзка с електронната сигурност под надзора на председателя /членовете на съвета.
9. Да издават разрешителни за:
 - събиране и обработване на чувствителни лични данни и съответните файлове,
 - взаимно свързване на файлове включително чувствителни данни,
 - трансграничен поток на лични данни, както и да информират органа за това и да определят съответните такси.

Дирекция “Комуникации и връзки с обществеността”

Служителите на дирекция “Комуникации и връзки с обществеността” са отговорни за следните задачи:

1. Да изготвят предложения и подпомагат органа при упражняването на стратегия за комуникация.
2. Да осигуряват връзките с обществеността и да комуникират с агенциите, органите и институциите в държавния и частен сектор, пресата, чуждестранните органи за защита на данните и компетентните органи на ЕС и организации/институции на международно ниво.
3. Да изготвят и предоставят съответни информационни материали и други печатни съобщения и/или в аудио/визуална форма.
4. Да изготвят съобщения относно правата на физическите лица и задълженията на администраторите на данни.
5. Да превеждат документация.
6. Да организират семинари, конференции и други дейности, свързани със задълженията/работата на органа.
7. Да изготвят в сътрудничество с дирекция “Контролна дейност” стандартизирана документация и съответна информация включително:
 - 1) Уведомяване за създаване/функциониране/обработване/взаимното свързване на регистрираща система, предадено от администратора на данни до органа,
 - 2) информацията, предоставена на физическите лица от администраторите на данни по подходящ и ясен начин, по-конкретно тяхното съгласие,
 - 3) разрешителни за:
 - събиране и обработване на чувствителни лични данни и съответните файлове,
 - свързване на файлове, когато поне един от тях включва чувствителни данни,
 - трансграничен поток на лични данни,
 - упражняване на право на достъп и право на възражение.
8. Да създават, поддържат и обновяват библиотеката на органа, архива за гръцки и чуждестранни публикации, архива на чуждестранното законодателство, архива за решения и информационни материали от органите и институциите на международно ниво или на ниво ЕС във връзка със защитата на данните.

Дирекция “Административно-финансова”

Дирекция “Административно-финансова” отговаря за следните задачи:

1. Да осигурява секретарска подкрепа на органа (регистриране, протоколи, картотека на персонала и др.)
2. Да осигурява финансовата дейност на органа (бюджет, ведомост, платежни нареждания и др.)

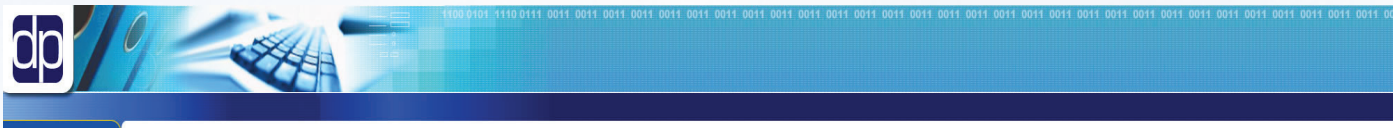
Законодателство

Закон 2472/1997 (редактиран вариант)

Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на лицата при обработването на лични данни и за свободното движение на такива данни

Директива 58/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработването на лични данни и защитата на неприкосновеността в сектора на електронните телекомуникации

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В МАЛТА

Правото на неприкосновеност е основно човешко право, което се гарантира и е залегнало в Конституцията на Малта. Прилагането на правото на неприкосновеност се улеснява от защитата на личните данни от злоупотреба.

Законът за защита на данните от 2001 г. е приет в Малта на 14 декември 2001 г., като и двете страни на Долната камара гласуваха в полза на закона. Това утвърди традицията Малта да отстоява демократичните ценности, като сред тях първо място заема правото на лицата на неприкосновеност.

Законът за защита на данните от 2001 г. предвижда защитата на лицата срещу нарушаване на неприкосновеността им чрез обработването на лични данни и относно въпроси, свързани с това или второстепенни на него.

Законът за защита на данните влезе напълно в сила на 15 юли 2003 г., като даде възможност на физическите лица да упражняват правата си по силата на този закон.

Комисар за защита на данните в Малта е Паул Мифсуд Кремона.

Декларация за мисията на органа за защита на данните в Малта

“Нашата мисия е да защитаваме правото на лицата на неприкосновеност, като гарантираме точното и правилно обработване на личните данни.”

Визия

“Нашата визия е да създадем общество, в което гражданите са уверени, че правото им на неприкосновеност относно техните лични данни е защитено.”

Органът за защита на данните в Малта се придържа към деветте принципа на “добро боравене с информацията”

Администраторът на данни трябва да гарантира, че:

- личните данни се обработват по справедлив и законен начин;
- личните данни винаги се обработват в съответствие с добрата практика;
- личните данни се събират само за конкретни, изрично заявени и законосъобразни цели;
- личните данни не се обработват с никаква друга цел, несъвместима с първоначалната цел на събиране на информацията;
- личните данни, които се обработват, са адекватни и съответстват на целите на обработването;
- не се обработват повече лични данни, отколкото е необходимо за целите на обработването;
- личните данни, които се обработват, са точни и ако е необходимо, актуални;
- предприемат са всички разумни мерки за допълване, коригиране, блокиране или изтриване на данните до степен, при която такива данни са непълни или неверни, с оглед на целите, за които те се обработват;
- личните данни не се съхраняват за период, който е по-дълъг от необходимия с оглед на целите, за които се обработват.

Законодателство

Закон за защита на данните (CAP440)

Закон XXVI от 2001 г., редактиран вариант чрез Закон XXXI от 2002 г.

ПРОГРАМА ФАР

БЪДЕЩО ЗАСИЛВАНЕ НА АДМИНИСТРАТИВНИЯ КАПАЦИТЕТ НА БЪЛГАРСКАТА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ И ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛОВИЯ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА КЗЛД

Проект №: BG2005/017-586.03.01

Проектът включва изпълнението на два договора: Туиннинг договор и Договор за доставка на техническо оборудване.

За периода септември - декември по Туиннинг проекта бяха извършени 9 дейности от заложените по проекта общо 42.

През месец септември се проведе изнесен семинар по три дейности относно анализ и хармонизиране на законодателството и защитата на лични данни в следните сектори: банки, директен маркетинг, полиция, здравеопазване, видеонаблюдение, електронно правителство, държавна администрация, правосъдие, работно място, както и дейностите свързани със структурата на КЗЛД и трансфер на данни. Семинарът се проведе в комплекс Албена, като участие взеха, както колеги от Испанската агенция за защита на данните, така и администратори на лични данни от секторите: правосъдие, държавна администрация и частен сектор. Бяха разгледани казуси, свързани с практиката на Испанската Агенция за защита на данните в съответните сектори.

Следващият месец октомври се състояха работни срещи относно защитата на лични данни и видео наблюдение, обща администрация и обслужване на гражданите и правни становища и представителство в съда.

На 19 ноември 2007 г. се състоя третият Управляващ комитет. В него участие взеха г-жа Мая Котева от Представителството на Европейската комисия в България, г-н Илиан Маджаров – Туиннинг мениджър от “Централно звено за финансиране и договаряне” към Министерство на финансите и Стела Райчанова – български представител на FIPAP.

На срещата г-н Хоакин Перез Каталан – местен съветник по туиннинг, представи отчет за третото тримесечие на проекта.

От месец ноември стартира изпълнението по дейността свързана с извършването на секторни проверки.

Изготвените техническите спецификации за Договора за доставка са изпратени на Централното звено за финансиране и договаряне към Министерството на финансите и до края на месец декември се очаква да стартира процедура по Закона за обществените поръчки.

Дейностите по проекта продължават според предвиденото в договора изпълнение, като ежесечно се провеждат мониторингови доклади по проекта, осигуряващи мерки за защита и ефективен контрол.

Симпозиум “Право на неприкосновеност и дигитална телевизия”

На 3 септември 2007 г. се проведе международен симпозиум за защита на личните данни и цифровата телевизия в Конгресния център на Берлин, в който взеха участие и представители на КЗЛД.

Обсъждаха се въпросите относно предизвикателствата на преминаването от аналогова към цифрова телевизия, както и последните новини за цифровата кабелна телевизия. На дневен ред се поставиха въпросите относно бъдещето на сателитните излъчвания, както и на аналоговата телевизия в сегашния ѝ вид. Направиха се много препоръки относно спазването на фундаменталните принципи на цифровата телевизия и защитата на личните данни при въвеждането на цифрова телевизия.

На преден план се откритоха въпросите по необходимостта използването на цифровата телевизия да е анонимно, като информационните системи трябва по такъв начин да доставят цифровия сигнал и да имат такава конфигурация, която да осигури в пълна степен защита на личните данни. В този аспект трябва като цяло да се въведе единна политика с подобни изисквания.

В Люксембург и Холандия, както и някои части на Германия аналоговото разпространение вече е изключено. До 2010 г. се очаква това да се случи и в Австрия, Белгия, цяла Германия, Дания, Испания, Финландия, Малта и Швеция. През 2012 г. това ще се случи и в Кипър, Чехия, Естония, Гърция, Франция, Унгария, Италия, Латвия, Румъния, Словения, Словакия и Великобритания. Очаква се Полша да изключи аналоговото разпространение през 2014 г., а България през 2015 г.

Личните данни, които се събират във връзка с използването на цифровата телевизия трябва да се събират само въз основа на законови разпоредби и да се обработват съобразно правилата за това. Трябва да се предложи такъв начин на потребителите, при който заплащането на услугата да става анонимно и без да има някакво увеличаване на цената. Обемът данни, които се съхраняват, не трябва да надвишава количеството необходима информация, както и целите, за които се обработват.

Доставчиците на цифровата телевизия трябва предварително да информират потребителите си за целите на събирането на лични данни, както и всички необходими данни за съхраняването им и период на съхранението.

Процесът на разглеждането на профил на конкретен потребител трябва да бъде осъществим, само ако предварително е дадено изричното съгласие за това, като също така трябва да е предоставена възможност това съгласие да бъде оттеглено по всяко време.

Обработваните лични данни от доставчиците на цифрова телевизия трябва да осигурят необходимите мерки за сигурността на информацията, която се съхранява.

42-ра среща на Международната работна група по защита на данните в телекомуникациите

42-та среща на международната работна група по телекомуникации се проведе на 4 и 5 септември, като имаше повече от 56 участници от държави - членки на Европейския съюз, Европейската комисия, както и от САЩ и Канада.

Всяка държава докладва за последните изменения в законодателството във връзка с телекомуникациите.

Обсъждаха се проблемите във връзка с електронните самолетни билети. Юни 2008 г. е срокът, до който авиопревозвачите, членуващи в Международната асоциация за въздушен транспорт IATA трябва да преминат изцяло към използването на електронни билети. Асоциацията обединява над 240 авиолинии, извършващи 94 % процента от международните полети в световен мащаб.

Преминаването изцяло към електронни билети означава също и че при чекиране, пасажерите ще трябва да представят единствено документ за самоличност.

В момента от въведената преди три години услуга, известна като e-ticketing или електронно билетиране се ползват 84 на сто от пътниците на IATA, а първата страна, чиито авиокомпании ще преминат изцяло на e-ticketing ще бъде Китай.

Друга тема, която се обсъди, касаше събирането на лични данни от Интернет-търсачките. Конкуренция и законодателство подтикнаха предприемането на спешни мерки за защита неприкосновеността на потребителите, ползващи търсещите машини. В момента всяка дума, която се търси от потребителя, е обвързана с неговия IP адрес и друга информация, която нарушава защитата на личните данни на потребителите. Поради тази причина водещи компании в Интернет-търсенето предприеха инициативи за по-голямата анонимност на личните данни на потребителите.

До края на годината “Майкрософт” ще даде на потребителите средство да търсят анонимно в нейните Microsoft Windows Live сайтове.

Компанията ще внедри ѝ нова политика по запомняне на данните, според която всички данни за търсене на каквато и да е информация ще бъдат почиствани 18 месеца, след като са въведени.

Освен това “Майкрософт” ще се присъедини към инициативата “Network Advertising Initiative” и ще разкрие своите практики за насочени онлайн реклами.

Тези стъпки са подобни на предприетите от Ask.com и са част от усилията за създаване на консенсус в индустрията по добрите практики за защита на личните данни.

Когато посетителите ползват търсещата машина на Windows Live, “Майкрософт” запазва търсените критерии заедно с някои данни за човека, който извършва търсенето, така че да му пусне целенасочена реклама.

Подобно на всички големи търсачки, “Майкрософт” не свързва имена или имейл адреси с тези данни, но записва IP адресите и някои други идентифициращи данни като пощенски кодове на Windows Live потребителите.

Европейският съюз наложи ограничения за периода, в който търсачките могат да пазят такъв тип данни. Yahoo също заяви, че ще направи стъпка към ограничаване на личните данни, които съхранява, като изтрие персоналната информация от търсения, по-стари от 13 месеца.

Развитието на тези въпроси, както и новите предизвикателства пред защитата на личните данни в телекомуникационния сектор ще се обсъдят на следващата среща в Монреал.

Международна конференция по Информационни технологии

На 21 и 22 септември 2007 г. в Международния дом на учените “Фр. Жолио-Кюри” (МДУ) в курорта Св. Константин и Елена край Варна се проведе Международната конференция по Информационни технологии (ИнфоТех-2007), която обединява провежданите до сега съвместни форуми: 21-ва Международна конференция по Системи за автоматизация на инженерния труд и научните изследвания и 3-та Международна работна среща по е-правителство и защита на данните.

Основни организатори на конференцията са:

- Държавна агенция за информационни технологии и съобщения (ДАИТС)
- Технически Университет – София (ТУ-София)
- Съюз на учените в България (СУБ)
- Съюз по електроника, електротехника и съобщения (СЕЕС)

Общата организация на конференцията се проведе от организационен комитет, ръководен от доц. д-р Ради Романски и с почетни председатели – проф. Пламен Вачков (Председател на ДАИТС) и проф. Камен Веселинов (Ректор на ТУ–София). Освен от организаторите, конференцията получи финансова подкрепа и от Microsoft Research (Redmond, USA), SAP Labs Bulgaria (Sofia, Bulgaria) и Rila Solutions (Sofia, Bulgaria).

Конференцията беше открита с официална сесия (снимка 1), на която присъстваха проф. Камен Веселинов (Ректор на ТУ-София), доц. Любчо Любчев (Зам. Ректор на Бургаския университет), г-н Станимир Цолов (член на Комисията за защита на личните данни) и проф. Франьо Йович от Университета в Осиек (Хърватска). След въстъпителните думи от доц. Ради Романски, приветствие към участниците направи проф. Камен Веселинов (снимка 2) и беше прочетен поздравителен адрес от г-н Иван Димитров (областен управител на област Перник). Тематичен доклад, свързан с информационните и комуникационни технологии, изнесе проф. Йович (снимка 3).

През двата работни дни на конференцията бяха представени над 45 доклада, тематично разпределени в 4 основни секции.

Първият ден беше посветен на технологичните аспекти на електронното управление и защитата на данните. В пленарната сесия бяха представени три доклада:

- Технически и организационни мерки за сигурност при защита на личните данни (представен от г-н Перез от Испанската агенция за защита на личните данни);
- Анонимизацията при електронното управление (представен от г-н Кармона, IT-директор в Министерството на държавната администрация на Испания);
- Модели за електронно управление (с автори Р. Трифонов и Б. Жеков от Координационния център по информационни,

комуникационни и управленски технологии към Министерски съвет на Република България).

Още 10 доклада бяха изнесени през първия ден, свързани с информационната сигурност и електронното обслужване и с web-технологии и електронното обучение.

Вторият ден беше посветен на съвременните информационни и комуникационни технологии, на системите за обработка на знания и на технологиите за автоматизирано проектиране и изследване. В планираните за втория ден четири заседания и една постерна сесия бяха представени още 32 доклада.

International Conference on Information Technologies
InfoTech - 2007

В работата на конференцията взеха участие над 60 учени и специалисти (снимка 4) от България, Гърция, Испания, Обединеното кралство, Португалия, Румъния, Русия, Словакия, Хърватска и др. При регистрацията участниците получиха пълен комплект материали. Отпечатаните в два тома доклади (сборник доклади на хартиен и електронен носител) ще бъдат депозирани в над 20 наши и световни библиотеки и включени в две електронни научни бази данни на световната организация EBSCO Publishing Inc., CAЩ (<http://www.epnet.com/>) – Academic Search Complete и Computers & Applied Sciences Complete, както и на сайта на FISITA's On-Line Bookstore for Automotive Technical Publications London, United Kingdom (www.fisita.com/bookstore). Информация за форума е публикувана във вестник Computerworld от 29 септември 2007 г.

Комисия за защита на личните данни

Председател: Иво Стефанов

Членове: Станимир Цолов

Красимир Димитров

Егений Радев

Ради Романски

Информационен бюлетин №6 (9) / 2007 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Теменужка Стратева

Набор и печат: КЗЛД

Разпространява се на хартиен и електронен носител